Psalmii

CAPITOLUL 1

1 Ferice de omul care nu umblă în sfatul celor nelegiuiți, nici nu stă în calea păcătoșilor și nici nu stă pe scaunul celor batjocoritor.
2 Dar plăcerea lui este în Legea Domnului; şi în legea lui se gândeşte zi şi noapte.
3 Și va fi ca un pom sădit lângă râurile de apă, care își dă roadele la vremea lui; nici frunza lui nu se va ofili; și orice va face va prospera.
4 Cei nelegiuiți nu sunt așa, ci sunt ca pleava pe care o alungă vântul.
5 De aceea, cei nelegiuiți nu vor sta la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor drepți.
6 Căci Domnul cunoaşte calea celor drepţi, dar calea celor nelegiuiţi va pieri.

CAPITOLUL 2

1 De ce se înfurie păgânii și oamenii își închipuie un lucru zadarnic?
2 Împărații pământului se așează și conducătorii se sfătuiesc împreună împotriva DOMNULUI și împotriva unsului Său, zicând:
3 Să le rupem legăturile și să le aruncăm de la noi funiile.
4 Cel ce stă în ceruri va râde; Domnul îi va lua în derâdere.
5 Atunci el le va vorbi în mânia lui și îi va supăra în neplăcerea lui amară.
6 Totuși, mi-am așezat regele pe dealul meu sfânt al Sionului.
7 Voi vesti porunca: Domnul mi-a spus: Tu ești Fiul Meu; în această zi te-am născut.
8 Cere-Mi, și-ți voi da neamurile ca moștenire, și marginile pământului ca stăpânire.
9 Le vei sparge cu un toiag de fier; le vei sfărâma în bucăți ca un vas de olar.
10 Fiți înțelepți acum, împăraților; învățați-vă, judecători ai pământului.
11 Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă cu cutremur.
12 Sărutaţi pe Fiul, ca nu cumva să se mânie şi să pieriţi de pe cale, când mânia Lui se aprinde puţin. Fericiți toți cei care își pun încrederea în El.

CAPITOLUL 3

1 (Un psalm al lui David, când a fugit de fiul său Absalom.) Doamne, cu cât s-au înmulțit cei ce mă tulbură! multi sunt cei ce se ridica impotriva mea.
2 Sunt mulți care spun despre sufletul meu: „Nu este ajutor pentru el în Dumnezeu”. Selah.
3 Dar Tu, Doamne, ești un scut pentru mine; slava mea și ridicătorul capului meu.
4 Am strigat către DOMNUL cu glasul meu și el m-a auzit de pe muntele Său cel sfânt. Selah.
5 M-am culcat și am adormit; m-am trezit; căci Domnul m-a susţinut.
6 Nu mă voi teme de zece mii de oameni care s-au abătut împotriva mea în jur.
7 Ridică-te, Doamne! mântuiește-mă, Dumnezeul meu, căci ai lovit pe toți vrăjmașii mei în osul obrajului; ai rupt dinții celor nelegiuiți.
8 Mântuirea este a Domnului; binecuvântarea ta este asupra poporului tău. Selah.

CAPITOLUL 4

1 (Către muzicianul de pe Neginot, un psalm al lui David.) Ascultă-mă când strig, Dumnezeule dreptății mele! Tu m-ai mărit când eram în necaz; miluiește-mă și ascultă rugăciunea mea.
2 O, fiilor oamenilor, până când veți preface slava mea în rușine? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta închiriere? Selah.
3 Dar să știți că Domnul l-a pus deoparte pe cel evlavios pentru Sine; Domnul va asculta când îl voi chema.
4 Stați cu frică și nu păcătuiți; împărtășiți cu inima voastră pe patul vostru și liniștiți. Selah.
5 Oferă jertfe dreptății și pune-ți încrederea în DOMNUL.
6 Sunt mulți care spun: Cine ne va arăta vreun bine? Doamne, ridică asupra noastră lumina feței Tale.
7 Tu ai pus bucurie în inima mea, mai mult decât în vremea când le-au crescut grâul și vinul.
8 Mă voi culca în pace și mă voi culca, căci numai Tu, Doamne, mă faci să locuiesc în siguranță.

CAPITOLUL 5

1 (Către muzicianul de pe Nehilot, un psalm al lui David.) Ascultă cuvintele mele, Doamne, ia aminte la meditația mea!
2 Ascultă glasul strigătului meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci mă voi ruga ție.
3 Glasul meu vei auzi dimineața, Doamne; dimineața îmi voi îndrepta rugăciunea către tine și voi ridica privirea.
4 Căci nu eşti un Dumnezeu căruia îi place răutatea, nici răul nu va locui cu tine.
5 Nebunii nu vor sta înaintea ta;
6 Îi vei nimici pe cei ce vorbesc slăbiciune: Domnul va urî pe omul sângeros și înșelător.
7 Dar eu, voi intra în casa ta în mulțimea milei Tale și, cu frica ta, mă voi închina înaintea templului tău sfânt.
8 Condu-mă, Doamne, în dreptatea Ta, din cauza vrăjmașilor mei; fă-ți drumul drept înaintea feței mele.
9 Căci nu este credincioşie în gura lor; partea lor interioară este foarte răutate; gâtul lor este un mormânt deschis; măgulesc cu limba.
10 Distruge-i, Dumnezeule; să cadă după propriile lor sfaturi; alungă-i în mulţimea fărădelegilor lor; căci s-au răzvrătit împotriva ta.
11 Dar să se bucure toți cei care se încred în Tine; să strige mereu de bucurie, pentru că îi aperi; și cei ce iubesc numele Tău să se bucure în tine.
12 Căci Tu, Doamne, vei binecuvânta pe cei drepți; cu favoare îl vei înconjura ca cu un scut.

CAPITOLUL 6

1 (Către muzicianul de pe Neginot, pe Șeminit, un psalm al lui David.) Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsește în neplăcerea Ta fierbinte.

2 Miluiește-mă, Doamne; căci sunt slab: Doamne, vindecă-mă; căci oasele mele sunt supărate.
3 Sufletul meu este de asemenea chinuit; dar Tu, Doamne, până când?
4 Întoarce-te, Doamne, izbăvește-mi sufletul; mântuiește-mă pentru îndurările Tale.
5 Căci în moarte nu se amintește de tine; în mormânt cine îți va mulțumi?
6 Sunt obosit de geamele mele; toată noaptea îmi fac patul să înot; Îmi ud canapeaua cu lacrimi.
7 Ochiul meu este mistuit din pricina durerii; se îmbătrânește din cauza tuturor dușmanilor mei.
8 Depărtați-vă de la Mine, toți lucrătorii fărădelegii; căci DOMNUL a auzit glasul plânsului meu.
9 Domnul mi-a ascultat cererea; Domnul îmi va primi rugăciunea.
10 Toți vrăjmașii mei să fie de rușine și să se supăreze; să se întoarcă și să se rușineze deodată.

CAPITOLUL 7

1 (Siggaionul lui David, pe care l-a cântat DOMNULUI, cu privire la cuvintele lui Cuș Beniamitul.) Doamne, Dumnezeul meu, în Tine îmi pun încrederea: scăpa-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește;
2 Ca nu cumva să-mi sfâșie sufletul ca un leu și să-l sfâșie în bucăți, fără să fie nimeni care să scape.
3 Doamne, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta; dacă este nelegiuire în mâinile mele;
4 Dacă am răsplătit rău celui ce a fost în pace cu mine; (Da, l-am izbăvit pe cel care fără motiv este dușmanul meu:)
5 Vrăjmașul să-mi prigonească sufletul și să-l ia; da, să-mi calce viața pe pământ și să-mi pună cinstea în țărână. Selah.
6 Ridică-te, Doamne, în mânia Ta, ridică-te din cauza mâniei vrăjmașilor mei și trezește-te pentru mine la judecata pe care ai poruncit-o.
7 Astfel adunarea poporului te va înconjura;
8 Domnul va judeca poporul; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după integritatea mea care este în mine.
9 Să se sfârșească răutatea celor răi! ci întărește pe cel drept, căci Dumnezeu cel drept încearcă inimile și frâiele.
10 Apărarea mea este a lui Dumnezeu, care mântuiește pe cei neprihăniți cu inima.
11 Dumnezeu judecă pe cei drepți și Dumnezeu se mânie pe cei răi în fiecare zi.
12 Dacă nu se întoarce, își va ascuți sabia; și-a îndoit arcul și l-a pregătit.
13 El i-a pregătit și uneltele morții; el își rânduiește săgeţile împotriva persecutorilor.
14 Iată, el suferă de nelegiuire, a zămislit nenorocirea și a născut minciuna.
15 A făcut o groapă, a săpat-o și a căzut în șanțul pe care l-a făcut.
16 Nenorocirea lui se va întoarce asupra capului său, iar faptele lui violente vor cădea asupra lui.
17 Voi lăuda pe Domnul după dreptatea Lui și voi cânta Numele Domnului Preaînalt.

CAPITOLUL 8

1 (Către cântărețul de pe Ghitit, un psalm al lui David.) Doamne, Domnul nostru, cât de minunat este numele Tău pe tot pământul! care ai pus slava Ta deasupra cerurilor.
2 Din gura pruncilor și a celor alăptați ai rânduit putere din pricina vrăjmașilor tăi, ca să potolești pe vrăjmaș și pe răzbunător.
3 Când privesc cerurile Tău, lucrarea degetelor tale, luna și stelele pe care le-ai rânduit;
4 Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el? și fiul omului, ca să-l vizitezi?
5 Căci l-ai făcut cu puțin mai jos decât îngerii și l-ai încununat cu slavă și cinste.
6 L-ai făcut să stăpânească asupra lucrărilor mâinilor tale; ai pus toate lucrurile sub picioarele lui:
7 Toate oile și boii, da, și fiarele câmpului;
8 Păsările cerului și peștii mării și tot ce trece pe cărările mărilor.
9 Doamne, Domnul nostru, cât de minunat este numele Tău pe tot pământul!

CAPITOLUL 9

1 (Către muzicianul de pe Muthlabben, un psalm al lui David.) Te voi lăuda, Doamne, din toată inima mea; Voi arăta toate lucrările tale minunate.
2 Mă voi veseli și mă voi bucura de Tine; voi cânta lauda Numelui Tău, Preaînalt!
3 Când vrăjmașii mei se vor întoarce înapoi, ei vor cădea și vor pieri în fața ta.
4 Căci tu mi-ai păzit dreptul și cauza mea; tu stai pe tron judecând drept.
5 Tu le-ai mustrat pe neamuri, ai nimicit pe cei răi, ai stins numele lor în vecii vecilor.
6 Vrăjmașule, nimicurile au sfârșit veșnic, și tu ai nimicit cetăți; pomenirea lor a pierit odată cu ei.
7 Dar Domnul va dăinui în veac; El și-a pregătit tronul pentru judecată.
8 El va judeca lumea cu dreptate, va sluji poporului judecata cu dreptate.
9 De asemenea, Domnul va fi un adăpost pentru cei asupriți, un adăpost în vremuri de necaz.
10 Și cei ce cunosc numele Tău își vor pune încrederea în Tine, căci Tu, Doamne, nu i-ai părăsit pe cei ce Te caută.
11 Cântați laude Domnului, care locuiește în Sion; vestiți în mijlocul poporului faptele Lui.
12 Când caută sânge, își aduce aminte de ei; nu uită strigătul celor smeriți.
13 Miluiește-mă, Doamne; Gândește-te la necazul meu pe care îl sufăr din partea celor ce Mă urăsc, Tu care mă înalți de la porțile morții;
14 Ca să arăt toată lauda ta în porțile fiicei Sionului; mă voi bucura de mântuirea ta.
15 Neamurile s-au scufundat în groapa pe care au făcut-o; în plasa pe care au ascuns-o, piciorul lor este luat.
16 Domnul este cunoscut prin judecata pe care o face; cel rău este prins în lucrarea propriilor mâini. Higgaion. Selah.
17 Cei răi se vor preface în iad și toate neamurile care Îl uită pe Dumnezeu.
18 Căci cel sărac nu va fi uitat mereu; așteptarea săracului nu va pieri pentru totdeauna.

19 Ridică-te, Doamne! să nu învingă omul; să fie judecate neamurile înaintea ta.
20 Pune-i cu frică, Doamne, ca neamurile să știe că sunt doar oameni. Selah.

CAPITOLUL 10

1 De ce stai departe, Doamne? de ce te ascunzi în vremuri de necaz?
2 Cel rău, în mândria lui, prigonește pe săraci; să fie prinși de uneltirile pe care și le-au închipuit.
3 Căci cel rău se laudă cu dorința inimii lui și binecuvântează pe cel lacom, pe care Domnul îl detestă.
4 Cel rău, prin mândria feței sale, nu îl va căuta pe Dumnezeu: Dumnezeu nu este în toate gândurile lui.
5 Căile Lui sunt mereu grele; judecățile tale sunt mult mai sus înaintea ochilor lui; toți vrăjmașii lui, el se umflă în ei.
6 El a spus în inima lui: „Nu mă voi zgudui, căci nu voi fi niciodată în necaz.
7 Gura lui este plină de blestem, de înșelăciune și de înșelăciune; sub limba lui este răutate și deșertăciune.
8 El stă în locurile de pândă ale satelor; în locurile ascunse ucide pe cei nevinovați; ochii lui sunt ațintiți în ascuns asupra săracilor.
9 El stă la pândă în ascuns ca un leu în vizuina lui; el stă la pândă pentru a prinde pe sărac; el prinde pe sărac, când îl trage în plasa lui.
10 El se ghemuiește și se smerește, pentru ca săracul să cadă lângă cei puternici ai lui.
11 El a zis în inima lui: „Dumnezeu a uitat; El își ascunde fața; nu o va vedea niciodată.
12 Ridică-te, Doamne! O, Dumnezeule, ridică-ți mâna: nu-i uita pe cei smeriți.
13 De ce Îl disprețuiește cei răi pe Dumnezeu? el a spus în inima lui: Nu vei cere.
14 Tu l-ai văzut; căci tu vezi răutate și ciudă, ca să răsplătești cu mâna ta: săracul se încredințează ție; tu ești ajutorul orfanului.
15 Rupe brațul celui rău și al omului rău; caută răutatea lui până nu găsești.
16 Domnul este Împărat în vecii vecilor: neamurile au pierit din țara lui.
17 Doamne, ai auzit dorința celor smeriți; le vei pregăti inima, le vei face să audă urechea Ta;
18 Să judece pe orfan și pe asuprit, ca omul pământului să nu mai asuprească.

CAPITOLUL 11

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) În Domnul mă încred; cum zici sufletului meu: Fugi ca o pasăre pe muntele tău?
2 Căci, iată, cei răi își îndoaie arcul, își pregătesc săgețile pe sfoară, ca să tragă pe ascuns în cei drepți cu inima.
3 Dacă temeliile sunt distruse, ce poate face cel neprihănit?
4 Domnul este în templul Său sfânt, tronul Domnului este în ceruri; ochii Lui iată, pleoapele Lui încearcă, copiii oamenilor.
5 Domnul încearcă pe cel drept, dar pe cel rău și pe cel ce iubește violența, sufletul lui urăște.
6 El va ploua peste cei răi curse, foc și pucioasă și o furtună îngrozitoare: aceasta va fi partea din paharul lor.
7 Căci Domnul drept iubește dreptatea; Fața lui îi privește pe cei drepți.

CAPITOLUL 12

1 (Către muzicianul principal de pe Șeminit, un psalm al lui David.) Ajută, Doamne! căci omul evlavios încetează; căci credincioşii eşuează din mijlocul copiilor oamenilor.
2 Ei vorbesc deşertăciune fiecare cu aproapele său, cu buze linguşitoare şi cu inimă dublă vorbesc.
3 Domnul va tăia toate buzele linguitoare și limba care vorbește mândrie;
4 Care au spus: Cu limba noastră vom birui; buzele noastre sunt ale noastre: cine este stăpân peste noi?
5 Pentru asuprirea săracilor, pentru suspinele celor nevoiași, acum mă voi ridica, zice Domnul; Îl voi pune în siguranță de cel ce se umflă cu el.
6 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate: ca argintul încercat într-un cuptor de pământ, curățit de șapte ori.
7 Tu îi vei păzi, Doamne, îi vei păzi din neamul acesta pentru totdeauna.
8 Cei răi umblă din toate părțile, când oamenii cei mai josnici sunt înălțați.

CAPITOLUL 13

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Până când mă vei uita, Doamne? pentru totdeauna? până când îți vei ascunde fața de mine?
2 Până când voi lua sfat în sufletul meu, având întristare în inima mea zilnic? Până când se va înălța vrăjmașul meu peste mine?
3 Privește și ascultă-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează-mi ochii, ca să nu dorm somnul morții;
4 Ca nu cumva vrăjmașul meu să zică: „Am biruit împotriva lui; iar cei care mă tulbură se bucură când sunt mișcat.
5 Dar eu m-am încrezut în mila Ta; inima mea se va bucura de mântuirea ta.
6 Voi cânta DOMNULUI, pentru că El m-a făcut bine.

CAPITOLUL 14

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Nebunul a zis în inima lui: Nu există Dumnezeu. Sunt corupți, au făcut fapte urâte, nu este nimeni care să facă binele.
2 Domnul s-a uitat din cer spre copiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să înțeleagă și să caute pe Dumnezeu.
3 Toți s-au dus deoparte, toți s-au murdărit împreună; nu este nimeni care să facă bine, nici unul.
4 Toți lucrătorii fărădelegii nu au cunoștință? care mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă ei pâine și nu cheamă pe Domnul.
5 Acolo erau cu mare frică, căci Dumnezeu este în neamul celor drepți.
6 Voi ați făcut de rușine sfatul săracului, pentru că Domnul este adăpostul lui.
7 O, dacă ar fi venit mântuirea lui Israel din Sion! când DOMNUL va aduce înapoi captivii poporului Său, Iacov se va bucura și Israelul se va bucura.

CAPITOLUL 15

1 (Un psalm al lui David.) Doamne, cine va locui în cortul Tău? cine va locui pe dealul tău cel sfânt?
2 Cel ce umblă drept și face dreptate și spune adevărul în inima lui.
3 Cel ce nu mușcă cu limba, nu face rău aproapelui său și nu ridică ocară împotriva aproapelui său.
4 În ochii căruia o persoană ticăloasă este disprețuită; dar el îi cinstește pe cei ce se tem de DOMNUL. Cel care jură pentru propria sa vătămare și nu se schimbă.
5 Cel ce nu-și dă banii la cămătă și nu primește răsplată împotriva celui nevinovat. Cel ce face aceste lucruri nu va fi niciodată mișcat.

CAPITOLUL 16

1 (Michtam lui David.) Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine îmi pun încrederea.
2 O, suflete al meu, ai spus Domnului: Tu ești Domnul meu; bunătatea mea nu se întinde spre tine;
3 Ci sfinților care sunt pe pământ și celor buni, în care este toată plăcerea mea.
4 Se vor înmulți întristarile lor, care se grăbesc după un alt dumnezeu; nu le voi aduce jertfe de băutură cu sânge și nu le voi duce numele pe buzele mele.
5 Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu;
6 Liniile mi-au căzut în locuri plăcute; da, am o moștenire bună.
7 Voi binecuvânta pe Domnul, care mi-a dat sfat; frâiele mele mă învață și în timpul nopții.
8 L-am pus pe Domnul mereu înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, nu mă voi clătina.
9 De aceea inima mea se bucură și slava mea se bucură; și trupul meu se va odihni în nădejde.
10 Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad; nici nu vei lăsa pe Sfântul tău să vadă stricăciune.
11 Îmi vei arăta calea vieții; în fața Ta este plinătatea bucuriei; la dreapta ta sunt plăceri pentru totdeauna.

CAPITOLUL 17

1 (Rugăciunea lui David.) Ascultă ce este drept, Doamne, ai grijă la strigătul meu, ascultă rugăciunea mea, care nu iese din buzele prefăcute.
2 Să iasă sentința mea din prezența ta; lasă ochii tăi să vadă lucrurile care sunt egale.
3 Mi-ai încercat inima; m-ai vizitat noaptea; m-ai încercat și nu vei găsi nimic; Mi-am propus ca gura mea să nu păcătuiască.
4 În ceea ce privește faptele oamenilor, prin cuvântul buzelor tale m-am ferit de cărările nimicitorului.
5 Ține-mi drumul pe cărările Tale, ca să nu alunece pașii mei.
6 Te-am chemat, căci mă vei auzi, Dumnezeule; înclină-ți urechea către mine și ascultă vorbirea mea.
7 Arată-ți minunata bunătate, o, care mântuiești prin dreapta Ta pe cei care și-au pus încrederea în tine de cei ce se ridică împotriva lor.
8 Păzește-mă ca lumina ochilor, ascunde-mă sub umbra aripilor Tale,
9 De la cei răi care mă asupresc, de la vrăjmașii mei de moarte, care mă înconjoară.
10 Ei sunt închiși în grăsimea lor, cu gura lor vorbesc cu mândrie.
11 Acum ne-au înconjurat pe pașii noștri, și-au îndreptat ochii spre pământ;
12 Ca un leu care este lacom de prada lui, și ca un leu tânăr care pândește în locuri ascunse.
13 Ridică-te, Doamne, dezamăgește-l, aruncă-l jos; izbăvește-mi sufletul de cei răi, care este sabia Ta;
14 De la oamenii care sunt mâna Ta, Doamne, de la oamenii din lume, care au partea lor în această viață și al căror pântece le umpli cu comoara Ta ascunsă: ei sunt plini de copii și lasă restul bunurilor lor în seama lor. babe.
15 În ceea ce mă privește, voi privi fața Ta în dreptate; când mă voi trezi, mă voi sătura de asemănarea Ta.

CAPITOLUL 18

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David, slujitorul Domnului, care a rostit Domnului cuvintele acestei cântări în ziua în care Domnul l-a izbăvit din mâna tuturor vrăjmașilor săi și din mâna lui Saul : Iar el a zis:) Te voi iubi, Doamne, puterea mea.
2 Domnul este stânca mea, fortăreața mea și izbăvitorul meu; Dumnezeul meu, puterea mea, în care mă voi încrede; clapa mea și cornul mântuirii mele și turnul meu înalt.
3 Voi chema pe Domnul, care este vrednic de lăudat; așa voi fi mântuit de vrăjmașii mei.
4 M-au înconjurat durerile morții, și potopul oamenilor nelegiuiți m-au înspăimântat.
5 M-au înconjurat durerile iadului, m-au oprit cursele morții.
6 În necazul meu, am chemat pe Domnul și am strigat către Dumnezeul meu; El a auzit glasul meu din templul Său și strigătul meu a venit înaintea lui până la urechile lui.
7 Atunci pământul s-a cutremurat și s-a cutremurat; și temeliile dealurilor s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că era mâniat.
8 Din nările lui ieșea fum și din gura lui mistuia un foc; cărbunii erau aprinși de el.
9 El a plecat și cerurile și s-a pogorât și întuneric era sub picioarele lui.
10 Și a călărit pe un heruvim și a zburat; da, a zburat pe aripile vântului.
11 El a făcut din întuneric locul său ascuns; foișorul lui în jurul lui erau ape întunecate și nori groși ai cerului.
12 La strălucirea care era înaintea lui au trecut norii lui groși, pietre de grindină și cărbuni aprinși.
13 Domnul a tunat și în ceruri și Cel Preaînalt și-a dat glasul; pietre de grindină și cărbuni aprinși.
14 Da, El și-a trimis săgețile și le-a împrăștiat; și a tras fulgere și le-a dezamăgit.
15 Atunci s-au văzut canalele apelor și s-au descoperit temeliile lumii la mustrarea Ta, Doamne, la suflarea suflarii nărilor Tale.
16 El a trimis de sus, m-a luat, m-a scos din ape multe.
17 M-a izbăvit de vrăjmașul meu puternic și de cei ce mă urăsc, căci ei erau prea puternici pentru mine.
18 M-au oprit în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL mi-a fost sprijinul.

19 M-a scos și pe mine într-un loc întins; m-a izbăvit, pentru că s-a bucurat de mine.
20 Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea; El m-a răsplătit după curăţenia mâinilor mele.
21 Căci am păzit căile Domnului și nu m-am abătut cu răutate de la Dumnezeul meu.
22 Căci toate judecățile Lui erau înaintea mea și nu am îndepărtat de la mine legile Lui.
23 Am fost și eu drept înaintea lui și m-am ferit de nelegiuirea mea.
24 De aceea, Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curățenia mâinilor mele în ochii Lui.
25 Cu cei milostivi te vei arăta milostiv; cu un om drept te vei arăta drept;
26 Cu cei curați te vei arăta curat; și cu cei rătăciți te vei arăta răi.
27 Căci tu vei mântui poporul îndurerat; dar va doborî privirile înalte.
28 Căci îmi vei aprinde candela; Domnul Dumnezeul meu îmi va lumina întunericul.
29 Căci prin tine am alergat printr-o trupă; și prin Dumnezeul meu am sărit peste un zid.
30 În ceea ce privește Dumnezeu, calea Lui este desăvârșită: Cuvântul Domnului este încercat; El este o sculă pentru toți cei care se încred în El.
31 Căci cine este Dumnezeu în afară de Domnul? sau cine este stânca decât Dumnezeul nostru?
32 Dumnezeu este acela care mă încinge cu putere și îmi face calea desăvârșită.
33 El îmi face picioarele ca niște picioare de cerb și mă pune pe înălțimile mele.
34 El îmi învață mâinile la război, încât un arc de oțel este rupt de brațele mele.
35 Mi-ai dat și scutul mântuirii Tale, și dreapta Ta m-a susținut și blândețea Ta m-a făcut mare.
36 Mi-ai lărgit pașii sub mine, ca să nu alunece picioarele mele.
37 I-am urmărit pe vrăjmașii mei și i-am biruit și nu m-am întors până nu s-au mistuit.
38 I-am rănit și nu s-au putut ridica; au căzut sub picioarele mele.
39 Căci m-ai încins cu putere pentru luptă, i-ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.
40 Mi-ai dat și gâtul vrăjmașilor mei; ca să-i distrug pe cei ce mă urăsc.
41 Ei au strigat, dar nu a fost nimeni care să-i mântuiască; chiar către DOMNUL, dar El nu le-a răspuns.
42 Atunci i-am bătut ca praful dinaintea vântului, i-am aruncat ca pământul de pe străzi.
43 Tu m-ai izbăvit de luptele poporului; şi tu m-ai pus capul neamurilor; un popor pe care nu l-am cunoscut îmi va sluji.
44 De îndată ce vor auzi de mine, se vor asculta de mine; străinii se vor supune Mie.
45 Străinii vor dispărea și se vor înfricoșa din locurile lor apropiate.
46 Domnul este viu; și binecuvântată să fie stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeul mântuirii mele.
47 Dumnezeu este Cel care mă răzbună și supune poporul sub mine.
48 El mă izbăvește de vrăjmașii mei; și tu mă înalți mai presus de cei ce se ridică împotriva mea; m-ai izbăvit de omul violent.
49 De aceea Îți voi mulțumi, Doamne, printre neamuri și voi cânta laude Numelui Tău.
50 El dă mare izbăvire împăratului său; și face milă unsului său, David și seminței lui pentru totdeauna.

CAPITOLUL 19

1 (Către muzicianul principal, Psalm al lui David.) Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu; iar firmamentul arată lucrarea lui de mână.
2 Ziua de zi vorbește, și noaptea de noapte arată cunoștință.
3 Nu există vorbire, nici limbaj, unde vocea lor să nu fie auzită.
4 Linia lor s-a întins prin tot pământul și cuvintele lor până la sfârșitul lumii. În ei a așezat un cort pentru soare,
5 Care este ca un mire care iese din odaia lui, și se bucură ca un om puternic să alerge o cursă.
6 Ieșirea Lui este de la capătul cerului și circuitul lui până la marginile lui; și nimic nu este ascuns de căldura lui.
7 Legea Domnului este desăvârșită, transformă sufletul; mărturia DOMNULUI este sigură, înțeleptând pe cei simpli.
8 Legile DOMNULUI sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului este curată, luminează ochii.
9 Frica de DOMNUL este curată și dăinuie în veac; judecățile Domnului sunt adevărate și cu totul drepte.
10 Ele sunt mai de dorit decât aurul, da, decât mult aur fin, și mai dulci decât mierea și fagurele de miere.
11 În plus, robul Tău este avertizat de ele;
12 Cine poate înțelege greșelile lui? curăță-mă de greșelile secrete.
13 Ferește-te și pe robul Tău de păcatele înfățișate; să nu stăpânească asupra mea; atunci voi fi neprihănit și voi fi nevinovat de marea nelegiuire.
14 Cuvintele gurii mele și meditația inimii mele să fie plăcute înaintea Ta, Doamne, puterea mea și izbăvitorul meu!

CAPITOLUL 20

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Domnul să te asculte în ziua necazului; numele Dumnezeului lui Iacov să te apere;
2 Trimite-ți ajutor din sanctuar și întărește-ți din Sion;
3 Adu-ți aminte de toate darurile tale și primește arderea ta de tot; Selah.
4 Dă-ți după inima ta și împlinește tot sfatul tău.
5 Ne vom bucura de mântuirea ta și în numele Dumnezeului nostru ne vom înălța steagurile: Domnul să împlinească toate cererile tale.
6 Acum știu că Domnul îl mântuiește pe unsul Său; îl va auzi din cerul Său cel sfânt cu puterea mântuitoare a mâinii sale drepte.
7 Unii se încred în care, iar alții în cai, dar ne vom aduce aminte de numele Domnului Dumnezeului nostru.
8 Ei au fost doborâți și au căzut, dar noi am înviat și stăm în picioare.
9 Mântuiește, Doamne, să ne audă împăratul când strigăm.

CAPITOLUL 21

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Împăratul se va bucura de puterea Ta, Doamne; și cât de mult se va bucura el de mântuirea ta!
2 I-ai dat dorința inimii lui și nu i-ai refuzat cererea buzelor lui. Selah.
3 Căci îl împiedici cu binecuvântările bunătății; îi pui pe cap o cunună de aur curat.
4 Ți-a cerut viață și i-ai dat-o, lungă de zile în vecii vecilor.
5 Mare este slava Lui în mântuirea ta; cinste și măreție i-ai pus asupra lui.
6 Căci l-ai făcut prea binecuvântat pentru totdeauna, l-ai bucurat foarte mult cu chipul tău.
7 Căci împăratul se încrede în DOMNUL și, prin mila Celui Prea Înalt, nu se va clătina.
8 Mâna ta va afla pe toți vrăjmașii tăi, mâna ta dreaptă va afla pe cei ce te urăsc.
9 Îi vei face ca un cuptor de foc în timpul mâniei tale; Domnul îi va înghiți în mânia Sa și focul îi va mistui.
10 Vei nimici roadele lor de pe pământ și sămânța lor dintre copiii oamenilor.
11 Căci au intenționat rău împotriva ta: și-au închipuit un plan răutăcios, pe care nu sunt în stare să-l facă.
12 De aceea îi vei face să se întoarcă cu spatele, când vei pregăti săgețile tale pe sforile tale împotriva lor.
13 Înălță-te, Doamne, în puterea Ta; așa vom cânta și vom lăuda puterea Ta.

CAPITOLUL 22

1 (Către muzicianul principal de pe Aijelet-Șahar, un psalm al lui David.) Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? de ce ești atât de departe de a mă ajuta și de cuvintele hohotului meu?
2 O, Dumnezeul meu, strig în timpul zilei, dar Tu nu asculți; și în timpul nopții și nu tac.
3 Dar tu ești sfânt, o, care locuiești în laudele lui Israel.
4 Părinții noștri s-au încrezut în Tine; ei s-au încrezut și Tu i-ai izbăvit.
5 Ei au strigat către tine și au fost eliberați; s-au încrezut în tine și nu s-au încurcat.
6 Dar eu sunt un vierme și niciun om; o ocara oamenilor și disprețuită de popor.
7 Toți cei ce mă văd râd de mine în batjocură: trage buzele, clătinează din cap, zicând:
8 El s-a încrezut în Domnul că-l va izbăvi;
9 Dar tu ești Cel ce m-ai scos din pântece; Tu m-ai făcut să nădăjduiască când eram pe sânii mamei mele.
10 Am fost aruncat peste tine din pântecele mamei mele; Tu ești Dumnezeul meu din pântecele mamei mele.
11 Nu fi departe de mine; căci necazul este aproape; căci nu este nimeni care să ajute.
12 Mulți tauri m-au înconjurat; tauri puternici din Basan m-au înconjurat.
13 S-au căscat asupra mea cu gura lor, ca un leu care răpește și răcnește.
14 Sunt turnat ca apa, și toate oasele mele sunt dezarticulate; inima mea este ca ceara; se topește în mijlocul măruntaielor mele.
15 Puterea mea este uscată ca un ciob de oală; și limba mea se lipește de fălcile mele; și m-ai adus în țărâna morții.
16 Căci m-au înconjurat câinii, adunarea celor răi m-a închis, mi-au străpuns mâinile și picioarele.
17 Pot spune tuturor oaselor mele: se uită și se uită la mine.
18 Îmi împart hainele între ele și aruncă la sorți hainele mele.
19 Dar nu te îndepărta de mine, Doamne! O, puterea mea, grăbește-te să-mi ajuți!
20 Izbăvește-mi sufletul de sabie; draga mea din puterea câinelui.
21 Salvează-mă de gura leului, căci m-ai auzit din coarnele inorocilor.
22 Voi vesti numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării te voi lăuda.
23 Voi care vă temeți de Domnul, lăudați-L; voi toți, sămânța lui Iacov, proslăviți-l; și temeți-vă de El, voi toți, sămânța lui Israel.
24 Căci el nu a disprețuit şi nici nu a urat necazul celor necăjiţi; nici nu și-a ascuns fața de el; dar când a strigat către el, a auzit.
25 Lauda mea să fie din partea ta în marea adunare: Îmi voi împlini jurămintele înaintea celor ce se tem de El.
26 Cei blânzi vor mânca și se vor sătura; ei vor lăuda pe Domnul, cei ce-L caută; inima ta va trăi pentru totdeauna.
27 Toate marginile lumii se vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul și toate neamurile neamurilor se vor închina înaintea ta.
28 Căci împărăția este a DOMNULUI și El este conducătorul dintre neamuri.
29 Toți cei grași de pe pământ vor mânca și se vor închina; toți cei care se coboară în țărână se vor închina înaintea lui și nimeni nu-și poate păstra în viață sufletul.
30 Sămânța îi va sluji; ea va fi socotită Domnului pentru o generație.
31 Ei vor veni și vor vesti dreptatea Lui unui popor care se va naște, că El a făcut aceasta.

CAPITOLUL 23

1 (Un psalm al lui David.) Domnul este păstorul meu; nu voi dori.
2 El mă face să mă culc pe pășuni verzi, mă duce lângă ape liniștite.
3 El îmi readuce sufletul, mă călăuzește pe cărările dreptății pentru numele său.
4 Da, deși aș umbla prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu ești cu mine; toiagul tău și toiagul tău mă mângâie.
5 Tu gătești o masă înaintea mea în fața vrăjmașilor mei; îmi ungi capul cu ulei; paharul mi se scurge.
6 Cu siguranță bunătatea și îndurarea mă vor urma în toate zilele vieții mele și voi locui în casa Domnului pentru totdeauna.

CAPITOLUL 24

1 (Un psalm al lui David.) A DOMNULUI este pământul și plinătatea lui; lumea și cei ce locuiesc în ea.
2 Căci El a întemeiat-o pe mări și a întemeiat-o pe râuri.
3 Cine se va urca pe dealul Domnului? sau cine va sta în locul lui sfânt?

4 Cel ce are mâinile curate și inima curată; care nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune, nici nu a jurat cu înșelăciune.
5 El va primi binecuvântarea de la Domnul și neprihănirea de la Dumnezeul mântuirii Lui.
6 Acesta este neamul celor ce-L caută, care caută Fața Ta, Iacob! Selah.
7 Ridicați-vă capetele, porți; și înălțați-vă, ușile veșnice; și Împăratul slavei va intra.
8 Cine este acest Împărat al slavei? Domnul tare și puternic, Domnul puternic în luptă.
9 Ridicați-vă capetele, porți; Ridicați-le, ușile veșnice; și Împăratul slavei va intra.
10 Cine este acest Împărat al slavei? Domnul oștirilor, el este Împăratul slavei. Selah.

CAPITOLUL 25

1 (Un psalm al lui David.) Spre Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
2 Dumnezeule meu, mă încred în Tine; să nu mă rușin, să nu triumfe dușmanii mei peste mine.
3 Da, să nu se rușineze cei ce nădăjduiesc în Tine;
4 Arată-mi căile Tale, Doamne; învață-mă cărările tale.
5 Condu-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele; pe tine aștept toată ziua.
6 Adu-ți aminte, Doamne, de îndurările Tale și de îndurările Tale; căci au fost din vechime.
7 Nu-ți aduci aminte de păcatele tinereții mele și nici de păcatele mele; după îndurarea Ta, adu-ți aminte de mine, pentru bunătatea Ta, Doamne.
8 Bun și drept este Domnul; de aceea îi va învăța pe păcătoși pe cale.
9 Pe cei blânzi îi va călăuzi în judecată, și pe cei blânzi îi va învăța calea.
10 Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce păzesc legământul și mărturiile Lui.
11 Pentru numele Tău, Doamne, iartă-mi nelegiuirea; pentru că este grozav.
12 Care este omul care se teme de DOMNUL? pe el să-l învețe în felul pe care îl va alege.
13 Sufletul lui va locui liniștit; și sămânța lui va moșteni pământul.
14 Taina Domnului este cu cei ce se tem de El; și le va arăta legământul Său.
15 Ochii mei sunt mereu spre DOMNUL; căci el îmi va smulge picioarele din plasă.
16 Întoarce-te la mine și ai milă de mine; căci sunt pustiit și necăjit.
17 Necazurile inimii mele s-au lărgit: scoate-mă din necazurile mele!
18 Privește necazul meu și durerea mea; și iartă-mi toate păcatele.
19 Uită-te la vrăjmașii mei; căci sunt mulți; și mă urăsc cu o ură crudă.
20 Păzește-mi sufletul și izbăvește-mă; să nu mă rușin; căci îmi pun încrederea în tine.
21 Să mă păzească integritatea și dreptatea; căci eu te aștept.
22 Răscumpără, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

CAPITOLUL 26

1 (Un psalm al lui David.) Judecă-mă, Doamne! căci am umblat în integritatea mea; m-am încrezut de asemenea în DOMNUL; de aceea nu voi aluneca.
2 Cercetează-mă, Doamne, și încearcă-mă; încercați-mi frâiele și inima mea.
3 Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei, și am umblat în adevărul Tău.
4 Nu m-am așezat cu oameni deșerți, nici nu voi intra cu defăcători.
5 Am urât adunarea făcătorilor de rele; și nu va sta cu cei răi.
6 Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție; așa voi înconjurați altarul Tău, Doamne;
7 Ca să public cu glas de mulțumire și să spun toate minunile tale.
8 Doamne, am iubit locuința casei Tale și locul unde locuiește cinstea Ta.
9 Să nu-mi strângeți sufletul cu păcătoșii, nici viața mea cu oameni sângerosi;
10 În mâinile cărora este nenorocirea și mâna lor dreaptă este plină de mită.
11 Dar în ceea ce mă privește, voi umbla în neprihănirea mea; răscumpără-mă și fii milostiv cu mine.
12 Piciorul meu stă într-un loc neted; în adunări voi binecuvânta pe Domnul.

CAPITOLUL 27

1 (Un psalm al lui David.) Domnul este lumina mea și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este puterea vieții mele; de cine să-mi fie frică?
2 Când cei răi, chiar și vrăjmașii mei și dușmanii mei, au venit peste mine ca să-mi mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut.
3 Deși ar tăbăra o oaste împotriva mea, inima mea nu se va teme;
4 Un lucru am dorit de la Domnul, pe care îl voi căuta; ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să cercetez templul lui.
5 Căci în vremea necazului mă va ascunde în cortul său; în secretul cortului său mă va ascunde; el mă va ridica pe o stâncă.
6 Și acum capul meu se va înălța deasupra dușmanilor mei din jurul meu; de aceea voi aduce în cortul Lui jertfe de bucurie; Voi cânta, da, voi cânta laude Domnului.
7 Ascultă, Doamne, când strig cu glasul meu; ai milă și de mine și răspunde-mi.
8 Când ai zis: Căutați Fața Mea; inima mea ți-a zis: „Doamne, voi căuta Fața Ta”.
9 Nu-ți ascunde fața departe de mine; nu alunga pe robul tău cu mânie; tu mi-ai fost ajutorul; nu mă părăsi și nu mă părăsi, Dumnezeule mântuirii mele.
10 Când tatăl meu și mama mea mă vor părăsi, atunci Domnul mă va lua.
11 Învață-mă, Doamne, calea Ta, și conduce-mă pe o cale simplă, din pricina dușmanilor mei.
12 Nu mă lăsa în voia vrăjmașilor mei, căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși și cei care răsuflă cruzime.
13 Aș fi leșinat, dacă nu aș fi crezut că văd bunătatea Domnului în țara celor vii.

14 Așteaptă în Domnul; ai curaj și El îți va întări inima; așteaptă, zic eu, în Domnul.

CAPITOLUL 28

1 (Un psalm al lui David.) Către Tine voi striga, Doamne, stânca mea; nu tăcea cu mine: ca nu cumva, dacă taci cu mine, să devin ca cei ce coboară în groapă.
2 Ascultă glasul cererilor mele, când strig către tine, când îmi ridic mâinile spre sfântul tău oracol.
3 Nu mă trage cu cei răi și cu cei care fac fărădelege, care vorbesc pace aproapelui lor, dar nenorocirea este în inimile lor.
4 Dă-le după faptele lor și după răutatea eforturilor lor; dă-le după lucrarea mâinilor lor; redă-le deșertul lor.
5 Pentru că ei nu țin seama de faptele Domnului și nici de lucrarea mâinilor Lui, El îi va nimici și nu le va zidi.
6 Binecuvântat să fie Domnul, căci a auzit glasul cererilor mele.
7 Domnul este puterea mea și scutul meu; inima mea s-a încrezut în el și am fost ajutat; de aceea inima mea se bucură mult; și cu cântecul meu îl voi lăuda.
8 Domnul este puterea lor și el este puterea mântuitoare a unsului Său.
9 Mântuiește poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; hrănește-l și înalță-l pentru totdeauna.

CAPITOLUL 29

1 (Un psalm al lui David.) Dați Domnului, voi puternici, dați Domnului slavă și putere.
2 Dă Domnului slava cuvenită Numelui Său; închinați-vă Domnului în frumusețea sfințeniei.
3 Glasul Domnului este peste ape; Dumnezeul slavei tună; Domnul este peste ape multe.
4 Glasul Domnului este puternic; glasul Domnului este plin de măreție.
5 Glasul Domnului sfărâmă cedrii; da, DOMNUL sparge cedrii Libanului.
6 El îi face să sară ca un vițel; Liban și Sirion ca un tânăr unicorn.
7 Glasul Domnului desparte flăcările focului.
8 Glasul Domnului zguduie pustiul; DOMNUL zguduie pustia Cades.
9 Glasul DOMNULUI face să făteze căprioarele și descoperă pădurile și în templul Lui fiecare vorbește despre slava lui.
10 Domnul stă peste potop; da, Domnul stă Împărat pentru totdeauna.
11 Domnul va da putere poporului Său; Domnul va binecuvânta poporul Său cu pace.

CAPITOLUL 30

1 (Un psalm și cântări la sfințirea casei lui David.) Te voi lăuda, Doamne; căci m-ai înălțat și nu i-ai făcut pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.
2 Doamne, Dumnezeul meu, am strigat către Tine și Tu m-ai vindecat.
3 Doamne, Tu mi-ai scos sufletul din mormânt, Tu m-ai păstrat în viață, ca să nu mă cobor în groapă.
4 Cântați Domnului, sfinților Săi, și mulțumiți pentru aducerea aminte de sfințenia Lui.
5 Căci mânia lui nu durează decât o clipă; în favoarea lui este viața: plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineața.
6 Și, în prosperitatea mea, am spus: Nu voi fi niciodată zguduit.
7 Doamne, prin favoarea Ta ai întărit muntele meu; Ți-ai ascuns fața și m-am tulburat.
8 Am strigat către Tine, Doamne; și la DOMNUL am cerut cereri.
9 Ce folos este în sângele meu, când mă cobor în groapă? Te va lăuda praful? va declara ea adevărul tău?
10 Ascultă, Doamne, și ai milă de mine: Doamne, Tu fii ajutorul meu!
11 Mi-ai prefăcut plângerea în dans, mi-ai dezbrăcat sacul și m-ai încins de bucurie;
12 Pentru ca slava Mea să-ți cânte laudă și să nu tacă. DOAMNE, Dumnezeul meu, Îți voi mulțumi în veci.

CAPITOLUL 31

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) În Tine, Doamne, îmi pun încrederea; să nu mă rușin niciodată: izbăvește-mă în dreptatea Ta.
2 Pleacă-ți urechea înaintea mea; izbăvește-mă repede: fii tu stânca mea puternică, ca o casă de apărare care să mă mântuiască.
3 Căci tu ești stânca mea și fortăreața mea; de aceea, pentru numele Tău, conduce-mă și călăuzește-mă.
4 Scoate-mă din plasa pe care mi l-au pus în ascuns, căci tu ești puterea mea.
5 În mâna Ta îmi încredințez duhul: Tu m-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului.
6 I-am urât pe cei ce privesc deșertăciunile mincinoase, dar mă încred în DOMNUL.
7 Mă voi bucura și mă voi bucura de îndurarea Ta, căci ai luat în considerare necazul meu; mi-ai cunoscut sufletul în necazuri;
8 Și nu m-ai închis în mâna vrăjmașului, mi-ai pus picioarele într-o încăpere mare.
9 Miluiește-mă, Doamne, căci sunt în necaz; ochiul meu este mistuit de durere, și sufletul și pântecele meu.
10 Căci viața mea s-a petrecut cu durere și anii mei cu suspine; puterea mea se pierde din cauza fărădelegii mele și oasele mele sunt mistuite.
11 Am fost o ocară între toți vrăjmașii mei, dar mai ales între vecinii mei și o frică pentru cunoștințele mei; cei ce mă vedeau afară au fugit de mine.
12 Sunt uitat ca un mort din minte: sunt ca un vas rupt.
13 Căci am auzit defăimarea multora; frica era de pretutindeni; în timp ce se sfătuiau împotriva mea, au gândit să-mi ia viața.
14 Dar m-am încrezut în Tine, Doamne; am zis: Tu ești Dumnezeul meu.
15 Vremurile mele sunt în mâna Ta: izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.
16 Fă-ți fața să strălucească peste robul Tău; mântuiește-mă pentru îndurările Tale.
17 Să nu-mi fie rușine, Doamne; căci Te-am chemat: să fie rușinați cei răi și să tacă în mormânt.

18 Buzele mincinoase să fie puse la tăcere; care vorbesc lucruri dureroase cu mândrie și dispreț împotriva celor drepți.
19 O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care ai adunat-o pentru cei ce se tem de Tine! pe care l-ai făcut pentru cei ce se încred în Tine înaintea fiilor oamenilor!
20 Îi vei ascunde în secretul prezenței Tale de mândria omului, îi vei păzi în ascuns într-un coridor de cearta limbilor.
21 Binecuvântat să fie Domnul, căci El mi-a arătat bunătatea Sa minunată într-o cetate puternică.
22 Căci am spus în graba mea: „Sunt nimicit dinaintea ochilor tăi; totuși ai auzit glasul cererilor mele când am strigat către tine.
23 Iubiți-vă pe Domnul, voi toți sfinții Lui, căci DOMNUL îi păzește pe cei credincioși și răsplătește din belșug pe cel mândru.
24 Aveți curaj și El vă va întări inima, toți cei care nădăjduiți în Domnul.

CAPITOLUL 32

1 (Un psalm al lui David, Maschil.) Ferice de cel a cărui nelegiuire este iertată, al cărui păcat este acoperit.
2 Ferice de omul căruia Domnul nu-i socotește nelegiuire și în al cărui duh nu este viclenie.
3 Când am tăcut, oasele mele s-au îmbătrânit prin vuietul meu toată ziua.
4 Căci zi și noapte mâna Ta a fost grea peste mine; umiditatea mea s-a prefăcut în seceta verii. Selah.
5 Ți-am recunoscut păcatul meu și nu mi-am ascuns nelegiuirea. Am spus: Îmi voi mărturisi fărădelegile Domnului; și ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Selah.
6 Pentru că oricine este evlavios se va ruga către tine într-un timp când vei fi găsit: cu siguranță, în potopurile apelor mari, ei nu se vor apropia de el.
7 Tu ești ascunzătoarea mea; mă vei păzi de necaz; mă vei înconjura cu cântece de izbăvire. Selah.
8 Te voi învăța și te voi învăța calea pe care o vei merge; te voi călăuzi cu ochiul meu.
9 Nu fiţi ca calul sau ca catârul, care nu au pricepere; a căror gură trebuie să fie ţinută cu muşcătură şi căpăstru, ca să nu se apropie de tine.
10 Multe întristări vor fi pentru cel rău; dar cel ce se încrede în DOMNUL, mila îl va înconjura.
11 Bucurați-vă în Domnul și bucurați-vă, drepți, și strigați de bucurie, voi toți cei cu inima dreaptă.

CAPITOLUL 33

1 Bucurați-vă în Domnul, drepți, căci lauda este bună pentru cei drepți.
2 Lăudați pe Domnul cu harpa, cântați-i cu psalteriu și cu un instrument cu zece coarde.
3 Cântați-i o cântare nouă; joacă cu pricepere cu un zgomot puternic.
4 Căci cuvântul Domnului este drept; și toate lucrările lui sunt făcute în adevăr.
5 El iubește dreptatea și judecata: pământul este plin de bunătatea Domnului.
6 Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile; şi toată oştirea lor prin suflarea gurii lui.
7 El adună apele mării ca o grămadă; El adună adâncul în depozite.
8 Să se teamă de Domnul tot pământul, să se cuprindă de El toți locuitorii lumii.
9 Căci el a vorbit și s-a făcut; a poruncit el și a rămas ferm.
10 DOMNUL îndepărtează sfatul neamurilor, el face fără efect planurile poporului.
11 Sfatul DOMNULUI rămâne în veac, gândurile inimii Lui în toate neamurile.
12 Binecuvântat este neamul al cărui Dumnezeu este Domnul; și poporul pe care l-a ales ca moștenire proprie.
13 Domnul se uită din cer; el privește pe toţi fiii oamenilor.
14 Din locul în care locuiește, el privește pe toți locuitorii pământului.
15 El le modelează inimile la fel; el are în vedere toate lucrările lor.
16 Nu este niciun rege mântuit de mulțimea oștirii; un om puternic nu este scăpat de multă putere.
17 Calul este un lucru zadarnic pentru siguranță și nu va izbăvi pe nimeni prin puterea lui mare.
18 Iată, ochiul Domnului este asupra celor ce se tem de El, asupra celor care nădăjduiesc în mila Lui;
19 Să le izbăvească sufletul de la moarte și să-i țină în viață în foamete.
20 Sufletul nostru așteaptă pe Domnul: El este ajutorul nostru și scutul nostru.
21 Căci inima noastră se va bucura de El, pentru că ne-am încrezut în Numele Lui sfânt.
22 Îndurarea Ta, Doamne, să fie asupra noastră, după cum nădăjduim în Tine.

CAPITOLUL 34

1 (Un psalm al lui David, când și-a schimbat purtarea înaintea lui Abimelec; care l-a alungat și a plecat.) Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi mereu în gura mea.
2 Sufletul meu se va lauda în Domnul; cei smeriți vor auzi asta și se vor bucura.
3 Mărește cu mine pe Domnul și să înălțăm împreună Numele Lui.
4 L-am căutat pe Domnul, și El m-a ascultat și m-a izbăvit de toate temerile mele.
5 Ei s-au uitat la El și au fost luminați, și fețele lor nu s-au rușinat.
6 Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat și l-a izbăvit din toate necazurile lui.
7 Îngerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de El și îi eliberează.
8 Gustați și vedeți că Domnul este bun; binecuvântat este omul care se încrede în el!
9 Temeţi-vă de DOMNUL, voi sfinţilor Săi, căci nu este lipsă celor ce se tem de El.
10 Puieții de lei sunt lipsiți și suferă de foame, dar cei ce caută pe Domnul nu vor lipsi de nimic bun.
11 Veniți, copii, ascultați-mă: vă voi învăța frica de DOMNUL.
12 Care este omul care dorește viața și iubește multe zile, ca să vadă binele?
13 Păzește-ți limba de rău și buzele tale de a vorbi viclenii.
14 Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și urmărește-o.

15 Ochii Domnului sunt asupra celor drepți și urechile Lui sunt deschise la strigătele lor.
16 Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.
17 Cei neprihăniți strigă, și Domnul ascultă și-i izbăvește din toate necazurile lor.
18 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită; și salvează pe cei cu duh smerit.
19 Multe sunt necazurile celui drept, dar Domnul îl izbăvește din toate.
20 El își păzește toate oasele; niciunul nu este zdrobit.
21 Răul va ucide pe cei răi, și cei ce urăsc pe cei drepți vor fi pustii.
22 Domnul mântuiește sufletul slujitorilor Săi și niciunul dintre cei care se încred în El nu va fi pustiu.

CAPITOLUL 35

1 (Un psalm al lui David.) Doamne, pledează cauza mea cu cei ce se ceartă cu mine; luptă împotriva celor ce se luptă împotriva mea.
2 Prinde-ți scutul și scutul și ridică-te pentru ajutorul meu.
3 Scoate și sulița și oprește calea împotriva celor ce mă prigonesc: spune sufletului meu: Eu sunt mântuirea ta.
4 Să fie rușinați și rușiniți cei ce caută sufletul meu; să fie întoarse și aduși în confuzie cei care plănuiesc răul meu!
5 Să fie ca pleava înaintea vântului și îngerul Domnului să-i gonească.
6 Să le fie calea întunecată și alunecoasă și îngerul Domnului să-i persecute.
7 Căci fără motiv și-au ascuns pentru mine mrejele într-o groapă, pe care fără motiv au săpat-o pentru sufletul meu.
8 Pierderea să vină peste el fără să știe; și să se prindă mrejelea pe care a ascuns-o: chiar în acea distrugere să cadă.
9 Și sufletul meu se va bucura de Domnul și se va bucura de mântuirea Lui.
10 Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine este ca Tine, care izbăvește pe sărac de cel care este prea puternic pentru el, și pe sărac și pe nevoiaș de cel ce-l pradă?
11 S-au ridicat martori mincinoși; mi-au pus în sarcina lucrurilor pe care nu le știam.
12 Ei m-au răsplătit rău cu bine, spre stricarea sufletului meu.
13 Dar eu, când erau bolnavi, îmbrăcămintea mea era pânză de sac; mi-am smerit sufletul cu post; și rugăciunea mea s-a întors în sânul meu.
14 M-am purtat ca și cum mi-ar fi fost prieten sau frate; m-am închinat greu, ca unul care plânge pe mama lui.
15 Dar în necazurile mele s-au bucurat și s-au adunat; m-au sfâșiat și nu au încetat:
16 Cu batjocoritori fățarnici în sărbători, au scrâșnit împotriva mea din dinți.
17 Doamne, până când vei privi? izbăvește-mi sufletul din distrugerea lor, dragul meu de lei.
18 Îți voi mulțumi într-o adunare mare, te voi lăuda în mijlocul multor oameni.
19 Să nu se bucure de mine cei care sunt dușmanii mei pe nedrept, nici să nu facă cu ochiul celor ce Mă urăsc fără motiv.
20 Căci ei nu vorbesc pace, ci pun la cale lucruri înșelătoare împotriva celor liniștiți în țară.
21 Da, ei și-au deschis gura larg împotriva mea și au spus: Aha, aha, ochiul nostru a văzut asta.
22 Asta ai văzut, Doamne: nu tăce; Doamne, nu te îndepărta de mine.
23 Trezește-te și trezește-te la judecata mea, la cauza mea, Dumnezeul meu și Domnul meu.
24 Judecă-mă, Doamne, Dumnezeul meu, după dreptatea Ta; şi să nu se bucure de mine.
25 Să nu spună în inimile lor: „Ah!
26 Să fie rușinați și aduși la confuzie cei care se bucură de vătămarea mea; să fie îmbrăcați cu rușine și dezonoare cei care se măresc împotriva Mea.
27 Să strige de bucurie și să se veselească cei care favorizează cauza mea dreaptă; da, să zică neîncetat: Mărire să fie Domnul, care se bucură de bunăstarea robului Său!
28 Și limba mea va vorbi despre dreptatea Ta și despre lauda Ta toată ziua.

CAPITOLUL 36

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David, slujitorul Domnului.) Nelegiuirea celor răi spune în inima mea că nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.
2 Căci el se linguşeşte în ochii lui, până când nelegiuirea lui se va găsi urâtă.
3 Cuvintele gurii lui sunt nelegiuire și înșelăciune; a lăsat să fie înțelept și să facă binele.
4 El plănuiește răul pe patul lui; el se așează pe o cale care nu este bună; el nu urăște răul.
5 Îndurarea Ta, Doamne, este în ceruri; și credincioșia ta ajunge până la nori.
6 Dreptatea Ta este ca munții mari; judecățile Tale sunt un mare adânc: Doamne, păzești pe oameni și pe fiare.
7 Cât de mare este bunătatea Ta, Dumnezeule! de aceea copiii oamenilor și-au pus încrederea sub umbra aripilor tale.
8 Se vor sătura din belșug de grăsimea casei tale; şi îi vei face să bea din râul plăcerilor tale.
9 Căci la Tine este izvorul vieții; în lumina Ta vom vedea lumină.
10 Păstrează-ți bunătatea față de cei care Te cunosc; şi dreptatea Ta pentru cei drepţi cu inima.
11 Piciorul mândriei să nu vină împotriva mea și mâna celor răi să nu mă îndepărteze.
12 Acolo au căzut lucrătorii fărădelegii: au fost doborâți și nu se vor putea ridica.

CAPITOLUL 37

1 (Un psalm al lui David.) Nu te supăra din pricina făcătorilor de rău, nici nu fi invidios împotriva făcătorilor de nelegiuire.
2 Căci în curând vor fi tăiați ca iarba și se vor usca ca iarba verde.
3 Încrede-te în Domnul și fă binele; aşa vei locui în ţară şi cu adevărat vei fi hrănit.
4 Bucură-te și în DOMNUL; și el îți va da dorințele inimii tale.
5 Încredințează-ți DOMNULUI calea ta; ai încredere și în el; și el va aduce la îndeplinire.

6 Și el va scoate dreptatea ta ca lumina, și judecata ta ca amiezii.
7 Odihnește-te în DOMNUL și așteaptă-L cu răbdare; nu te supăra din cauza celui care prosperă în calea lui, din cauza omului care înfăptuiește uneltirile rele.
8 Încetează de la mânie și părăsește mânia; nu te supăra în niciun fel să faci rău.
9 Căci răufăcătorii vor fi nimiciți, dar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor moșteni pământul.
10 Căci încă puțină vreme, și cei răi nu vor mai fi;
11 Dar cei blânzi vor moșteni pământul; și se vor desfăta în abundența păcii.
12 Cel rău complotează împotriva celui drept și scrâșnește peste el din dinți.
13 Domnul va râde de el, căci vede că vine ziua lui.
14 Cei răi au scos sabia și și-au înclinat arcul, ca să doboare pe cei săraci și săraci și să omoare pe cei cu purtare dreaptă.
15 Sabia lor va intra în inima lor și arcurile lor vor fi zdrobite.
16 Puținul pe care îl are un om drept este mai bun decât bogăția multor răi.
17 Căci brațele celor răi vor fi zdrobite, dar Domnul îi sprijină pe cei drepți.
18 Domnul cunoaște zilele celor drepți și moștenirea lor va fi pentru totdeauna.
19 Nu se vor rușina în vremurile cele rele și în zilele foametei vor fi săturați.
20 Dar cei răi vor pieri, și vrăjmașii Domnului vor fi ca grăsimea mieilor; ei vor mistui; ei vor mistui în fum.
21 Cel rău împrumută și nu plătește, dar cel neprihănit are milă și dă.
22 Căci cei care vor fi binecuvântați de el vor moșteni pământul; și cei blestemati de el vor fi nimiciți.
23 Pașii unui om bun sunt rânduiți de Domnul și el se bucură de calea lui.
24 Deși va cădea, nu va fi doborât cu totul, căci Domnul îl susține cu mâna Sa.
25 Am fost tânăr și acum sunt bătrân; dar n-am văzut pe cel drept părăsit, nici sământa lui cerșind pâine.
26 El este mereu milostiv și împrumută; și sământa lui este binecuvântată.
27 Depărtează-te de rău și fă binele; și să locuiască în veci.
28 Căci Domnul iubește judecata și nu părăsește sfinții Săi; ei sunt păstrați pentru totdeauna, dar sământa celor răi va fi nimicită.
29 Cei drepți vor moșteni țara și vor locui în ea pentru totdeauna.
30 Gura celui neprihănit vorbește înțelepciune și limba lui vorbește despre judecată.
31 Legea Dumnezeului său este în inima lui; niciunul din pașii lui nu va aluneca.
32 Cel rău îl veghează pe cel drept și caută să-l omoare.
33 Domnul nu-l va lăsa în mâna lui și nu-l va osândi când va fi judecat.
34 Așteaptă în DOMNUL și păzește calea Lui și El te va înălța ca să moștenești țara; când cei răi vor fi nimiciți, o vei vedea.
35 L-am văzut pe cel rău cu mare putere și răspândindu-se ca un dafin verde.
36 Dar a trecut, și iată, nu era; da, l-am căutat, dar nu a fost găsit.
37 Observă omul desăvârșit și iată-l pe cel drept, căci sfârșitul omului acelui este pacea.
38 Dar cei nelegiuiți vor fi nimiciți împreună; sfârșitul celor răi va fi nimicit.
39 Dar mântuirea celor drepți este de la Domnul; El este tăria lor în vremea necazului.
40 Domnul îi va ajuta și îi va izbăvi; îi va izbăvi de cei răi și îi va mântui, pentru că se încred în El.

CAPITOLUL 38

1 (Un psalm al lui David, pentru a aduce aminte.) Doamne, nu mă mustra în mânia Ta și nu mă pedepsește în neplăcerea Ta fierbinte.
2 Căci săgețile Tale se înfig tare în mine și mâna Ta mă apasă puternic.
3 Nu este sănătos în trupul meu din cauza mâniei tale; nici nu este odihnă în oasele mele din cauza păcatului meu.
4 Căci fărădelegile mele au trecut peste capul meu, ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine.
5 Rănile mele împuțite și sunt stricate din cauza nebuniei mele.
6 Sunt tulburat; Sunt foarte plecat; Mă duc în doliu toată ziua.
7 Căci coapsele mele sunt pline de o boală urâtă, și trupul meu nu este sănătos.
8 Sunt slăbit și zdrobit; am urlit din cauza neliniștii inimii mele.
9 Doamne, toată dorința mea este înaintea Ta; și geamătul meu nu este ascuns de tine.
10 Inima mea tânjește, puterea mea mă pierde; și lumina ochilor mei a dispărut de la mine.
11 Iubiții mei și prietenii mei stau departe de durerea mea; iar rudele mele stau departe.
12 Și cei ce caută viața mea îmi întind capcane; și cei ce caută răul meu vorbesc lucruri răutăcioase și își închipuie înșelăciuni toată ziua.
13 Dar eu, ca un surd, n-am auzit; și am fost ca un mut care nu deschide gura.
14 Astfel am fost ca un om care nu aude și în a cărui gura nu sunt mustrări.
15 Căci în Tine, Doamne, nădăjduiesc; vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
16 Căci am zis: Ascultă-mă, ca nu cumva ei să se bucure de mine; când piciorul meu alunecă, ei se măresc împotriva mea.
17 Căci sunt gata să mă opresc, și întristarea mea este mereu înaintea mea.
18 Căci îmi voi vesti nelegiuirea; Îmi va părea rău pentru păcatul meu.
19 Dar vrăjmașii mei sunt vii și puternici, și cei ce Mă urăsc pe nedrept s-au înmulțit.
20 Și cei ce dau rău pentru bine sunt potrivnicii mei; pentru că urmăresc lucrul care este bunul.
21 Nu mă părăsi, Doamne; Dumnezeule meu, nu fi departe de mine.
22 Grăbește-te să-mi ajuți, Doamne, mântuirea mea!

CAPITOLUL 39

1 (Către muzicianul principal, până la Iedutun, un psalm al lui David.) I-am spus: „Voi avea grijă de căile mele, ca să nu păcătuiesc cu limba mea; eu.
2 Am fost mut de tăcere, am tăcut chiar și de bine; iar întristarea mea a fost răscolită.
3 Inima mea era fierbinte înlăuntrul meu, în timp ce mă gândeam, focul ardea; apoi am vorbit cu limba mea:
4 Doamne, fă-mă să cunosc sfârşitul meu şi măsura zilelor mele, care este aceasta; ca să știu cât de fragil sunt.
5 Iată, mi-ai făcut zilele ca o lățime de mână; și vârsta mea este ca nimic înaintea ta: cu adevărat, fiecare om în starea sa cea mai bună este cu totul deșertăciune. Selah.
6 Cu siguranță fiecare umblă într-o arătare zadarnică; cu siguranță ei sunt tulburați în zadar; el adună bogății și nu știe cine le va strânge.
7 Și acum, Doamne, ce aștept eu? speranta mea este in tine.
8 Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele; nu mă face ocara celor nebuni.
9 Eram mut, nu mi-am deschis gura; pentru că tu ai făcut-o.
10 Îndepărtează-ți lovitura de la mine: sunt mistuit de lovitura mâinii tale.
11 Când pedepsești pe om cu mustrări pentru nelegiuire, îi faci să mistuie frumusețea ca o molie; cu siguranță fiecare om este deșertăciune. Selah.
12 Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și ascultă strigătul meu; Nu tăceți la lacrimile mele, căci sunt străin cu tine și străin, ca toți părinții mei.
13 O, cruță-mă, ca să-mi revin putere înainte să plec de aici și să nu mai fiu.

CAPITOLUL 40

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Am așteptat cu răbdare pe Domnul; și s-a înclinat spre mine și a auzit strigătul meu.
2 M-a scos de asemenea dintr-o groapă îngrozitoare, din lutul noroios, și mi-a pus picioarele pe o stâncă și mi-a întărit mersul.
3 Și a pus în gura mea un cântec nou, laudă Dumnezeului nostru; mulți îl vor vedea, se vor teme și se vor încrede în Domnul.
4 Ferice de omul acela care pune pe Domnul să se încreadă, și nu respectă pe cei mândri și pe cei care se abate la minciună.
5 Multe sunt, Doamne, Dumnezeul meu, faptele tale minunate pe care le-ai făcut și gândurile tale care sunt pentru noi; ele nu pot fi socotite după tine; pot fi numerotate.
6 Jertfa și jertfa nu ai dorit; Mi-ai deschis urechile: nu mi-ai cerut arderea de tot și jertfa pentru ispășire.
7 Atunci am zis: Iată, vin; în volumul cărții este scris despre mine:
8 Îmi face plăcere să fac voia Ta, Dumnezeule meu; da, legea Ta este în inima mea.
9 Am propovăduit dreptatea în marea adunare; iată, nu mi-am oprit buzele, Doamne, Tu știi!
10 Nu am ascuns dreptatea Ta în inima mea; Ți-am spus credincioșia și mântuirea ta; nu am ascuns bunătatea ta și adevărul tău de marea adunare.
11 Nu ține de la mine îndurările Tale, Doamne; bunătatea Ta și adevărul Tau să mă păzească mereu.
12 Căci nenumărate rele m-au înconjurat; fărădelegile mele m-au apucat, încât nu pot să mă uit în sus; sunt mai mult decât părul capului meu;
13 Bucură-te, Doamne, să mă eliberezi; Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
14 Să fie rușinați și rușinați împreună cei ce caută sufletul meu să-l nimicească; să fie împinși înapoi și rușiniți cei care îmi doresc răul.
15 Fie pustiiti ca răsplată pentru rușinea lor, cei care îmi spun: Aha, aha!
16 Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută; cei ce iubesc mântuirea ta să spună neîncetat: Domnul să fie mărit!
17 Dar eu sunt sărac și nevoiaș; totuși Domnul se gândește la mine: tu ești ajutorul meu și izbăvitorul meu; nu zăbovi, Dumnezeule!

CAPITOLUL 41

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Ferice de cel ce ia în seamă pe sărac, Domnul îl va izbăvi la vreme de necaz.
2 Domnul îl va păzi și îl va ține în viață; și el va fi binecuvântat pe pământ și nu-l vei da voia vrăjmașilor lui.
3 Domnul îl va întări pe patul lâncerii; tu îi vei face tot patul în boala lui.
4 Am zis: Doamne, ai milă de mine; vindecă-mi sufletul; căci am păcătuit împotriva ta.
5 Vrăjmașii mei vorbesc de rău despre mine: Când va muri și numele lui va pieri?
6 Și dacă vine să Mă vadă, vorbește deșertăciune; inima lui adună nelegiuirea în sine; când pleacă în străinătate, o spune.
7 Toți cei ce mă urăsc șoptesc împotriva mea, împotriva mea își pun la cale răul meu.
8 O boală rea, spun ei, se lipește de el;
9 Da, prietenul meu cunoscut, în care mă încredeam, care a mâncat din pâinea mea, și-a ridicat călcâiul împotriva mea.
10 Dar Tu, Doamne, ai milă de mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc.
11 Prin aceasta știu că mă faci bine, pentru că vrăjmașul meu nu biruiește asupra mea.
12 Și pe mine, tu mă susții în integritatea mea și mă așezi înaintea Feței Tale pentru totdeauna.
13 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie și în veșnicie. Amin, și Amin.

CAPITOLUL 42

1 (Către muzicianul principal, Maschil, pentru fiii lui Core.) Cum tânjește cerbul după pâraiele de apă, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeule.
2 Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu: când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?
3 Lacrimile mele au fost hrana mea zi și noapte, iar ele îmi spun mereu: Unde este Dumnezeul tău?
4 Când îmi aduc aminte de aceste lucruri, îmi revars sufletul în mine; căci mă dusesem cu mulțimea, mergeam

cu ei la casa lui Dumnezeu, cu glas de bucurie și de laudă, cu o mulțime care sărbătorește.
5 De ce ești doborât, suflete al meu? și de ce ești tulburat în mine? nădăjduiește în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda pentru ajutorul feței lui.
6 O, Dumnezeul meu, sufletul meu este doborât în mine; de aceea îmi voi aduce aminte de Tine din țara Iordanului și a hermoniților, de pe dealul Mițar.
7 Adâncul cheamă adâncul la zgomotul zgomoturilor tale; toate valurile și valurile tale au trecut peste mine.
8 Totuși, Domnul va porunci bunătatea Sa ziua, iar noaptea cântarea Lui va fi cu mine și rugăciunea mea către Dumnezeul vieții mele.
9 Îi voi spune lui Dumnezeu stânca mea: De ce m-ai uitat? de ce mă jelesc din cauza asupririi vrăjmașului?
10 Ca o sabie în oasele mele, dușmanii mei mă ocărănesc; în timp ce ei îmi spun zilnic: Unde este Dumnezeul tău?
11 De ce ești doborât, suflete al meu? și de ce ești tulburat în mine? nădăjduiește în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda pe Cel care este sănătatea feței mele și pe Dumnezeul meu.

CAPITOLUL 43

1 Judecă-mă, Dumnezeule, și pledează-mi cauza împotriva unui neam nelegiuit; izbăvește-mă de omul înșelător și nedrept.
2 Căci tu ești Dumnezeul puterii mele; de ce mă jelesc din cauza asupririi vrăjmașului?
3 Trimite lumina Ta și adevărul Tău! Lasă-mă să mă conducă; să mă aducă pe dealul tău sfânt și la corturile tale.
4 Atunci mă voi duce la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeu bucuria mea cea mare;
5 De ce ești doborât, suflete al meu? și de ce ești tulburat în mine? nădăjduiește în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda pe El, care este sănătatea feței mele și pe Dumnezeul meu.

CAPITOLUL 44

1 (Către muzicianul principal pentru fiii lui Core, Maschil.) Am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule, ce ne-au spus părinţii noştri ce lucrare ai făcut în zilele lor, în vremurile de demult.
2 Cum ai izgonit neamurile cu mâna Ta și le-ai sădit; cum ai chinuit poporul și i-ai alungat.
3 Căci ei nu au luat țara în stăpânire prin propria lor sabie și nici brațul lor nu i-a mântuit; ci mâna ta dreaptă, brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut favoare față de ei.
4 Tu ești Regele meu, Dumnezeule; poruncește izbăviri pentru Iacov.
5 Prin Tine vom doborî pe vrăjmașii noștri, prin Numele Tău îi vom călca pe cei ce se ridică împotriva noastră.
6 Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu mă va mântui.
7 Dar Tu ne-ai scăpat de vrăjmașii noștri și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne-au urât.
8 În Dumnezeu ne lăudăm toată ziua și lăudăm Numele Tău în veci. Selah.
9 Dar tu ne-ai lepădat și ne-ai făcut de rușine; și nu iese cu armatele noastre.
10 Tu ne faci să ne întoarcem de la vrăjmaș, și cei ce ne urăsc se prădesc pentru ei înșiși.
11 Ne-ai dat ca niște oi de hrană; și ne-ai împrăștiat printre păgâni.
12 Tu vinzi poporul tău degeaba și nu-ți sporești averea cu prețul lor.
13 Tu ne faci o ocară pentru aproapele noștri, o batjocură și o batjocură pentru cei ce ne înconjoară.
14 Tu ne faci o batjocură printre neamuri, o clătinare a capului în rândul poporului.
15 Confuzia mea este mereu înaintea mea și rușinea feței mele mă acoperă,
16 Pentru glasul celui ce ocărăște și hulește; din cauza dușmanului și a răzbunătorului.
17 Toate acestea au venit peste noi; totuşi nu te-am uitat, nici nu am greşit legământul Tău.
18 Inima noastră nu s-a întors înapoi, nici pașii noștri nu s-au abătut de la calea Ta;
19 Deși ne-ai zdrobit în locul balaurului și ne-ai acoperit cu umbra morții.
20 Dacă am uitat numele Dumnezeului nostru, sau am întins mâinile către un dumnezeu străin;
21 Nu va cerceta Dumnezeu aceasta? căci el cunoaşte tainele inimii.
22 Da, de dragul tău suntem uciși toată ziua; suntem socotiți ca oi pentru sacrificare.
23 Trezește-te, de ce dormi, Doamne? ridică-te, nu ne lepăda pentru totdeauna.
24 De ce îți ascunzi fața și uiți necazul și asuprirea noastră?
25 Căci sufletul nostru este plecat până în țărână, pântecele nostru se lipește de pământ.
26 Ridică-te pentru ajutorul nostru și mântuiește-ne pentru îndurările Tale.

CAPITOLUL 45

1 (Către muzicianul principal de pe Soșannim, pentru fiii lui Core, Maschil, Cântec al iubirilor.) Inima mea indică o chestiune bună: vorbesc despre lucrurile pe care le-am făcut cu privire la rege; limba mea este condeiul un scriitor gata.
2 Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor; harul este turnat pe buzele tale; de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat în veci.
3 Încinge-ți sabia pe coapsă, preaputernic, cu slava și măreția ta.
4 Și în măreția Ta călărește cu prosperitate din cauza adevărului, a blândeții și a dreptății; și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri groaznice.
5 Săgețile tale sunt ascuțite în inima vrăjmașilor împăratului; prin care poporul cad sub tine.
6 Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor; toiagul împărăției Tale este un toiag drept.
7 Tu iubești dreptatea și urăști răutatea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemn de bucurie mai presus de semenii tăi.
8 Toate hainele tale miroase a smirnă, aloe și casie, din palatele de fildeș, prin care te-au bucurat.
9 Fiicele împăraților erau printre femeile tale cinstite; la dreapta ta stătea împărăteasa în aur din Ofir.
10 Ascultă, fiică, privește, şi înclină-ţi urechea; uită și de poporul tău și de casa tatălui tău;
11 Așa va dorește împăratul frumusețea ta, căci el este Domnul tău; şi te închini lui.

12 Și fiica Tirului va fi acolo cu un dar; chiar și cei bogați din popor se vor ruga în favoarea ta.
13 Fiica regelui este toată slăvită înăuntru; hainele ei sunt din aur forjat.
14 Ea va fi adusă la rege în haine de aci; fecioarele, tovarășii ei care o urmează, vor fi aduse la tine.
15 Ei vor fi aduși cu veselie și veselie; vor intra în palatul împăratului.
16 În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care îi vei face prinți pe tot pământul.
17 Voi face ca Numele Tău să fie amintit în toate neamurile; de aceea poporul te va lăuda în vecii vecilor.

CAPITOLUL 46

1 (Cîntărelui muzician pentru fiii lui Core, Cântec asupra lui Alamot.) Dumnezeu este refugiul și puterea noastră, un ajutor foarte prezent în necazuri.
2 De aceea nu ne vom teme, chiar dacă pământul va fi înlăturat și munții ar fi duși în mijlocul mării;
3 Deși apele lui răcnesc și s-ar tulbura, deși munții se scutură de umflarea lor. Selah.
4 Este un râu, ale cărui pâraie vor veseli cetatea lui Dumnezeu, locul sfânt al corturilor Celui Prea Înalt.
5 Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu se va mișca: Dumnezeu o va ajuta și asta chiar devreme.
6 Neamurile s-au înfuriat, împărățiile s-au zguduit: El și-a rostit glasul, pământul s-a topit.
7 Domnul oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacov este refugiul nostru. Selah.
8 Veniți, vedeți lucrările Domnului, ce pustiiri a făcut pe pământ.
9 El face să înceteze războaiele până la capătul pământului; el sparge arcul și tăie sulița; el arde carul în foc.
10 Stai liniştit şi ştii că Eu sunt Dumnezeu: voi fi înălţat între neamuri, voi fi înălţat pe pământ.
11 Domnul oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacov este refugiul nostru. Selah.

CAPITOLUL 47

1 (Către muzicianul principal, un psalm pentru fiii lui Core.) Bateți din palme, voi tot poporul! strigă către Dumnezeu cu glas de triumf.
2 Căci Domnul Preaînalt este îngrozitor; el este un mare Rege peste tot pământul.
3 El va supune poporul sub noi și neamurile sub picioarele noastre.
4 El va alege pentru noi moștenirea noastră, măreția lui Iacov, pe care l-a iubit. Selah.
5 Dumnezeu s-a suit cu un strigăt, Domnul cu sunetul trâmbiței.
6 Cântați laude lui Dumnezeu, cântați laude, cântați laude Împăratului nostru, cântați laude.
7 Căci Dumnezeu este Împăratul întregului pământ; cântați laude cu pricepere.
8 Dumnezeu domnește peste neamuri; Dumnezeu stă pe tronul sfințeniei Sale.
9 Căpeteniile poporului s-au adunat, chiar poporul Dumnezeului lui Avraam, căci scuturile pământului sunt ale lui Dumnezeu; El este foarte înălțat.

CAPITOLUL 48

1 (Cântare și psalm pentru fiii lui Core.) Mare este DOMNUL și foarte lăudat în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele sfințitului Lui.
2 Frumos pentru situație, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului, pe laturile de miazănoapte, cetatea marelui Împărat.
3 Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca refugiu.
4 Căci, iată, regii s-au adunat, au trecut împreună.
5 Ei au văzut asta și s-au mirat; s-au tulburat și s-au grăbit.
6 Frica i-a cuprins acolo și durere, ca de femeie în naștere.
7 Tu spargi corăbiile din Tarsis cu un vânt de răsărit.
8 După cum am auzit, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va întări pentru totdeauna. Selah.
9 Ne-am gândit la bunătatea Ta, Dumnezeule, în mijlocul templului Tău.
10 După numele Tău, Dumnezeule, așa este lauda Ta până la marginile pământului: dreapta Ta este plină de dreptate.
11 Să se bucure muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda, din pricina judecăților Tale.
12 Umblă în jurul Sionului și ocolește-o; spune-i turnurilor lui.
13 Uitați-vă bine la stâlpii ei, luați în considerare palatele ei; ca să-l spuneți generației care urmează.
14 Căci acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru în vecii vecilor: El ne va fi călăuza până la moarte.

CAPITOLUL 49

1 (Către muzicianul principal, un psalm pentru fiii lui Core.) Ascultați aceasta, voi tot poporul; ascultați, toți locuitorii lumii:
2 Și jos și înalți, bogați și săraci, împreună.
3 Gura mea va vorbi despre înțelepciune; și meditația inimii mele va fi plină de înțelegere.
4 Îmi voi înclina urechea spre o pildă, îmi voi deschide cuvântul întunecat la harpă.
5 De ce să mă tem în zilele răului, când nelegiuirea călcâielor mele mă va înconjura?
6 Cei care se încred în averea lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor;
7 Niciunul dintre ei nu-și poate răscumpăra în niciun fel pe fratele său și nici nu poate da lui Dumnezeu răscumpărare pentru el:
8 (Căci răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și încetează pentru totdeauna:)
9 Ca să trăiască în veci și să nu vadă stricăciune.
10 Căci vede că înțelepții mor, precum și nebunul și nebunul pier și își lasă averea altora.
11 Gândul lor lăuntric este că casele lor vor rămâne pentru totdeauna și locuințele lor pentru toate generațiile; își numesc pământurile după propriile nume.
12 Cu toate acestea, omul fiind în cinste nu rămâne; el este ca fiarele care pier.
13 Aceasta este calea lor nebunie, dar urmașii lor aprobă cuvintele lor. Selah.
14 Asemenea oilor sunt puse în mormânt; moartea se va hrăni cu ei; și cei drepți vor stăpâni peste ei dimineața; și frumusețea lor va mistui în mormânt din locuința lor.

15 Dar Dumnezeu îmi va izbăvi sufletul din puterea mormântului, căci El mă va primi. Selah.
16 Nu te teme când cineva se îmbogățește, când slava casei lui crește;
17 Căci când va muri, nu va duce nimic; slava lui nu va coborî după el.
18 Deși, în viață, și-a binecuvântat sufletul, și oamenii te vor lăuda, când vei face bine cu tine însuți.
19 El va merge la neamul părinților săi; ei nu vor vedea niciodată lumină.
20 Omul care este în cinste și nu pricepe, este ca fiarele care pier.

CAPITOLUL 50

1 (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeul puternic, Domnul, a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui.
2 Din Sion, desăvârșirea frumuseții, Dumnezeu a strălucit.
3 Dumnezeul nostru va veni și nu va tăcea; un foc va mistui înaintea lui și va fi o furtună foarte furtună în jurul lui.
4 El va chema de sus cerurile și pământul, ca să-și judece poporul.
5 Adună la mine sfinții mei; cei care au făcut legământ cu mine prin jertfă.
6 Și cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este însuși judecător. Selah.
7 Ascultă, poporul meu, și voi vorbi; Israele, și voi mărturisi împotriva ta: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.
8 Nu te voi mustra pentru jertfele tale sau arderile tale de tot, care au fost mereu înaintea mea.
9 Nu voi lua tauri din casa ta, nici ţapi din stânele tale.
10 Căci fiecare fiară din pădure este a mea, și vitele de pe o mie de dealuri.
11 Cunosc toate păsările de pe munți, și fiarele sălbatice ale câmpului sunt ale mele.
12 Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune, căci a Mea este lumea și plinătatea ei.
13 Voi mânca carne de tauri sau voi bea sângele de capre?
14 Aduceți lui Dumnezeu mulțumire; și împlinește-ți jurămintele celui Preaînalt:
15 Și cheamă-mă în ziua necazului: te voi izbăvi și mă vei slăvi.
16 Dar celui rău Dumnezeu i-a zis: „Ce ai de făcut ca să spui legile Mele, sau să iei legământul Meu în gura ta?
17 Văzând că urăşti învăţătura şi arunci cuvintele Mele în urma ta.
18 Când ai văzut un hoț, ai fost de acord cu el și ai fost părtaș cu adulteri.
19 Îți dai gura răului, și limba ta înșelă.
20 Tu ședzi și vorbești împotriva fratelui tău; defăimești pe fiul mamei tale.
21 Aceste lucruri le-ai făcut și eu am tăcut; ai crezut că sunt unul ca tine, dar te voi mustra și le voi pune în ordine înaintea ochilor tăi.
22 Acum luați în considerare la aceasta, voi care uitați de Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșie și să nu fie nimeni care să scape.
23 Cine aduce laudă, Mă slăvește pe Mine; și celui ce-și ordonă purtarea corectă îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 51

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David, când a venit la el proorocul Natan, după ce a intrat în Bat-Șeba.) Miluiește-mă, Dumnezeule, după bunătatea Ta, după mulțimea îndurărilor Tale tale. şterge fărădelegile mele.
2 Spală-mă cu totul de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu.
3 Căci îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu este mereu înaintea mea.
4 Împotriva ta, numai împotriva ta, am păcătuit și am făcut răul acesta înaintea ochilor tăi, ca să fii neprihănit când vorbești și să fii curat când judeci.
5 Iată, am fost modelat în nelegiuire; și în păcat m-a zămislit mama.
6 Iată, tu dorești adevărul în cele dinăuntru, și în partea ascunsă mă vei face să cunosc înțelepciunea.
7 Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
8 Fă-mă să aud bucurie și veselie; ca să se bucure oasele pe care le-ai frânt.
9 Ascunde-ți fața de păcatele mele și șterge toate fărădelegile mele.
10 Fă în mine o inimă curată, Dumnezeule; și reînnoiește un spirit drept în mine.
11 Nu mă lepăda de fața Ta; şi nu lua de la mine duhul Tău sfânt.
12 Dă-mi bucuria mântuirii tale; și susține-mă cu spiritul tău liber.
13 Atunci îi voi învăța pe cei nelegiuiţi căile tale; iar păcătoșii se vor converti la tine.
14 Izbăvește-mă de sângele, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, și limba mea va cânta cu voce tare dreptatea Ta.
15 Doamne, deschide-mi buzele; și gura mea va arăta lauda Ta.
16 Căci nu doreşti jertfe; altfel l-aș da: nu îți place arderea de tot.
17 Jertfele lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: o inimă zdrobită și smerită, Dumnezeule, să nu disprețuiești.
18 Fă bine Sionului, după bunăvoința ta, zidește zidurile Ierusalimului.
19 Atunci vei fi mulțumit de jertfele dreptății, de arderea de tot și de arderea de tot; atunci ei să aducă tauri pe altarul tău.

CAPITOLUL 52

1 (Către muzicianul principal, Maschil, un psalm al lui David, când Doeg, edomitul a venit și i-a spus lui Saul, și i-a zis: David a venit în casa lui Ahimelec.) De ce te lauzi cu nenorocirea, omule puternic? bunătatea lui Dumnezeu dăinuie mereu.
2 Limba ta plănuiește nenorociri; ca un brici ascuțit, lucrând cu înșelăciune.
3 Tu iubești răul mai mult decât binele; și mai degrabă minciuna decât să vorbească dreptate. Selah.
4 Tu iubești toate cuvintele mistuitoare, limbă înșelătoare!
5 De asemenea, Dumnezeu te va nimici pentru totdeauna, te va lua, te va smulge din locuința ta și te va dezrădăcina din țara celor vii. Selah.
6 Și cel neprihănit va vedea și se va teme și va râde de el.

7 Iată, acesta este omul care nu a făcut pe Dumnezeu puterea lui; dar s-a încrezut în abundența bogățiilor sale și s-a întărit în răutatea lui.
8 Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu: mă încred în mila lui Dumnezeu în vecii vecilor.
9 Te voi lăuda pentru totdeauna, pentru că ai făcut asta; și voi nădăjdui în numele tău; căci bine este înaintea sfinţilor tăi.

CAPITOLUL 53

1 (Către muzicianul principal pe Mahalath, Maschil, un psalm al lui David.) Nebunul a spus în inima lui: Nu există Dumnezeu. Ei sunt stricăciți și au făcut o nelegiuire urâtoare; nu este nimeni care să facă binele.
2 Dumnezeu S-a uitat din cer la copiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să înțeleagă, care să-L caute pe Dumnezeu.
3 Fiecare dintre ei s-a întors înapoi; nu este nimeni care să facă binele, nu, nici unul.
4 N-au cunoştinţă cei care fac fărădelege? care mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâine: ei nu au chemat pe Dumnezeu.
5 Acolo erau cu mare frică, unde nu era frică, căci Dumnezeu a împrăștiat oasele celui ce tăbărește împotriva ta; tu le-ai făcut de rușine, pentru că Dumnezeu i-a disprețuit.
6 O, dacă ar fi venit mântuirea lui Israel din Sion! Când Dumnezeu va aduce înapoi captivii poporului Său, Iacov se va bucura, iar Israelul se va bucura.

CAPITOLUL 54

1 (Către muzicianul principal de pe Neginot, Maschil, un psalm al lui David, când zifimii au venit și i-au zis lui Saul: „Nu se ascunde David cu noi?) Mântuiește-mă, Dumnezeule, cu numele tău și judecă-mă cu puterea ta. .
2 Ascultă rugăciunea mea, Dumnezeule; ascultă cuvintele gurii mele.
3 Căci străinii s-au ridicat împotriva mea și asupritorii îmi caută sufletul; ei nu L-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Selah.
4 Iată, Dumnezeu este ajutorul meu; Domnul este cu cei ce îmi susțin sufletul.
5 El va răsplăti răul vrăjmașilor mei; nimicește-i în adevărul Tău.
6 Îți voi aduce jertfe fără plată; voi lăuda Numele Tău, Doamne; căci este bine.
7 Căci m-a scăpat din orice necaz, și ochiul meu și-a văzut dorința asupra dușmanilor mei.

CAPITOLUL 55

1 (Către muzicianul de pe Neginot, Maschil, Psalm al lui David.) Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule! și nu te ascunde de cererea mea.
2 Fii atent la mine și ascultă-mă; mă plâng în plângerea mea și fac gălăgie;
3 Din pricina glasului vrăjmaşului, din pricina asupririi celor răi, căci ei aruncă asupra mea nelegiuirea şi mă urăsc cu mânie.
4 Inima mea este îndurerată în mine, și groaza morții au căzut peste mine.
5 Înfricoșarea și tremurul au venit peste mine și groaza m-a copleșit.
6 Și am zis: O, dacă aș avea aripi ca un porumbel! căci atunci aș zbura departe și aș fi odihnit.
7 Iată, atunci aș rătăci departe și aș rămâne în pustie. Selah.
8 Mi-aș grăbi scăparea din furtuna și furtuna.
9 Distruge, Doamne, și împarte limbile lor, căci am văzut violență și ceartă în cetate.
10 Zi și noapte o înconjoară pe zidurile lui; și nenorocirea și întristarea sunt în mijlocul ei.
11 Răutatea este în mijlocul ei; înșelăciunea și viclenia nu se depărtează de pe străzile ei.
12 Căci nu un dușman m-a ocărât; atunci aș fi putut suporta: nici cel care m-a urât nu a fost cel care s-a mărit împotriva mea; atunci m-as fi ascuns de el:
13 Dar tu ai fost un om egalul meu, călăuzitorul meu și cunoscutul meu.
14 Ne-am sfătuit dulci împreună și am mers la Casa lui Dumnezeu împreună.
15 Să-i apuce moartea și să coboare degrabă în iad, căci răutatea este în locuințele lor și printre ei.
16 Mă voi chema pe Dumnezeu; şi Domnul mă va mântui.
17 Seara și dimineața și la amiază mă voi ruga și mă voi striga cu voce tare și el îmi va auzi glasul.
18 El mi-a scăpat în pace sufletul din lupta care a fost împotriva mea, căci erau mulți cu mine.
19 Dumnezeu îi va asculta și îi va sâcâi, chiar și Cel ce rămâne din vechime. Selah. Pentru că nu au schimbări, de aceea nu se tem de Dumnezeu.
20 Și-a întins mâinile împotriva celor care sunt în pace cu el, și-a încălcat legământul.
21 Cuvintele gurii lui erau mai netede decât untul, dar războiul era în inima lui; cuvintele lui erau mai blânde decât uleiul, dar erau săbii scoase.
22 Aruncă-ți povara asupra DOMNULUI și El te va susține;
23 Dar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî în groapa de distrugere; dar mă voi încrede în tine.

CAPITOLUL 56

1 (Către Ionatelemrechokim, Mihtam al lui David, cântărețului muzicianului, când l-au luat filistenii în Gat.) Fii milă de mine, Dumnezeule, căci omul mă va înghiți; el luptă zilnic mă asuprește.
2 Dușmanii mei mă înghiți zilnic, căci mulți sunt cei ce luptă împotriva mea, Preaînalt!
3 Când mă voi teme, mă voi încrede în tine.
4 Îi voi lăuda cuvântul în Dumnezeu, în Dumnezeu îmi încred; Nu mă voi teme de ce îmi poate face carnea.
5 În fiecare zi ei îmi strica cuvintele; toate gândurile lor sunt împotriva mea spre rău.
6 Se adună, se ascund, îmi urmăresc pașii, când așteaptă sufletul meu.
7 Vor scăpa ei prin nelegiuire? în mânia Ta doborî poporul, Doamne.
8 Tu spui rătăcirile mele: pune lacrimile mele în sticla ta; nu sunt ele în cartea ta?
9 Când voi striga către tine, atunci vrăjmașii mei se vor întoarce înapoi; căci Dumnezeu este pentru mine.

10 Îi voi lăuda cuvântul în Dumnezeu, voi lăuda cuvântul Lui în Domnul.
11 În Dumnezeu mi-am pus încrederea: nu mă voi teme de ce poate să-mi facă omul.
12 Legămintele Tale sunt asupra mea, Dumnezeule: Îți voi aduce laude.
13 Căci tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte; nu vei izbăvi oare picioarele mele de cădere, ca să merg înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii?

CAPITOLUL 57

1 (Către muzicianul principal, Altaschit, Michtam al lui David, când a fugit de Saul în peșteră.) Fii milă de mine, Doamne, îndură-mă de mine, căci sufletul meu se încrede în Tine, și la umbra Ta. aripi îmi voi face refugiu, până vor trece aceste nenorociri.
2 Voi striga către Dumnezeu Preaînalt; lui Dumnezeu care face toate lucrurile pentru mine.
3 El va trimite din cer și mă va scăpa de ocara celui ce vrea să mă înghită. Selah. Dumnezeu Își va trimite mila și adevărul Lui.
4 Sufletul meu este printre lei, și mă culc chiar și printre cei aprinși de foc, chiar printre fiii oamenilor, ai căror dinți sunt sulițe și săgeți și limba lor o sabie ascuțită.
5 Înălță-te, Dumnezeule, mai presus de ceruri; slava Ta să fie deasupra întregului pământ.
6 Ei au pregătit o plasă pentru pașii mei; Sufletul meu este plecat: au săpat o groapă înaintea mea, în mijlocul căreia au căzut ei înșiși. Selah.
7 Inima mea este strânsă, Dumnezeule, inima mea este strânsă: voi cânta și voi lauda.
8 Trezește-te, slava mea; trezește-te, psalteriu și harpă: eu însumi mă voi trezi devreme.
9 Te voi lăuda, Doamne, între popor, Îți voi cânta printre neamuri.
10 Căci îndurarea Ta este mare până la ceruri și adevărul tău până la nori.
11 Înălță-te, Dumnezeule, mai presus de ceruri; slava Ta să fie peste tot pământul!

CAPITOLUL 58

1 (Către muzicianul principal, Altaschit, Mihtam al lui David.) Cu adevărat vorbiți dreptate, adunare? judecați cu dreptate, fiilor oamenilor?
2 Da, în inimă faceți răutate; voi cântăriți violența mâinilor voastre în pământ.
3 Cei răi s-au înstrăinat din pântece: se rătăcesc de îndată ce se nasc, spunând minciuni.
4 Otrava lor este ca otrava șarpelui; ei sunt ca vipera surdă care îi astupă urechea;
5 Care nu va asculta de glasul fermecătoarelor, fermecând niciodată atât de înțelept.
6 Frânge-le dinții, Doamne, în gura lor, spărgește-le dinții mari ale puilor de lei, Doamne.
7 Să se topească ca niște ape care curg neîncetat; când își îndoaie arcul ca să-și arunce săgețile, să fie ca tăiate în bucăți.
8 Ca un melc care se topește, fiecare dintre ei să treacă, ca nașterea prematură a unei femei, ca să nu vadă soarele.
9 Înainte ca oalele tale să simtă spinii, el îi va lua ca într-un vârtej, atât vii, cât și în mânia lui.
10 Cel neprihănit se va bucura când va vedea răzbunarea; își va spăla picioarele în sângele celor răi.
11 Astfel încât omul să zică: „Cu adevărat, este o răsplată pentru cel neprihănit; cu adevărat, el este un Dumnezeu care judecă pe pământ”.

CAPITOLUL 59

1 (Către muzicianul principal, Altaschit, Mihtam al lui David; când Saul a trimis și ei vegheau în casă să-l omoare.) Izbăvește-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeule, apără-mă de cei ce se ridică împotriva mea.
2 Izbăvește-mă de cei care lucrează fărădelegea și mântuiește-mă de oamenii sângeroși.
3 Căci, iată, ei pândesc sufletul meu; cei puternici s-au adunat împotriva mea; nu pentru nelegiuirea mea, nici pentru păcatul meu, Doamne.
4 Ei aleargă și se pregătesc fără vina mea; trezește-te să-mi ajuți și iată.
5 De aceea, Tu, Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, trezește-te ca să cercetezi toate neamurile; Selah.
6 Se întorc seara, scot un zgomot ca un câine și ocolesc orașul.
7 Iată, ei eructă cu gura lor; săbii sunt pe buzele lor; căci cine, spun ei, aude?
8 Dar Tu, Doamne, vei râde de ei; vei avea în derâdere pe toți păgânii.
9 Din cauza puterii lui, mă voi încredința în tine, căci Dumnezeu este apărarea mea.
10 Dumnezeul îndurării mele mă va opri; Dumnezeu mă va lăsa să văd dorința mea asupra vrăjmașilor mei.
11 Nu-i ucide, ca să nu uite poporul Meu; împrăștie-i prin puterea Ta; și dă-i jos, Doamne, scutul nostru.
12 Pentru păcatul gurii lor și pentru cuvintele buzelor lor, să fie luați chiar în mândria lor, și pentru blestemul și minciuna pe care le vorbesc.
13 Mistuiți-i cu mânie, mistuiți-i, ca să nu mai fie; și să știe că Dumnezeu domnește în Iacov până la marginile pământului. Selah.
14 Și seara să se întoarcă; și să facă zgomot ca un câine și să ocolească orașul.
15 Lasă-i să rătăcească în sus și în jos după carne și să se răzvrătească dacă nu sunt mulțumiți.
16 Dar eu voi cânta puterea Ta; da, voi cânta cu voce tare îndurarea Ta dimineața, căci tu ai fost apărarea mea și adăpost în ziua necazului meu.
17 Îți voi cânta, tăria mea, căci Dumnezeu este apărarea mea și Dumnezeul îndurării mele.

CAPITOLUL 60

1 (Către muzicianul principal de pe Șușanedut, Mihtam al lui David, să învețe; când s-a certat cu Aramnaharaim și cu Aramzoba, când Ioab s-a întors și a lovit pe Edom în valea sării douăsprezece mii.) Doamne, Tu ne-ai lepădat. , ne-ai risipit, ai fost nemulțumit; O, întoarce-te din nou către noi.
2 Tu ai făcut să tremure pământul; l-ai zdrobit: vindecă-i rănile; căci se cutremură.
3 Tu ai arătat poporului tău lucruri grele, ne-ai făcut să bem vinul mirarii.

4 Tu ai dat un steag celor ce se tem de Tine, ca să fie arătat din cauza adevărului. Selah.
5 Pentru ca iubitul tău să fie izbăvit; mântuieşte cu mâna Ta dreaptă şi ascultă-mă.
6 Dumnezeu a vorbit în sfinţenia Sa; Mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi întinde valea Sucot.
7 Galaadul este al meu, și al meu este Manase; De asemenea, Efraim este puterea capului meu; Iuda este legiuitorul meu;
8 Moab este oala mea de spălat; peste Edom îmi voi arunca pantoful: Filistie, triumfă din cauza mea!
9 Cine mă va aduce în cetatea tare? cine mă va duce în Edom?
10 Nu vrei tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat? și tu, Dumnezeule, care n-ai ieșit cu oștile noastre?
11 Dă-ne ajutor de necaz, căci zadarnic este ajutorul omului.
12 Prin Dumnezeu vom face viteji, căci El este Cel care ne va călca în picioare pe vrăjmașii noștri.

CAPITOLUL 61

1 (Către muzicianul principal de pe Negina, un psalm al lui David.) Ascultă strigătul meu, Dumnezeule! ai grijă la rugăciunea mea.
2 De la capătul pământului voi striga către Tine, când inima mea va fi copleșită: conduce-mă la stânca care este mai înaltă decât mine.
3 Căci tu ai fost pentru mine un adăpost și un turn puternic împotriva vrăjmașului.
4 Voi rămâne în cortul tău pentru totdeauna; mă voi încrede în acoperirea aripilor tale. Selah.
5 Căci Tu, Dumnezeule, mi-ai ascultat jurămintele, Tu mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de Numele Tău.
6 Vei prelungi viața împăratului și anii lui ca multe generații.
7 El va rămâne înaintea lui Dumnezeu pentru totdeauna: pregătește mila și adevărul, care să-l păzească.
8 Așa voi cânta numele Tău pentru totdeauna, ca să-mi împlinesc jurămintele în fiecare zi.

CAPITOLUL 62

1 (Către muzicianul principal, lui Iedutun, un psalm al lui David.) Cu adevărat sufletul meu nădăjduiește în Dumnezeu, de la El vine mântuirea mea.
2 Numai El este stânca mea și mântuirea mea; el este apărarea mea; Nu voi fi foarte mișcat.
3 Până când vă veți închipui răul împotriva unui om? veți fi uciși cu toții; veţi fi ca un zid înclinat şi ca un gard clătinitor.
4 Ei nu se sfătuiesc decât să-l alunge de la măreția lui: se bucură de minciuni, binecuvântează cu gura, dar blestemă în interior. Selah.
5 Suflete al meu, așteaptă numai în Dumnezeu; căci așteptările mele sunt de la el.
6 Numai El este stânca mea și mântuirea mea; El este apărarea mea; nu voi fi mișcat.
7 În Dumnezeu este mântuirea și slava mea; stânca puterii mele și adăpostul meu este în Dumnezeu.
8 Încrede-te în El tot timpul; Poporului, vărsaţi-vă inima înaintea lui: Dumnezeu este un refugiu pentru noi. Selah.
9 Cu siguranță oamenii de jos sunt deșertăciuni și oamenii de înaltă sunt o minciună;
10 Să nu te încrezi în asuprire și să nu devii zadarnic în tâlhărie; dacă bogățiile cresc, nu-ți pune inima asupra lor.
11 Dumnezeu a vorbit o dată; de două ori am auzit asta; acea putere este a lui Dumnezeu.
12 De asemenea, Ție, Doamne, este îndurarea, căci Tu dai fiecăruia după lucrarea lui.

CAPITOLUL 63

1 (Un psalm al lui David, când era în pustia lui Iuda.) O, Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu; Te voi căuta devreme: sufletul meu însetează după tine, trupul meu tânjește după tine într-un pământ uscat și însetat, unde nu este apă;
2 Să văd puterea și slava Ta, așa cum te-am văzut în sanctuar.
3 Pentru că bunătatea ta este mai bună decât viața, buzele mele te vor lăuda.
4 Astfel te voi binecuvânta cât voi fi în viață: îmi voi ridica mâinile în numele tău.
5 Sufletul meu se va sătura ca de măduvă și de grăsime; și gura mea te va lăuda cu buze vesele;
6 Când îmi aduc aminte de tine pe patul meu și mă gândesc la tine în strajele nopții.
7 Pentru că mi-ai fost ajutorul, de aceea mă voi bucura la umbra aripilor tale.
8 Sufletul meu merge cu greu după Tine; dreapta Ta mă susține.
9 Dar cei care caută sufletul meu să-l piardă, vor merge în părţile de jos ale pământului.
10 Vor cădea de sabie, vor fi o parte pentru vulpi.
11 Dar regele se va bucura de Dumnezeu; oricine jură pe El se va lăuda, dar gura celor ce vorbesc minciuni va fi oprită.

CAPITOLUL 64

1 (Către muzicianul de seamă, Psalm al lui David.) Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, în rugăciunea mea; păzește-mi viața de frica vrăjmașului.
2 Ascunde-mă de sfatul tain al celor răi; din răscoala făcătorilor de nelegiuire:
3 Care își ațteaptă limba ca o sabie și își îndoaie arcurile pentru a-și arunca săgețile, chiar și cuvinte amare:
4 Ca să tragă în ascuns în cel desăvârșit; deodată împușcă în el și nu se teme.
5 Se încurajează într-o chestiune rea; ei spun: Cine îi va vedea?
6 Ei cercetează fărădelegile; ei realizează o căutare sârguincioasă: atât gândul lăuntric al fiecăruia dintre ei, cât și inima, sunt adânci.
7 Dar Dumnezeu va trage în ei cu o săgeată; deodată vor fi răniți.
8 Așa că își vor face propria lor limbă să cadă peste ei înșiși; toți cei care îi vor vedea vor fugi.
9 Și toți oamenii se vor teme și vor vesti lucrarea lui Dumnezeu; căci ei se vor gândi cu înțelepciune la faptele lui.
10 Cel neprihănit se va bucura în Domnul și se va încrede în El; şi toţi cei neprihăniţi cu inima se vor lăuda.

CAPITOLUL 65

1 (Către muzicianul principal, un psalm și un cântec al lui David.) Lauda Ție așteaptă, Dumnezeule, în Sion, și Ți se va împlini jurământul.
2 O, cel ce asculți rugăciunea, la tine va veni orice făptură.
3 Nelegiuirile sunt biruitoare împotriva mea; în ceea ce privește fărădelegile noastre, le vei curăța.
4 Binecuvântat este omul pe care l-ai ales și pe care îl faci să se apropie de tine, ca să locuiască în curțile tale: ne vom mulțumi cu bunătatea casei tale, chiar a templului tău sfânt.
5 Prin lucruri groaznice în dreptate ne vei răspunde, Dumnezeule mântuirii noastre; care ești încrederea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare;
6 Care prin puterea lui întărește munții; fiind încins cu putere:
7 Care potolește zgomotul mărilor, zgomotul valurilor lor și zgomotul poporului.
8 Și cei ce locuiesc în margini se tem de semnele tale;
9 Tu cercetezi pământul și-l udați, îl îmbogățiți mult cu râul lui Dumnezeu, care este plin de apă;
10 Îi udai din belșug crestele, îi așezi brazdele, îl înmoaie cu ploi, îi binecuvântezi izvorul.
11 Tu încununezi anul cu bunătatea Ta; și cărările tale scad grăsime.
12 Ele pică pe pășunile pustiei, și dealurile se bucură de toate părțile.
13 Pășunile sunt îmbrăcate cu turme; şi văile sunt acoperite cu porumb; strigă de bucurie, cântă și ei.

CAPITOLUL 66

1 (Către muzicianul principal, Cântec sau psalm.) Faceți un zgomot de bucurie către Dumnezeu, voi toate țările:
2 Cântați cinstea Numelui Lui, faceți lauda Lui glorioasă.
3 Spune lui Dumnezeu: Cât de înfricoșător ești în faptele tale! prin măreția puterii tale vrăjmașii tăi se vor supune ție.
4 Tot pământul ți se va închina și îți va cânta; ei vor cânta numelui Tău. Selah.
5 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu: El este înfricoșător în faptele lui față de copiii oamenilor.
6 El a prefăcut marea în uscat; ei au trecut prin potop pe jos; acolo ne-am bucurat de El.
7 El stăpânește prin puterea Sa pentru totdeauna; ochii lui privesc neamurile; cei răzvrătiţi să nu se înalţe. Selah.
8 Binecuvântați pe Dumnezeul nostru, popor, și faceți auzit glasul laudei Lui!
9 Care ne ține sufletul în viață și nu lasă picioarele noastre să se miște.
10 Căci Tu, Dumnezeule, ne-ai încercat, ne-ai încercat, cum se încearcă argintul.
11 Tu ne-ai adus în plasă; ai pus necazul peste coapsele noastre.
12 Tu ai făcut oameni să călărească peste capetele noastre; am trecut prin foc și prin apă, dar Tu ne-ai scos într-un loc bogat.
13 Voi intra în casa ta cu arderi de tot; îți voi împlini jurămintele mele,
14 Pe care le-au rostit buzele mele și gura mea le-a spus când eram în necaz.
15 Îți voi aduce arderi de tot de viței îngrășați, cu tămâie de berbeci; Voi oferi tauri cu capre. Selah.
16 Veniți și ascultați, voi toți care vă temeți de Dumnezeu, și voi spune ce a făcut El pentru sufletul meu.
17 L-am strigat cu gura mea și a fost lăudat cu limba mea.
18 Dacă voi privi nelegiuirea în inima mea, Domnul nu mă va asculta;
19 Dar cu adevărat Dumnezeu m-a ascultat; el a ascultat glasul rugăciunii mele.
20 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a abătut rugăciunea, nici mila Lui de la mine.

CAPITOLUL 67

1 (Către muzicianul principal de pe Neginoth, Psalm sau cântec.) Dumnezeu să fie milostiv cu noi și să ne binecuvânteze; și face să strălucească fața Lui peste noi; Selah.
2 Pentru ca calea ta să fie cunoscută pe pământ, sănătatea ta mântuitoare între toate neamurile.
3 Poporul să Te laude, Dumnezeule! să te laude tot poporul.
4 Neamurile să se bucure și să cânte de bucurie, căci tu vei judeca poporul cu dreptate și vei stăpâni neamurile de pe pământ. Selah.
5 Poporul să Te laude, Dumnezeule! să te laude tot poporul.
6 Atunci pământul își va da roadele; și Dumnezeu, chiar și propriul nostru Dumnezeu, ne va binecuvânta.
7 Dumnezeu ne va binecuvânta; și toate marginile pământului se vor teme de El.

CAPITOLUL 68

1 (Către muzicianul principal, Psalm sau Cântec al lui David.) Să se ridice Dumnezeu, să se împrăștie vrăjmașii Lui, să fugă și cei ce-L urăsc înaintea lui.
2 Precum fumul este alungat, așa alungă-i; precum ceara se topește înaintea focului, așa să piară cei răi în fața lui Dumnezeu.
3 Dar cei neprihăniți să se bucure; să se bucure înaintea lui Dumnezeu; da, să se bucure nespus de mult.
4 Cântați lui Dumnezeu, cântați laude Numelui Său; înălțați-l pe cel ce călărește pe ceruri, cu numele său IAH, și bucurați-vă înaintea lui.
5 Un tată al orfanilor și un judecător al văduvelor este Dumnezeu în locașul său sfânt.
6 Dumnezeu îi pune pe cei singuri în familii, El îi scoate pe cei legați cu lanțuri, dar cei răzvrătiți locuiesc pe pământ uscat.
7 O, Dumnezeule, când ai ieșit înaintea poporului Tău, când ai mers prin pustie; Selah:
8 Pământul s-a cutremurat, și cerurile au coborât în fața lui Dumnezeu; chiar și Sinaiul a fost mișcat în fața lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
9 Tu, Dumnezeule, ai trimis o ploaie abundentă, prin care ți-ai întărit moștenirea, când era obosită.
10 Adunarea Ta a locuit acolo; Tu, Dumnezeule, ai pregătit din bunătatea Ta pentru săraci.
11 Domnul a dat cuvântul: mare a fost ceata celor care l-au publicat.
12 Împărații armatelor au fugit cu repeziciune, iar cea care a rămas acasă a împărțit prada.
13 Deși ați culcat printre oale, veți fi ca aripile unui porumbel acoperite cu argint și penele lui cu aur galben.

14 Când Atotputernicul a împrăștiat regi în ea, era alb ca zăpada în Somon.
15 Dealul lui Dumnezeu este ca dealul Basanului; un deal înalt ca dealul Basanului.
16 De ce săriți, dealuri înalte? acesta este dealul pe care Dumnezeu dorește să locuiască; da, Domnul va locui în ea pentru totdeauna.
17 Carele lui Dumnezeu sunt douăzeci de mii, chiar mii de îngeri; Domnul este printre ei, ca în Sinai, în locul sfânt.
18 Te-ai înălțat în înălțime, ai dus robii în robie; ai primit daruri pentru oameni; da, și pentru cei răzvrătiți, pentru ca Domnul Dumnezeu să locuiască printre ei.
19 Binecuvântat să fie Domnul, care ne încarcă zilnic cu binefaceri, Dumnezeul mântuirii noastre. Selah.
20 Cel ce este Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii; și a lui DUMNEZEU Domnul sunt de la moarte.
21 Dar Dumnezeu va răni capul vrăjmașilor Săi și scalpul păros al unuia care continuă în greșelile lui.
22 Domnul a zis: „Voi aduce înapoi din Basan, Voi aduce înapoi pe poporul Meu din adâncul mării;
23 Pentru ca piciorul tău să fie înmuiat în sângele vrăjmașilor tăi și limba câinilor tăi în el.
24 Ei au văzut mersul Tale, Dumnezeule; chiar și mersurile Dumnezeului meu, Împăratul meu, în sanctuar.
25 Cântăreții mergeau înainte, cântăreții la instrumente urmau după; printre ele se aflau domnisoarele care se jucau cu tamburele.
26 Binecuvântați pe Dumnezeu în adunări, pe Domnul, de la izvorul lui Israel.
27 Este micul Beniamin cu conducătorul lor, căpeteniile lui Iuda și soborul lor, căpeteniile lui Zabulon și căpetenii lui Neftali.
28 Dumnezeul tău ți-a poruncit puterea: întărește, Dumnezeule, ceea ce ai făcut pentru noi.
29 Din cauza templului tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.
30 Cere ceata lăncirilor, mulțimea taurilor, cu viteii poporului, până când fiecare se supune cu piesele de argint: împrăștiați poporul care se bucură de război.
31 Prinții vor ieși din Egipt; Etiopia își va întinde în curând mâinile către Dumnezeu.
32 Cântaţi lui Dumnezeu, împărăţii ale pământului; Cântaţi laude Domnului; Selah:
33 Cel ce călărește pe cerurile cerurilor, care erau din vechime; iată, el își trimite glasul și un glas puternic.
34 Dă-i lui Dumnezeu puterea: măreția Lui este peste Israel și puterea Lui este în nori.
35 O, Dumnezeule, ești înfricoșător din locurile tale sfinte; Dumnezeul lui Israel este cel care dă putere și putere poporului Său. Binecuvântat să fie Dumnezeu.

CAPITOLUL 69

1 (Către Șoșanim, cântărețului muzicianului, un psalm al lui David.) Mântuiește-mă, Dumnezeule! căci apele au intrat în sufletul meu.
2 M-am scufundat în mocirlă adâncă, unde nu stă în picioare: am intrat în ape adânci, unde râurile mă revărsă.
3 M-am săturat de plânsul meu, mi s-a uscat gâtul, mi se slăbesc ochii în timp ce aștept pe Dumnezeul meu.
4 Cei care mă urăsc fără motiv sunt mai mult decât părul capului meu; cei ce vor să mă nimicească, fiind dușmanii mei pe nedrept, sunt puternici;
5 Dumnezeule, Tu știi nebunia mea; și păcatele mele nu sunt ascunse de tine.
6 Să nu se rușineze cei ce nădăjduiesc în Tine, Doamne, Dumnezeul oștirilor, pentru mine; cei ce Te caută să nu fie rușinați pentru mine, Dumnezeul lui Israel.
7 Pentru că pentru tine am suportat ocara; rușinea mi-a acoperit fața.
8 Am devenit un străin pentru frații mei și un străin pentru copiii mamei mele.
9 Căci râvna casei tale m-a mâncat; şi ocările celor ce te ocăreau au căzut peste mine.
10 Când am plâns și mi-am pedepsit sufletul cu post, aceasta a fost spre ocara mea.
11 Mi-am făcut și haina de sac; și am devenit un proverb pentru ei.
12 Cei ce stau la poartă vorbesc împotriva mea; iar eu eram cântecul beţivilor.
13 Dar în ceea ce mă privește, rugăciunea mea este către Tine, Doamne, într-un timp binevenit: Dumnezeule, în mulțimea milei Tale, ascultă-mă, în adevărul mântuirii Tale.
14 Izbăvește-mă din noroi și să nu mă scufund; să fiu izbăvit de cei ce Mă urăsc și din apele adânci.
15 Să nu mă reverse potopul, să nu mă înghită adâncul, și să nu-și închidă groapa gura asupra mea.
16 Ascultă-mă, Doamne! căci bunătatea Ta este bună: întoarce-te la Mine după mulţimea îndurărilor Tale.
17 Și nu-ți ascunde fața de robul tău; căci sunt în necaz: ascultă-mă repede.
18 Apropie-te de sufletul meu și mântuiește-l; izbăvește-mă din pricina dușmanilor mei.
19 Tu ai cunoscut ocara mea, rușinea și dezonoarea mea; toți potrivnicii mei sunt înaintea ta.
20 Ocara mi-a zdrobit inima; și eu sunt plin de greutate; și am căutat pe unii să-i fie milă, dar nu a fost; și pentru mângâietori, dar n-am găsit.
21 Mi-au dat și fiere pentru mâncarea mea; iar în sete mi-au dat să beau oţet.
22 Masa lor să devină o cursă înaintea lor, și ceea ce ar fi trebuit să fie pentru bunăstarea lor, să devină o capcană.
23 Să li se întunece ochii, ca să nu vadă; și le face coapsele să se tremure continuu.
24 Revarsă-ți mânia asupra lor și mânia Ta mânioasă să-i apuce.
25 Să fie locuința lor pustie; şi nimeni să nu locuiască în corturile lui.
26 Căci ei îl prigonesc pe cel pe care l-ai lovit; și vorbesc cu durerea celor pe care i-ai rănit.
27 Adaugă nelegiuirea la nelegiuirea lor și să nu vină în dreptatea Ta.
28 Să fie șterse din cartea celor vii și să nu fie scrise cu cei drepți.
29 Dar eu sunt sărac și întristat; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă înalțe!
30 Voi lăuda Numele lui Dumnezeu cu o cântare și Îl voi mări cu mulțumiri.
31 De asemenea, aceasta va plăcea Domnului mai mult decât un bou sau un taur care are coarne și copite.
32 Cei smeriți vor vedea aceasta și se vor bucura; și inima voastră va trăi, cei ce caută pe Dumnezeu.

33 Căci Domnul ascultă pe săraci și nu-i disprețuiește pe prizonierii lui.
34 Să-L laude cerul și pământul, mările și tot ce se mișcă pe ele.
35 Căci Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca să locuiască acolo și să o stăpânească.
36 Şi sămânţa slujitorilor săi o va moşteni, şi cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ea.

CAPITOLUL 70

1 (Către muzicianul cel mai de seamă, un psalm al lui David, ca să-l aducă aminte.) Grăbește-te, Dumnezeule, să mă eliberezi! Grăbește-te să mă ajuți, DOAMNE.
2 Să fie rușinați și rușinați cei ce caută sufletul Meu; să fie întoarse înapoi și încurcați, cei ce doresc răul meu.
3 Să se întoarcă înapoi, ca răsplată pentru rușinea lor, cei care spun: Aha, aha!
4 Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută; și cei ce iubesc mântuirea ta să spună mereu: „Mărește Dumnezeu!”.
5 Dar eu sunt sărac și sărac; grăbește-te spre mine, Dumnezeule! Tu ești ajutorul meu și izbăvitorul meu; DOAMNE, nu zăbovi.

CAPITOLUL 71

1 În Tine, Doamne, îmi pun încrederea; să nu fiu niciodată încurcat.
2 Izbăvește-mă în dreptatea Ta și fă-mă să scap; înclină-ți urechea către mine și mântuiește-mă.
3 Fii tu locuința mea tare, la care pot apela neîncetat; ai dat poruncă să mă mântuiești; căci tu ești stânca mea și fortăreața mea.
4 Izbăvește-mă, Dumnezeul meu, din mâna celor răi, din mâna omului nedrept și crud.
5 Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeule, Tu ești nădejdea mea din tinerețea mea.
6 Prin tine am fost susținut din pântece; tu ești cel ce m-ai scos din măruntaiele mamei mele; lauda mea va fi mereu din partea ta.
7 Sunt ca o minune pentru mulți; dar tu ești adăpostul meu puternic.
8 Să-mi fie gura plină de lauda Ta și de cinstea Ta toată ziua.
9 Nu mă lepăda la vremea bătrâneții; nu mă părăsi când puterea mea se pierde.
10 Căci vrăjmașii mei vorbesc împotriva mea; și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuiesc împreună,
11 Spunând: Dumnezeu L-a părăsit; prigoneşte-l şi ia-l; căci nu este nimeni care să-l elibereze.
12 Doamne, nu fi departe de mine; Dumnezeule meu, grăbește-te după ajutorul meu.
13 Să fie rușinați și mistuiți cei care sunt potrivnicii sufletului meu; să fie acoperiți de ocara și de dezonoare cei ce caută vătămarea mea.
14 Dar voi nădăjdui mereu și te voi lăuda tot mai mult.
15 Gura mea va arăta dreptatea ta și mântuirea ta toată ziua; căci nu cunosc numerele lor.
16 Mă voi duce în puterea Domnului DUMNEZEU; voi pomeni de dreptatea ta, numai de a ta.
17 Doamne, Tu m-ai învățat din tinerețea mea și până acum am povestit minunile Tale.
18 Și acum, când voi fi bătrân și cărunt, Doamne, nu mă părăsi; până când voi arăta puterea ta acestui neam și puterea ta tuturor celor ce vor veni.
19 De asemenea, neprihănirea Ta, Dumnezeule, foarte înaltă este, care ai făcut lucruri mari: Dumnezeule, care este ca Tine!
20 Tu, care mi-ai arătat necazuri mari și grele, mă vei învioara iarăși și mă vei ridica din adâncul pământului.
21 Îmi vei spori măreția și mă vei mângâia din toate părțile.
22 Te voi lăuda și cu psaltirea, adevărul Tău, Dumnezeul meu; Ți voi cânta cu harpa, Sfinte al lui Israel.
23 Buzele mele se vor bucura foarte mult când îți voi cânta; și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat.
24 De asemenea, limba mea va vorbi despre dreptatea Ta toată ziua;

CAPITOLUL 72

1 (Un psalm pentru Solomon.) Dă împăratului judecățile Tale, Dumnezeule, și dreptatea Ta fiului regelui.
2 El va judeca pe poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu dreptate.
3 Munții vor aduce pace oamenilor și dealurile, prin dreptate.
4 El va judeca pe săracii poporului, va mântui pe copiii săracilor și va sfărâma pe asupritorul.
5 Ei se vor teme de tine atâta timp cât vor rezista soarele și luna, în toate generațiile.
6 El va coborî ca ploaia peste iarba cosită, ca ploile care udă pământul.
7 În zilele lui cel neprihănit va înflori; și abundență de pace atâta timp cât va ține luna.
8 El va stăpâni și de la mare la mare și de la râu până la marginile pământului.
9 Cei care locuiesc în pustie se vor închina înaintea lui; şi vrăjmaşii lui vor linge ţărâna.
10 Împărații din Tarsis și din insule vor aduce daruri; împărații din Seba și Seba vor aduce daruri.
11 Da, toți împărații vor cădea înaintea lui; toate neamurile îi vor sluji.
12 Căci el va izbăvi pe cei nevoiași când strigă; de asemenea, săracii şi cel care nu are ajutor.
13 El va cruţa pe săraci şi săraci şi va mântui sufletele celor nevoiaşi.
14 El le va izbăvi sufletul din înşelăciune şi violenţă şi sângele lor va fi preţios înaintea Lui.
15 El va trăi și i se va da din aurul din Seba; şi în fiecare zi va fi lăudat.
16 Va fi o mână de grâu pe pământ, pe vârful munților; rodul lui se va clătina ca Libanul și cei din cetate vor înflori ca iarba pământului.
17 Numele Lui va dăinui pentru totdeauna; Numele Lui va dăinui cât soarele; și oamenii vor fi binecuvântați în El; toate neamurile îl vor numi binecuvântat.
18 Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care face numai lucruri minunate.
19 Și binecuvântat să fie numele Lui glorios în veac! Amin, și Amin.
20 Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, s-au încheiat.

CAPITOLUL 73

1 (Un psalm al lui Asaf.) Cu adevărat Dumnezeu este bun cu Israel, chiar și cu cei cu inima curată.
2 Dar în ceea ce mă privește, picioarele îmi erau aproape dus; pașii mei aproape au alunecat.
3 Căci am fost invidios pe cei nebuni, când am văzut prosperitatea celor răi.
4 Căci nu sunt legături în moartea lor, dar puterea lor este fermă.
5 Ei nu sunt în necaz ca ceilalți oameni; nici ei nu sunt afectați ca alți bărbați.
6 De aceea mândria îi înconjoară ca un lanț; violența îi acoperă ca pe o haină.
7 Ochii lor ies în evidență de grăsime: au mai mult decât și-ar dori inima.
8 Sunt stricăciți și vorbesc cu răutate despre asuprire; vorbesc cu înălțime.
9 Și-au îndreptat gura spre cer și limba lor umblă prin pământ.
10 De aceea, poporul lui se întoarce aici și le sunt strânse ape ale unui pahar plin.
11 Și ei spun: De unde știe Dumnezeu? și există știință în Cel Prea Înalt?
12 Iată, aceștia sunt cei nelegiuiți, care prosperă în lume; cresc în bogății.
13 Cu adevărat, în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție.
14 Căci toată ziua am fost chinuit și pedepsit în fiecare dimineață.
15 Dacă voi spune, voi vorbi astfel; iată, aș păcătui generația copiilor tăi.
16 Când m-am gândit să știu aceasta, a fost prea dureros pentru mine;
17 Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu; apoi le-am înțeles sfârșitul.
18 Cu siguranță i-ai așezat în locuri alunecoase, i-ai doborât în nimicuri.
19 Cum sînt aduși în pustiire, ca într-o clipă! sunt complet mistuiti de groaza.
20 Ca un vis când cineva se trezește; așa, Doamne, când te vei trezi, vei dispreți chipul lor.
21 Astfel inima mea s-a întristat și am fost ciulit în frâiele mele.
22 Atât de nebun am fost și neștiutor: am fost ca o fiară înaintea ta.
23 Dar eu sunt mereu cu tine; tu m-ai ținut de mâna mea dreaptă.
24 Mă vei călăuzi cu sfatul Tău și apoi mă vei primi la slavă.
25 Pe cine am eu în cer decât pe tine? și nu este nimeni pe pământ pe care să-l doresc în afară de tine.
26 Trupul meu și inima mea slăbesc, dar Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea pentru totdeauna.
27 Căci, iată, cei ce sunt departe de tine vor pieri; tu i-ai nimicit pe toți cei care se curvează de la tine.
28 Dar este bine pentru mine să mă apropii de Dumnezeu: mi-am pus încrederea în Domnul Dumnezeu, ca să vestesc toate lucrările Tale.

CAPITOLUL 74

1 (Maschil lui Asaf.) Doamne, pentru ce ne-ai lepădat pentru totdeauna? de ce fumegă mânia ta împotriva oilor păşunilor tale?
2 Adu-ți aminte de adunarea ta, pe care ai cumpărat-o din vechime; toiagul moștenirii tale, pe care ai răscumpărat-o; acest munte Sion, în care ai locuit.
3 Ridică-ți picioarele spre pustiirile veșnice; chiar tot ceea ce vrăjmașul a făcut rău în sanctuar.
4 Vrăjmașii tăi urlă în mijlocul adunărilor tale; și-au așezat însemnele pentru semne.
5 Un om era faimos după cum ridicase secure pe copacii groși.
6 Dar acum ei dărâmă imediat lucrarea lui cioplită cu secure și ciocane.
7 Au aruncat foc în sanctuarul Tău, au pângărit, aruncând la pământ locuința Numelui Tău.
8 Ei au zis în inimile lor: Să-i nimicim împreună; au ars toate sinagogile lui Dumnezeu din ţară.
9 Nu vedem semnele noastre; nu mai este nici un profet, nici printre noi nu este cineva care să știe până când.
10 O, Dumnezeule, până când va ocară potrivnicul? oare vrăjmașul va huli numele tău pentru totdeauna?
11 De ce îți retragi mâna, chiar și mâna ta dreaptă? smulge-l din sânul tău.
12 Căci Dumnezeu este Împăratul meu din vechime, care lucrează mântuire în mijlocul pământului.
13 Tu ai împărțit marea cu puterea Ta, ai frânt capetele balaurilor în ape.
14 Tu ai frânt capetele leviatanului și l-ai dat să fie hrană oamenilor care locuiesc în pustie.
15 Tu ai despicat fântâna și potopul, ai secat râuri puternice.
16 A ta este ziua, a ta este și noaptea: tu ai pregătit lumina și soarele.
17 Tu ai pus toate hotarele pământului, ai făcut vara și iarna.
18 Adu-ți aminte că vrăjmașul a ocărât, Doamne, și că poporul nebun a hulit numele Tău.
19 Nu da sufletul turturelei tale mulțimii celor răi, nu uita pentru totdeauna adunarea săracilor tăi!
20 Respectați legământul, căci locurile întunecate ale pământului sunt pline de locuințe cruzimii.
21 Să nu se întoarcă de rușine cel asuprit, să laude numele Tău săracii și nevoiași.
22 Ridică-te, Dumnezeule, pledează-ți cauza; amintește-ți cum te ocărește omul nebun în fiecare zi.
23 Nu uita de glasul vrăjmașilor tăi: tumultul celor ce se ridică împotriva ta crește mereu.

CAPITOLUL 75

1 (Către muzicianul principal, Altaschit, un psalm sau cântec al lui Asaf.) Ție, Dumnezeule, mulțumim, îți mulțumim, căci numele Tău este aproape de minunile Tale, spune.
2 Când voi primi adunarea, voi judeca drept.
3 Pământul și toți locuitorii lui s-au destrămat: Eu susțin stâlpii lui. Selah.
4 Le-am zis nebunilor: „Nu faceți nebunii; și celor răi: Nu ridicați cornul!
5 Nu-ți ridica cornul în sus; nu vorbi cu gâtul întepenit.

6 Căci nu vine nici de la răsărit, nici de la apus, nici de la miazăzi.
7 Dar Dumnezeu este judecătorul;
8 Căci în mâna Domnului este un pahar și vinul este roșu; este plin de amestec; și el vărsă din el, dar dărâmul lui, toți cei răi de pe pământ le vor storci și le vor bea.
9 Dar voi vesti pentru totdeauna; Voi cânta laude Dumnezeului lui Iacov.
10 De asemenea, voi tăia toate coarnele celor răi; dar coarnele celor drepți vor fi înălțate.

CAPITOLUL 76

1 (Către muzicianul principal de pe Neginot, Psalm sau Cântec al lui Asaf.) În Iuda este cunoscut Dumnezeu: Numele Lui este mare în Israel.
2 Și în Salem este cortul Lui și locuința Lui în Sion.
3 A rupt acolo săgețile arcului, scutul și sabia și lupta. Selah.
4 Tu ești mai glorios și mai mare decât munții de pradă.
5 Cei cu inima puternică sunt prădați, și-au adormit somnul și niciunul dintre oamenii puternici nu și-a găsit mâinile.
6 La mustrarea Ta, Dumnezeule al lui Iacov, și carul și calul sunt aruncați într-un somn mort.
7 Tu, chiar tu, ești de temut;
8 Tu ai făcut să se audă judecata din ceruri; pământul s-a temut și a rămas nemișcat,
9 Când Dumnezeu s-a ridicat la judecată, pentru a mântui pe toți cei blânzi de pe pământ. Selah.
10 Desigur, mânia omului te va lăuda; tu vei opri restul mâniei.
11 Fă jurământ și plătește Domnului, Dumnezeului tău; toți cei din jur să aducă daruri celui de temut.
12 El va nimici duhul prinților, el este înfricoșător pentru împărații pământului.

CAPITOLUL 77

1 (Către muzicianul principal, lui Iedutun, un psalm al lui Asaf.) Am strigat către Dumnezeu cu glasul meu, către Dumnezeu cu glasul meu; și el mi-a dat urechea.
2 În ziua necazului meu, am căutat pe Domnul; durerea mea a fugit noaptea și nu a încetat; sufletul meu a refuzat să fie mângâiat.
3 Mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am tulburat; m-am plâns și duhul meu a fost copleșit. Selah.
4 Tu îmi ții ochii trezi: sunt atât de tulburat, încât nu pot vorbi.
5 M-am gândit la zilele de odinioară, la anii din vechime.
6 Îmi aduc aminte de cântecul meu noaptea; mă vorbesc cu inima mea, și duhul meu a căutat cu sârguință.
7 Va lepăda Domnul pentru totdeauna? și nu va mai fi favorabil?
8 A dispărut pentru totdeauna mila Lui curată? oare promisiunea lui eșuează pentru totdeauna?
9 A uitat Dumnezeu să fie milostiv? Și-a închis în mânie îndurările sale? Selah.
10 Și am zis: Aceasta este neputința mea, dar îmi voi aduce aminte de anii dreptei Celui Prea Înalt.
11 Îmi voi aduce aminte de faptele DOMNULUI, cu siguranță îmi voi aduce aminte de minunile tale din vechime.
12 De asemenea, voi medita la toată lucrarea ta și voi vorbi despre faptele tale.
13 Dumnezeule, calea Ta este în sanctuar: cine este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru?
14 Tu ești Dumnezeul care face minuni, ți-ai spus puterea în mijlocul poporului.
15 Tu ai răscumpărat cu brațul tău pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Selah.
16 Te-au văzut apele, Dumnezeule, te-au văzut apele; le era frică: și adâncurile erau tulburate.
17 Norii au vărsat apă, cerurile au scos un zgomot; și săgețile tale au plecat.
18 Glasul tunetului tău era în cer; fulgerele au luminat lumea; pământul s-a cutremurat și s-a cutremurat.
19 Calea ta este în mare și cărarea ta în apele mari și pașii tăi nu sunt cunoscuți.
20 Tu ai condus poporul tău ca o turmă prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

CAPITOLUL 78

1 (Maschil lui Asaf.) Ascultă, poporul meu, legea mea; înclină-ți urechile la cuvintele gurii mele.
2 Îmi voi deschide gura într-o pildă, voi rosti cuvinte întunecate din vechime:
3 Pe care noi le-am auzit și le-am cunoscut, și ni le-au spus părinții noștri.
4 Nu-i vom ascunde de copiii lor, arătând generației viitoare laudele Domnului și puterea Lui și minunatele Lui pe care le-a făcut.
5 Căci el a pus o mărturie în Iacov și a pus o lege în Israel, pe care a poruncit-o părinților noștri, ca să o facă cunoscute copiilor lor.
6 Pentru ca generația viitoare să-i cunoască, chiar și copiii care se vor naște; cine ar trebui să se ridice și să le declare copiilor lor:
7 Ca să-și pună nădejdea în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile Lui;
8 Să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățânată și răzvrătită; o generație care nu și-a îndreptat inima și al cărui duh nu a fost statornic cu Dumnezeu.
9 Copiii lui Efraim, înarmați și purtând arcuri, s-au întors în ziua bătăliei.
10 Ei nu au păzit legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble în Legea Lui;
11 Și a uitat faptele Lui și minunile pe care le-a arătat.
12 El a făcut lucruri minunate înaintea părinților lor, în țara Egiptului, în țara Țoanului.
13 El a împărțit marea și le-a făcut să treacă; și a făcut apele să stea ca o grămadă.
14 Ziua îi conducea cu un nor și toată noaptea cu o lumină de foc.
15 El a despicat stâncile în pustie și le-a dat să bea ca din adâncurile mari.
16 El a scos și pâraie din stâncă și a făcut să curgă apele ca râurile.
17 Și au păcătuit și mai mult împotriva lui, provocându-l pe Cel Preaînalt în pustie.
18 Și l-au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare pentru pofta lor.
19 Da, au vorbit împotriva lui Dumnezeu; ei au zis: „Poate împlini Dumnezeu o masă în pustie?

20 Iată, el a lovit stânca, și au țâșnit apele și s-au revărsat pâraiele; poate da și pâine? poate oferi carne poporului său?
21 De aceea DOMNUL a auzit aceasta și s-a mâniat; și un foc s-a aprins împotriva lui Iacov și s-a ridicat și mânia împotriva lui Israel;
22 Pentru că nu au crezut în Dumnezeu și nu s-au încrezut în mântuirea Lui;
23 Deși a poruncit norilor de sus și a deschis ușile cerului,
24 Și plouase peste ei mană, ca să mănânce, și le dăduseră din grâul cerului.
25 Omul a mâncat mâncarea îngerilor;
26 El a făcut să bată în cer un vânt de răsărit și, prin puterea lui, a adus vântul de miazăzi.
27 El a plouat peste ei carne ca țărâna, și păsări cu pene ca nisipul mării.
28 Și a lăsat-o să cadă în mijlocul taberei lor, în jurul locuințelor lor.
29 Așa că au mâncat și s-au săturat, căci El le-a dat dorința lor;
30 Nu s-au înstrăinat de pofta lor. Dar în timp ce carnea lor era încă în gură,
31 Mânia lui Dumnezeu a venit peste ei și ia ucis pe cei mai grasi dintre ei și a doborât pe aleșii lui Israel.
32 Pentru toate acestea au păcătuit încă și n-au crezut pentru minunile Lui.
33 De aceea le-a mistuit zilele în deșertăciune și anii lor în necaz.
34 Când i-a omorât, ei L-au căutat; și s-au întors și L-au întrebat devreme pe Dumnezeu.
35 Și și-au amintit că Dumnezeu era stânca lor și Dumnezeul cel înalt izbăvitorul lor.
36 Cu toate acestea, L-au lingușit cu gura și L-au mințit cu limba.
37 Căci inima lor nu era dreaptă față de El și nici n-au fost tari în legământul Lui.
38 Dar el, fiind plin de milă, le-a iertat nelegiuirea și nu i-a nimicit; da, de multe ori și-a abătut mânia și nu și-a stârnit toată mânia.
39 Căci și-a adus aminte că ei nu erau decât trup; un vânt care trece și nu se mai întoarce.
40 De câte ori l-au supărat în pustie și l-au întristat în pustie!
41 Da, ei s-au întors și L-au ispitit pe Dumnezeu și l-au limitat pe Sfântul lui Israel.
42 Ei nu și-au adus aminte de mâna Lui, nici de ziua când i-a izbăvit de vrăjmaș.
43 Cum își făcuse semnele în Egipt și minunile Lui în câmpul Țoanului:
44 Și prefacese râurile lor în sânge; și inundaţiile lor, că nu au putut să bea.
45 El a trimis în mijlocul lor diverse feluri de muște, care le-au mâncat; și broaște, care le-au nimicit.
46 De asemenea, El a dat roadele lor omizei și munca lor lăcustei.
47 El le-a nimicit viile cu grindină și sicomorii lor cu ger.
48 El a dat și vitele lor grindinei, și turmele lor la tunete fierbinți.
49 El a aruncat asupra lor înverșunatul mâniei, mâniei, mâniei și necazului Lui, trimițând îngeri răi în mijlocul lor.
50 El a făcut o cale spre mânia lui; nu le-a cruțat sufletul de moarte, ci le-a dat viaţa peste ciumă;
51 Și a bătut pe toți întâii născuți din Egipt; căpetenia puterii lor în corturile lui Ham:
52 Dar și-a făcut pe poporul Său să iasă ca oile și i-a călăuzit în pustie ca o turmă.
53 Și i-a condus în siguranță, ca să nu se teamă, dar marea i-a copleșit pe vrăjmașii lor.
54 Și i-a adus la hotarul sanctuarului Său, chiar pe acest munte, pe care mâna lui dreaptă îl cumpărase.
55 El a alungat și neamurile dinaintea lor și le-a împărțit o moștenire pe rând și a făcut triburile lui Israel să locuiască în corturile lor.
56 Dar ei L-au ispitit și L-au supărat pe Dumnezeul Preaînalt și nu au păzit mărturiile Lui.
57 Dar s-au întors și s-au făcut necredincioși ca părinții lor; au fost abătuți ca un arc înșelător.
58 Căci l-au provocat la mânie cu înălțimile lor și l-au înmuiat la gelozie cu chipurile lor cioplite.
59 Când a auzit Dumnezeu acestea, s-a mâniat și a urât foarte mult pe Israel.
60 Așa că a părăsit cortul din Silo, cortul pe care l-a așezat printre oameni;
61 Și și-a dat puterea în robie și slava Lui în mâna vrăjmașului.
62 El și-a dat poporul săbiei; și s-a mâniat pe moștenirea lui.
63 Focul i-a mistuit pe tinerii lor; iar fecioarele lor nu au fost date la căsătorie.
64 Preoții lor au căzut prin sabie; iar văduvele lor nu s-au plâns.
65 Atunci Domnul S-a trezit ca un om din somn și ca un puternic care strigă din pricina vinului.
66 Și a lovit pe vrăjmașii săi în părțile din spate, i-a pus într-o ocară veșnică.
67 În plus, a refuzat cortul lui Iosif și nu a ales seminția lui Efraim;
68 Dar a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului pe care îl iubea.
69 Și și-a zidit sanctuarul ca niște palate înalte, ca pământul pe care l-a întemeiat pentru totdeauna.
70 El l-a ales pe David și pe robul său și l-a luat de la stâne:
71 Din urma oilor mari cu pui, l-a adus să-l hrănească pe Iacov pe poporul său și pe Israel moștenirea lui.
72 Așa că i-a hrănit conform integrității inimii lui; și i-a călăuzit prin priceperea mâinilor sale.

CAPITOLUL 79

1 (Un psalm al lui Asaf.) O, Dumnezeule, neamurile au venit în moștenirea Ta; Templul Tău cel sfânt au pângărit; au pus Ierusalimul pe grămezi.
2 Le-au dat trupurile moarte ale slujitorilor tăi să fie hrană păsărilor cerului, carnea sfinților tăi fiarelor pământului.
3 Au vărsat sângele lor ca apa în jurul Ierusalimului; și nu era nimeni care să-i îngroape.
4 Am devenit o ocară pentru aproapele noștri, o batjocură și o batjocură pentru cei ce ne înconjoară.
5 Până când, Doamne? vei fi supărat pentru totdeauna? va arde gelozia ta ca focul?
6 Revarsă-ți mânia asupra neamurilor care nu Te-au cunoscut și asupra împărățiilor care nu au chemat Numele Tău.
7 Căci l-au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8 Să nu-ți aduci aminte de nelegiuirile de altădată; îndurările Tale să ne împiedice repede, căci suntem foarte smeriți.
9 Ajută-ne, Dumnezeule mântuirii noastre, pentru slava Numelui Tău; izbăvește-ne și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.
10 De ce ar trebui să spună neamurile: Unde este Dumnezeul lor? să fie cunoscut printre păgâni înaintea ochilor noastre prin răzbunarea sângelui slujitorilor tăi, care este vărsat.
11 Suspinul prizonierului să vină înaintea ta; după măreția puterii tale, păstrează-i pe cei care sunt rânduiți să moară;
12 Și dă-le vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocara lor, cu care Te-au ocărât, Doamne.
13 Așa că noi, poporul tău și oile pășunilor tale, îți vom mulțumi pentru totdeauna; vom arăta lauda Ta în toate neamurile.

CAPITOLUL 80

1 (Către Muzicianul de seamă de pe Șoșannimedut, Psalm al lui Asaf.) Ascultă, Păstor al lui Israel, care îl conduci pe Iosif ca o turmă! tu care locuiești între heruvimi, strălucește.
2 Înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase, trezește-ți puterea și vino și mântuiește-ne.
3 Întoarce-ne, Dumnezeule, și fă-ţi să strălucească fața; și vom fi mântuiți.
4 Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia împotriva rugăciunii poporului Tău?
5 Tu îi hrănești cu pâinea lacrimilor; și le-a dat să bea lacrimi în mare măsură.
6 Tu ne faci o ceartă pentru aproapele noștri, și vrăjmașii noștri râd între ei.
7 Întoarce-ne, Dumnezeule oștirilor, și fă-ți să strălucească fața; și vom fi mântuiți.
8 Tu ai scos o viță din Egipt, ai alungat neamurile și ai sădit-o.
9 Tu i-ai pregătit loc înaintea lui, i-ai făcut să prindă rădăcini adânci și a umplut țara.
10 Dealurile erau acoperite de umbra lui, iar ramurile lui erau ca cedrii frumoși.
11 Și-a trimis crengile la mare și ramurile ei până la râu.
12 Atunci de ce i-ai dărâmat gardurile, ca să o smulgă toți cei care trec pe drum?
13 Mistrețul din pădure îl irosește și fiara sălbatică de pe câmp îl înghită.
14 Întoarce-te, te rugăm, Dumnezeule oștirilor; privește din ceruri, și iată, și cercetează această viță;
15 Și via pe care a sădit-o dreapta ta și mlădița pe care ți-ai întărit-o.
16 Este ars cu foc, este tăiat; ei pierd la mustrarea feței Tale.
17 Mâna ta să fie peste omul de la dreapta ta, asupra fiului omului pe care l-ai întărit pentru tine.
18 Așa că nu ne vom întoarce de la Tine; dă-ne viață și vom invoca Numele Tău.
19 Întoarce-ne, Doamne, Dumnezeul oștirilor, fă să-ți strălucească fața; și vom fi mântuiți.

CAPITOLUL 81

1 (Cântărului muzician de pe Ghitit, un psalm al lui Asaf.) Cântați cu glas tare lui Dumnezeu, puterea noastră;
2 Ia un psalm și adu aici tamburinul, harpa plăcută cu psaltirea.
3 Sună din trâmbiță în luna nouă, la timpul rânduit, în ziua sărbătorii noastre solemne.
4 Căci aceasta era o lege pentru Israel și o lege a Dumnezeului lui Iacov.
5 Acesta a rânduit lui Iosif ca mărturie, când a ieșit prin țara Egiptului, unde am auzit o limbă pe care nu o înțelegeam.
6 I-am îndepărtat umărul de la povara, mâinile lui au fost scăpate din oale.
7 Tu ai chemat în necaz, și eu te-am izbăvit; Ți-am răspuns în locul ascuns al tunetului: te-am încercat în apele Meriba. Selah.
8 Ascultă, poporul Meu, și-ți voi mărturisi: Israele, dacă mă vei asculta;
9 Nu va fi nici un dumnezeu străin în tine; nici să nu te închini vreunui zeu străin.
10 Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg și o voi umple.
11 Dar poporul meu nu a ascultat de glasul meu; iar Israelul nu a vrut să mă ajute.
12 I-am lăsat deci în pofta inimii lor, și au umblat după sfaturile lor.
13 O, dacă poporul meu m-ar fi ascultat și Israel ar fi umblat pe căile mele!
14 În curând aș fi învins pe vrăjmașii lor și aș fi întors mâna împotriva vrăjmașilor lor.
15 Cei care urăsc DOMNULUI ar fi trebuit să se supună Lui, dar timpul lor ar fi trebuit să fie pentru totdeauna.
16 Ar fi trebuit să-i hrănească și cu cel mai bun grâu, și cu miere din stâncă te-aș fi săturat.

CAPITOLUL 82

1 (Un psalm al lui Asaf.) Dumnezeu stă în adunarea celor puternici; el judecă între zei.
2 Până când veți judeca pe nedrept și veți primi pe cei răi? Selah.
3 Apără-l pe sărac și pe orfan; fă dreptate celui îndurerat și nevoiaș.
4 Eliberează pe săraci și pe cei nevoiași, scăpați-i din mâna celor răi.
5 Ei nu ştiu, nici nu vor înţelege; ei merg mai departe în întuneric: toate temeliile pământului sunt desigur.
6 Am spus: Voi sunteți dumnezei; și toți sunteți copii ai Celui Prea Înalt.
7 Dar voi veți muri ca oamenii și veți cădea ca unul dintre prinți.
8 Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, căci vei moșteni toate neamurile.

CAPITOLUL 83

1 (Un cântec sau un psalm al lui Asaf.) Nu tăce, Doamne, nu tace și nu te liniști, Dumnezeule.
2 Căci, iată, vrăjmașii tăi fac tumult, și cei ce te urăsc au ridicat capul.
3 Au luat sfat viclean împotriva poporului tău și s-au sfătuit împotriva celor ascunși ai tăi.
4 Ei au zis: „Veniți și să-i nimicim din neam; ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire.

5 Căci ei s-au sfătuit împreună cu un singur consimțământ: s-au unit împotriva ta;
6 Corturile lui Edom și ismaeliții; din Moab și Hagarenii;
7 Ghebal, Amon și Amalec; filistenii cu locuitorii Tirului;
8 Și Assur s-a unit cu ei; ei au ajutat pe copiii lui Lot. Selah.
9 Fă-le ca madianiților; cât despre Sisera, cât despre Iabin, la pârâul Chison:
10 Care au pierit la Endor; au devenit ca gunoiul pământului.
11 Fă pe nobilii lor ca Oreb și ca Zeeb; da, pe toți căpeteniile lor ca Zebah și ca Țalmuna;
12 Care a spus: Să luăm casele lui Dumnezeu în stăpânire.
13 Dumnezeule, fă-le ca o roată; ca miriştea dinaintea vântului.
14 Ca focul arde lemnele și ca flacăra care arde munții;
15 Așa că prigonește-i cu furtuna ta și înfricoșează-i cu furtuna ta.
16 Umple-le fețele de rușine; ca să caute numele Tău, DOAMNE.
17 Să fie rușinați și tulburați pentru totdeauna; da, să fie rușiniți și să piară:
18 Pentru ca oamenii să știe că tu, al cărui nume este Iehova, ești cel mai înalt peste tot pământul.

CAPITOLUL 84

1 (Către muzicianul de pe Ghitit, un psalm pentru fiii lui Core.) Cât de dragi sunt corturile Tale, Doamne oștirilor!
2 Sufletul meu tânjește, da, chiar slăbește după curțile DOMNULUI: inima mea și trupul meu strigă după Dumnezeul cel viu.
3 Da, vrabia și-a găsit o casă, și rândunica un cuib pentru ea, unde își poate pune puii, chiar și altarele Tău, Doamne oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.
4 Fericiți cei ce locuiesc în casa ta, că încă te vor lăuda. Selah.
5 Ferice de omul a cărui putere este în tine; în a căror inimă sunt căile lor.
6 Care trecand prin valea Baca-i fac fantana; ploaia umple și bazinele.
7 Ei merg din putere în putere, fiecare din Sion se înfățișează înaintea lui Dumnezeu.
8 Doamne, Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea; ascultă, Dumnezeul lui Iacov! Selah.
9 Iată, Dumnezeule, scutul nostru, și privește fața unsului Tău.
10 Căci o zi în curțile tale este mai bună decât o mie. Prefer să fiu paznic în casa Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății.
11 Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut; Domnul va da har și slavă; El nu va reține nimic bun de la cei ce umblă drept.
12 Doamne al oștirilor, binecuvântat este omul care se încrede în Tine!

CAPITOLUL 85

1 (Către muzicianul principal, un psalm pentru fiii lui Core.) Doamne, Tu ai fost favorabil țării tale, ai adus înapoi robii lui Iacov.
2 Tu ai iertat nelegiuirea poporului tău, i-ai acoperit tot păcatul. Selah.
3 Ți-ai înlăturat toată mânia ta, te-ai abătut de la înverșunatul mâniei tale.
4 Întoarce-ne, Dumnezeule mântuirii noastre, și încetează mânia Ta împotriva noastră.
5 Te vei mânia pe noi pentru totdeauna? Îți vei trage mânia în toate neamurile?
6 Nu ne vei învia din nou, ca poporul tău să se bucure de tine?
7 Arată-ne îndurarea Ta, Doamne, și dă-ne nouă mântuirea Ta.
8 Voi auzi ce va spune Dumnezeu, Domnul, căci El va spune pace poporului Său și sfinților Săi, dar să nu se întoarcă la nebunie.
9 Cu siguranță mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de El; ca slava să locuiască în țara noastră.
10 Îndurarea și adevărul se întâlnesc împreună; dreptatea și pacea s-au sărutat.
11 Adevărul va răsări din pământ; și dreptatea se va uita în jos din cer.
12 Da, Domnul va da ceea ce este bun; și țara noastră va da roadele ei.
13 Neprihănirea va merge înaintea lui; și ne va pune pe calea pașilor Lui.

CAPITOLUL 86

1 (Rugăciunea lui David.) Pleacă-ți urechea, Doamne, ascultă-mă, căci sunt sărac și nevoiaș.
2 Păzește-mi sufletul; căci eu sunt sfânt: o, Dumnezeul meu, mântuiește pe robul Tău care se încrede în Tine.
3 Fii milostiv cu mine, Doamne, căci în fiecare zi strig către Tine.
4 Bucură-te de sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
5 Căci Tu, Doamne, ești bun și gata să ierți; și plin de milă față de toți cei ce te cheamă.
6 Ascultă, Doamne, rugăciunea mea; și ai grijă la glasul cererilor mele.
7 În ziua necazului meu, te voi chema, căci îmi vei răspunde.
8 Printre zei nu este nimeni ca Tine, Doamne; nici nu există lucrări ca lucrările tale.
9 Toate neamurile pe care le-ai făcut Tu vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne; și va slăvi numele Tău.
10 Căci tu ești mare și faci lucruri minunate; numai tu ești Dumnezeu.
11 Învață-mă calea Ta, Doamne; Voi umbla în adevărul Tău: unește-mi inima ca să te temi de Numele Tău.
12 Te voi lăuda, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea și voi slăvi Numele Tău în veci.
13 Căci mare este mila ta față de mine și tu mi-ai izbăvit sufletul din iadul cel mai de jos.
14 O, Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea și adunările de oameni violenti mi-au căutat sufletul; și nu te-am pus înaintea lor.
15 Dar Tu, Doamne, ești un Dumnezeu plin de milă și milostiv, îndelung răbdător și plin de milă și adevăr.
16 Întoarce-te la mine și ai milă de mine; dă-ți puterea robului tău și mântuiește pe fiul roabei tale.
17 Arată-mi un semn de bine; pentru ca cei ce mă urăsc să vadă și să fie de rușine, pentru că Tu, DOAMNE, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

CAPITOLUL 87

1 (Un psalm sau un cântec pentru fiii lui Core.) Întemeierea lui este în munții sfinți.
2 Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacov.
3 Lucruri slăvite se vorbesc despre tine, cetate a lui Dumnezeu. Selah.
4 Voi pomeni de Rahab și Babilon celor care Mă cunosc: iată Filistia, Tir și Etiopia; acest om s-a născut acolo.
5 Și despre Sion se va spune: Acesta și acel om s-au născut în ea; și Cel Preaînalt o va întări.
6 Domnul va socoti, când va scrie poporul, că omul acesta s-a născut acolo. Selah.
7 Acolo vor fi atât cântăreții cât și cântătorii de instrumente: toate izvoarele mele sunt în tine.

CAPITOLUL 88

1 (Un cântec sau un psalm pentru fiii lui Core, către muzicianul principal de pe Mahalath Leannot, Maschil al lui Heman, Ezrahitul.) Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, am strigat zi și noapte înaintea Ta:
2 Rugăciunea mea să vină înaintea ta: pleacă-ți urechea la strigătul meu;
3 Căci sufletul meu este plin de necazuri, și viața mea se apropie de mormânt.
4 Sunt socotit printre cei ce coboară în groapă; sunt ca un om care nu are putere;
5 Slobozi printre morți, ca cei uciși care zac în mormânt, de care nu-ți mai aduci aminte și ei sunt stârpiți din mâna ta.
6 M-ai pus în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri.
7 Mânia Ta se apropie de mine și m-ai chinuit cu toate valurile tale. Selah.
8 Tu ai îndepărtat de mine pe cunoștințele mele; m-ai făcut o urâciune pentru ei; sunt închis și nu pot ieși.
9 Ochiul meu plânge din pricina necazului: Doamne, în fiecare zi te chem, mi-am întins mâinile spre Tine.
10 Vrei să faci minuni morților? morții se vor ridica și te vor lăuda? Selah.
11 În mormânt se va spune bunătatea Ta? sau credincioșia Ta în nimicire?
12 Minunile tale vor fi cunoscute în întuneric? și dreptatea Ta în țara uitării?
13 Dar eu am strigat către Tine, Doamne; și dimineața rugăciunea mea te va împiedica.
14 Doamne, de ce ai lepădat sufletul meu? de ce îți ascunzi fața de mine?
15 Sunt chinuit și gata să mor din tinerețea mea; în timp ce sufăr groaza Ta, sunt distras.
16 Mânia Ta aprinsă se învârte peste mine; groaza ta m-a tăiat.
17 Ei mă înconjoară zilnic ca apa; m-au înconjurat împreună.
18 Pe iubit și pe prieten mi-ai îndepărtat de mine și pe cunoștințele mele în întuneric.

CAPITOLUL 89

1 (Maschil al lui Etan Ezrahitul.) Voi cânta îndurările Domnului pentru totdeauna; cu gura mea voi face cunoscută credincioșia Ta în toate neamurile.
2 Căci am spus: Îndurarea va fi zidită pentru totdeauna; credincioșia Ta o vei întări chiar în ceruri.
3 Am făcut un legământ cu aleșii Mei, am jurat lui David, robul Meu,
4 Sămânța ta o voi întări pentru totdeauna și voi zidi tronul tău pentru toate neamurile. Selah.
5 Și cerurile vor lăuda minunile Tale, Doamne, și credincioșia Ta în adunarea sfinților.
6 Căci cine din ceruri poate fi asemănător cu Domnul? cine dintre fiii celor puternici poate fi asemănat cu DOMNUL?
7 Dumnezeu trebuie să fie foarte temut în adunarea sfinților și să fie respectat de toți cei ce sunt în jurul Lui.
8 Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este un DOMN puternic ca Tine? sau pentru credincioșia ta din jurul tău?
9 Tu stăpânești furia mării; când valurile ei se ridică, le potoliți.
10 Tu ai zdrobit-o pe Rahab, ca pe un om ucis; i-ai împrăștiat pe vrăjmașii tăi cu brațul tău puternic.
11 Al tău este cerurile, și pământul este al tău; în ceea ce privește lumea și plinătatea ei, Tu le-ai întemeiat.
12 Tu le-ai făcut nordul și miazăzi; Taborul și Hermonul se vor bucura de Numele Tău.
13 Tu ai un braț puternic: puternică este mâna ta și înaltă este mâna ta dreaptă.
14 Dreptatea și judecata sunt locuința tronului tău; mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.
15 Ferice de poporul care cunoaște sunetul de bucurie: ei vor umbla, Doamne, în lumina feței Tale.
16 În Numele Tău se vor bucura toată ziua, și în dreptatea Ta se vor înălța.
17 Căci Tu ești slava puterii lor și, în favoarea Ta, cornul nostru va fi înălțat.
18 Căci Domnul este apărarea noastră; iar Sfântul lui Israel este regele nostru.
19 Atunci ai vorbit în vedenie sfântului tău și i-ai spus: „Am pus ajutor celui puternic; Am înălțat pe unul ales dintre oameni.
20 Am găsit pe David, robul meu; cu uleiul meu sfânt l-am uns:
21 Cu care mâna mea va fi întărită, și brațul meu îl va întări.
22 Vrăjmașul nu-l va impune; nici fiul răutății nu-l împotrivi.
23 Și îi voi doborî pe vrăjmașii lui înaintea feței lui și îi voi zdrobi pe cei ce-l urăsc.
24 Dar credincioșia Mea și îndurarea Mea vor fi cu el și cornul lui va fi înălțat în Numele Meu.
25 Îi voi pune mâna și în mare și mâna lui dreaptă în râuri.
26 El îmi va striga: Tu ești tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca mântuirii mele.
27 De asemenea, îl voi face întâiul meu născut, mai presus decât împărații pământului.
28 Îl voi păstra îndurarea Mea pentru totdeauna și legământul Meu va rămâne ferm cu el.
29 Și sămânța Lui îi voi face să rămână în veac și tronul lui ca în zilele cerului.
30 Dacă copiii lui părăsesc Legea Mea și nu umblă după judecățile Mele;

31 Dacă ei încalcă poruncile Mele și nu păzesc poruncile Mele;
32 Atunci le voi cerceta fărădelegea cu toiagul și nelegiuirea lor cu lovituri.
33 Cu toate acestea, bunătatea Mea iubitoare nu-mi voi lua cu desăvârșire de la el și nici nu voi lăsa să-mi piardă credincioșia.
34 Nu-mi voi încălca legământul și nu voi schimba ceea ce a ieșit de pe buzele mele.
35 Odată am jurat pe sfințenia mea că nu-l voi minți pe David.
36 Sămânța lui va dăinui pentru totdeauna și tronul lui ca soarele înaintea mea.
37 Va fi întărit pentru totdeauna ca luna și ca un martor credincios în cer. Selah.
38 Dar tu te-ai lepădat și ai urât, te-ai mâniat pe unsul tău.
39 Tu ai anulat legământul robului tău, i-ai pângărit coroana, aruncând-o la pământ.
40 Tu i-ai dărâmat toate gardurile; i-ai ruinat stăpânirile lui puternice.
41 Toți cei care trec pe drum îl pradă; el este o ocară pentru vecinii săi.
42 Tu ai înălțat mâna dreaptă a potrivnicilor lui; ai făcut să se bucure pe toți vrăjmașii lui.
43 De asemenea, i-ai întors tăișul sabiei și nu l-ai făcut să stea în luptă.
44 Tu i-ai încetat slava și i-ai aruncat tronul la pământ.
45 Tu ai scurtat zilele tinereții lui, l-ai acoperit de rușine. Selah.
46 Până când, Doamne? te vei ascunde pentru totdeauna? va arde mânia ta ca focul?
47 Adu-ți aminte cât de scurt este timpul meu: de ce i-ai făcut pe toți oamenii în zadar?
48 Care este omul care trăiește și nu va vedea moartea? va izbăvi el sufletul său din mâna mormântului? Selah.
49 Doamne, unde sunt bunătățile Tale de odinioară, pe care le-ai jurat lui David în adevărul Tău?
50 Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi; cum port în sânul meu ocara întregului popor puternic;
51 Cu care vrăjmașii Tăi au ocărât, Doamne; cu care au ocara pașii unsului tău.
52 Binecuvântat să fie Domnul în vecii vecilor. Amin, și Amin.

CAPITOLUL 90

1 (Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.) Doamne, Tu ai fost locuința noastră în toate generațiile.
2 Înainte ca munții să fie aduse la iveală, sau să fi alcătuit vreodată pământul și lumea, chiar din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu.
3 Tu transformi omul în nimicire; și zici: Întoarceți-vă, fiii oamenilor.
4 Căci o mie de ani sunt în ochii tăi ca ieri, când a trecut, și ca o strajă în noapte.
5 Tu îi duci ca pe un potop; sunt ca un somn: dimineața sunt ca iarba care crește.
6 Dimineața înflorește și crește; seara este tăiat și se usucă.
7 Căci suntem mistuiți de mânia Ta și de mânia Ta suntem tulburați.
8 Tu ai pus înaintea Ta fărădelegile noastre, păcatele noastre ascunse în lumina feței Tale.
9 Căci toate zilele noastre au trecut în mânia Ta; anii ne-am petrecut ca o poveste spusă.
10 Zilele anilor noștri sunt șaizeci și zece de ani; și dacă din cauza puterii ei au optzeci de ani, totuși puterea lor este munca și întristarea; căci în curând este tăiată și zburăm departe.
11 Cine cunoaște puterea mâniei tale? după frica ta, așa este mânia ta.
12 Așadar, învață-ne să ne numărăm zilele, ca să ne punem inima la înțelepciune.
13 Întoarce-te, Doamne, până când? şi să te pocăiască de slujitorii tăi.
14 Să ne săturați devreme cu îndurarea Ta; ca să ne bucurăm și să ne bucurăm în toate zilele noastre.
15 Bucură-ne după zilele în care ne-ai chinuit și după anii în care am văzut răul.
16 Lucrarea ta să se arate slujitorilor tăi și slava ta copiilor lor.
17 Şi să fie peste noi frumuseţea DOMNULUI Dumnezeului nostru! da, lucrarea mâinilor noastre întărește-o.

CAPITOLUL 91

1 Cel ce locuiește în locul ascuns al Celui Prea Înalt va rămâne sub umbra Celui Atotputernic.
2 Voi spune despre Domnul: El este refugiul meu și fortăreața mea; Dumnezeul meu; în el voi avea încredere.
3 El te va izbăvi de cursul păsărilor și de ciuma zgomotoasă.
4 El te va acoperi cu penele lui și sub aripile lui te vei încrede; adevărul lui va fi scutul și scutul tău.
5 Să nu te temi de groaza noaptea; nici pentru săgeata care zboară ziua;
6 Nici pentru ciuma care umblă în întuneric; nici pentru nimicirea care risipi la amiază.
7 O mie vor cădea lângă tine și zece mii la dreapta ta; dar nu se va apropia de tine.
8 Numai cu ochii tăi vei privi și vei vedea răsplata celor răi.
9 Pentru că ai făcut pe Domnul, care este scăparea mea, pe Cel Preaînalt, locuința ta;
10 Nu te va întâmpla nici un rău, nici vreo urgie nu se va apropia de locuința ta.
11 Căci îngerilor Săi le va porunci asupra ta să te păzească în toate căile tale.
12 Ei te vor purta în mâinile lor, ca să nu-ți lovești piciorul de piatră.
13 Vei călca pe leu și pe vipură; pe leu și pe balaur vei călca în picioare.
14 Pentru că și-a pus dragostea asupra mea, de aceea îl voi izbăvi; îl voi înălța, pentru că a cunoscut numele meu.
15 El mă va chema, și-i voi răspunde: voi fi cu el în necaz; Îl voi izbăvi și îl voi onora.
16 Îl voi sătura cu viață lungă și îi voi arăta mântuirea mea.

CAPITOLUL 92

1 (Un psalm sau un cântec pentru ziua Sabatului.) Bine este să mulțumești DOMNULUI și să cânți laude Numelui Tău, Preaînalt!
2 Să arăți bunătatea Ta dimineața și credincioșia Ta în fiecare noapte,

3 Pe un instrument de zece coarde și pe psalteriu; pe harpă cu un sunet solemn.
4 Căci Tu, Doamne, m-ai bucurat prin lucrarea Ta: voi birui în lucrările mâinilor Tale.
5 Doamne, cât de mari sunt faptele Tale! iar gândurile tale sunt foarte adânci.
6 Omul nebun nu ştie; nici nebunul nu înţelege asta.
7 Când cei răi răsare ca iarba și când toți cei care fac fărădelege înfloresc; este că vor fi nimiciți pentru totdeauna:
8 Dar Tu, Doamne, ești Preaînalt în vecii vecilor.
9 Căci, iată, dușmanii Tăi, Doamne, căci, iată, dușmanii Tăi vor pieri; toți lucrătorii fărădelegii vor fi împrăştiaţi.
10 Dar tu îmi vei înălța cornul ca cornul unui inorog: voi fi uns cu ulei proaspăt.
11 De asemenea, ochiul meu va vedea dorința mea asupra dușmanilor mei și urechile mele vor auzi dorințele mele ale celor răi care se ridică împotriva mea.
12 Cel neprihănit va înflori ca palmierul, va crește ca un cedru în Liban.
13 Cei sădiți în Casa Domnului vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
14 Încă vor aduce roade la bătrânețe; vor fi îngrași și înfloriți;
15 Pentru a arăta că Domnul este drept: El este stânca mea și nu este nedreptate în el.

CAPITOLUL 93

1 Domnul domnește, este îmbrăcat cu măreție; Domnul este îmbrăcat cu puterea cu care S-a încins;
2 Tronul tău este întărit din vechime; tu ești din veșnicie.
3 Râpurile s-au înălțat, Doamne, râurile și-au înălțat glasul; inundaţiile își ridică valurile.
4 Domnul de înălțime este mai puternic decât zgomotul multor ape, și decât valurile puternice ale mării.
5 Mărturiile Tale sunt foarte sigure: sfințenia devine casa Ta, Doamne, pentru totdeauna.

CAPITOLUL 94

1 Doamne Dumnezeule, căruia îi aparține răzbunarea; O, Dumnezeule, căruia îi aparține răzbunarea, arată-te.
2 Înălță-te, judecător al pământului, dă răsplată celor mândri.
3 Doamne, până când vor birui cei răi, până când vor birui cei răi?
4 Până când vor rosti și vor vorbi lucruri grele? și toți lucrătorii fărădelegii se laudă?
5 Ei zdrobesc pe poporul Tău, Doamne, și frământă moștenirea Ta.
6 Ei ucid văduva și străinul și ucid pe orfan.
7 Dar ei spun: „Domnul nu va vedea, nici Dumnezeul lui Iacov nu va privi.
8 Înțelegeți, nebunii dintre popor; și nebunii, când veți fi înțelepți?
9 Cel ce a sădit urechea, nu va auzi? cel ce a făcut ochiul, nu va vedea?
10 Cel ce pedepsește neamurile, nu va îndrepta el? cine învață pe om cunoștință, nu va ști?
11 Domnul cunoaște gândurile omului, că sunt deșertăciuni.
12 Binecuvântat este omul pe care îl pedepsești, Doamne, și-l înveți din Legea Ta;
13 Ca să-i dai odihnă din zilele necazului, până când groapa va fi săpată pentru cei răi.
14 Căci Domnul nu-și va lepăda poporul și nu-și va părăsi moștenirea.
15 Dar judecata se va întoarce la neprihănire și toți cei cu inima dreaptă o vor urma.
16 Cine se va ridica pentru mine împotriva făcătorilor de rău? sau cine se va ridica pentru mine împotriva făcătorilor de nelegiuire?
17 Dacă Domnul nu ar fi fost ajutorul meu, sufletul meu ar fi fost aproape să locuiască în tăcere.
18 Când am zis: „Piciorul meu alunecă; mila Ta, DOAMNE, m-a susținut.
19 În mulțimea gândurilor mele din mine, mângâierile tale îmi încântă sufletul.
20 Oare tronul fărădelegii va avea părtășie cu tine, care pregătește răul printr-o lege?
21 Ei se adună împotriva sufletului celor drepți și condamnă sângele nevinovat.
22 Dar Domnul este apărarea mea; iar Dumnezeul meu este stânca refugiului meu.
23 El va aduce asupra lor propria lor nelegiuire și îi va nimici prin propria lor răutate; da, Domnul Dumnezeul nostru îi va nimici.

CAPITOLUL 95

1 Veniţi, să cântăm Domnului, să facem un zgomot de bucurie stâncii mântuirii noastre.
2 Să venim înaintea lui cu mulțumire și să-i facem un zgomot de bucurie cu psalmi.
3 Căci Domnul este un Dumnezeu mare și un Rege mare mai presus de toți dumnezeii.
4 În mâna Lui sunt adâncurile pământului; puterea dealurilor este și a Lui.
5 A Lui este marea și El a făcut-o și mâinile Lui au format uscatul.
6 Vino, să ne închinăm și să ne închinăm; să îngenunchem înaintea Domnului, făcătorul nostru.
7 Căci El este Dumnezeul nostru; iar noi suntem oamenii păşunii Lui și oile mâinii Lui. Astăzi, dacă îi veți auzi glasul,
8 Nu-ți împietri inima, ca în provocarea și ca în ziua ispitei în pustie;
9 Când părinţii voştri m-au ispitit, m-au încercat şi mi-au văzut lucrarea.
10 M-am întristat timp de patruzeci de ani cu acest neam și am zis: „Este un popor care greșește în inima lui și nu a cunoscut căile Mele;
11 cărora le-am jurat în mânia mea că nu vor intra în odihna mea.

CAPITOLUL 96

1 Cântați DOMNULUI un cântec nou; cântați DOMNULUI, tot pământul!
2 Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui; arătă-i mântuirea din zi în zi.
3 Vestiți slava Lui între neamuri, Minunile Lui între toți oamenii.
4 Căci DOMNUL este mare și foarte lăudat; El este de temut mai presus de toți dumnezeii.

5 Căci toți dumnezeii neamurilor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile.
6 Cinste și măreție sunt înaintea lui; puterea și frumusețea sunt în sanctuarul Lui.
7 Dați DOMNULUI, neamurilor poporului, dați DOMNULUI slavă și putere.
8 Dați Domnului slava cuvenită Numelui Său; aduceți o ofrandă și intrați în curțile Lui.
9 Închinați-vă Domnului în frumusețea sfințeniei; temeți-vă înaintea Lui, tot pământul.
10 Spune printre neamuri că DOMNUL domnește; și lumea va fi întărită, ca să nu se clatine; el va judeca poporul cu dreptate.
11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul; să urle marea și plinătatea ei.
12 Să se bucure câmpul și tot ce este în el; atunci toți copacii din pădure se vor bucura
13 Înaintea Domnului, căci El vine, căci El vine să judece pământul; El va judeca lumea cu dreptate și poporul cu adevărul Său.

CAPITOLUL 97

1 Domnul domnește; să se bucure pământul; să se bucure de ea mulţimea insulelor.
2 Nori și întuneric sunt în jurul lui; dreptatea și judecata sunt locuința tronului său.
3 Un foc merge înaintea lui și îi arde pe vrăjmașii lui de jur împrejur.
4 Fulgerele Lui au luminat lumea; pământul a văzut și s-a cutremurat.
5 Dealurile s-au topit ca ceara în fața Domnului, în fața Domnului întregului pământ.
6 Cerurile vestesc dreptatea Lui și tot poporul văd slava Lui.
7 Rușinați să fie toți cei ce slujesc la idoli, cei ce se laudă cu idoli;
8 Sionul a auzit și s-a bucurat; și fiicele lui Iuda s-au bucurat de judecățile Tale, Doamne.
9 Căci Tu ești sus, Doamne, peste tot pământul, Tu ești înălțat mai presus de toți dumnezeii.
10 Cei care iubești pe Domnul, urăști răul; El păzește sufletele sfinților Săi; el îi izbăvește din mâna celor răi.
11 Lumină este semănată pentru cei drepți și bucurie pentru cei neprihăniți cu inima.
12 Bucurați-vă în Domnul, drepți; și mulțumiți la pomenirea sfinției sale.

CAPITOLUL 98

1 (Un psalm.) Cântați Domnului o cântare nouă; pentru că a făcut lucruri minunate: mâna lui dreaptă și brațul său sfânt i-au adus biruința.
2 Domnul și-a făcut cunoscut mântuirea, și-a arătat dreptatea înaintea neamurilor.
3 Și-a adus aminte de mila și de adevărul Lui față de casa lui Israel; toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.
4 Faceți un zgomot de bucurie către Domnul, tot pământul;
5 Cântaţi Domnului cu harpa; cu harpa și cu glasul unui psalm.
6 Cu trâmbițe și sunet de cornet, faceți un zgomot de bucurie înaintea Domnului, Împăratului.
7 Să urle marea și plinătatea ei; lumea și cei ce locuiesc în ea.
8 Râpurile să bată din palme, să se bucure dealurile împreună!
9 înaintea Domnului; căci El vine să judece pământul; El va judeca lumea cu dreptate, iar oamenii cu dreptate.

CAPITOLUL 99

1 Domnul domnește; să tremure poporul: el stă între heruvimi; să se miște pământul.
2 Domnul este mare în Sion; și el este mai presus de toți oamenii.
3 Să laude ei numele Tău mare și groaznic; căci este sfânt.
4 De asemenea, puterea împăratului iubește judecata; ai întemeiat dreptatea, ai înfăptuit dreptatea și dreptatea în Iacov.
5 Înălţaţi pe Domnul, Dumnezeul nostru, şi închinaţi-vă la aşternutul picioarelor Lui; căci el este sfânt.
6 Moise și Aaron printre preoții săi și Samuel printre cei care cheamă numele lui; au chemat pe Domnul, iar El le-a răspuns.
7 El le-a vorbit în stâlpul de nor; ei au păzit mărturiile Lui și porunca pe care le-a dat-o.
8 Tu le-ai răspuns, Doamne, Dumnezeul nostru! Tu ai fost un Dumnezeu care i-a iertat, deși te-ai răzbunat de invențiile lor.
9 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și închinați-vă la muntele Lui cel sfânt; căci Domnul Dumnezeul nostru este sfânt.

CAPITOLUL 100

1 (Un psalm de laudă.) Faceți un zgomot de bucurie Domnului, toate ţările!
2 Slujiți Domnului cu bucurie; veniți înaintea Lui cu cântări.
3 Să știți că Domnul este Dumnezeu; El este Cel care ne-a făcut, și nu noi înșine; noi suntem poporul Lui și oile păşunilor Lui.
4 Intră în porțile Lui cu mulțumire și în curțile Lui cu laudă; mulțumiți-i și binecuvântați-i numele.
5 Căci Domnul este bun; îndurarea Lui este veşnică; și adevărul Lui rămâne în toate generațiile.

CAPITOLUL 101

1 (Un psalm al lui David.) Voi cânta milă și judecată; Ție, Doamne, voi cânta.
2 Mă voi comporta cu înțelepciune într-un mod perfect. O, când vei veni la mine? Voi merge în casa mea cu o inimă perfectă.
3 Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc lucrarea celor ce se întorc; nu se va lipi de mine.
4 O inimă ticăloasă se va depărta de la mine; nu voi cunoaşte un om rău.
5 Pe cine defăimește în ascuns pe aproapele său, pe acela îl voi nimici;
6 Ochii mei vor fi ațintiți asupra credincioșilor țării, ca să locuiască cu Mine;

7 Cel ce face înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va zăbovi în ochii Mei.
8 Voi nimici devreme pe toți cei răi ai țării; ca să nimicesc din cetatea DOMNULUI pe toți cei răi.

CAPITOLUL 102

1 (Rugăciunea celui nenorocit, când este copleșit și își revarsă plângerea înaintea Domnului.) Ascultă rugăciunea mea, Doamne, și strigătul meu să vină la Tine.
2 Nu ascunde fața Ta de mine în ziua când voi fi în necaz; Înclină-ți urechea către mine: în ziua când voi chema, răspunde-mi repede.
3 Căci zilele mele sunt mistuite ca fumul și oasele mele sunt arse ca o vatră.
4 Inima mea este lovită și uscată ca iarba; încât uit să-mi mănânc pâinea.
5 Din cauza glasului gemetului meu, oasele mele se lipesc de pielea mea.
6 Sunt ca un pelican al pustiei, sunt ca o bufniță a pustiei.
7 Veghez și sunt ca o vrabie singură pe vârful casei.
8 Vrăjmașii mei mă ocăresc toată ziua; iar cei nebuni împotriva mea au jurat împotriva mea.
9 Căci am mâncat cenușa ca pâinea și mi-am amestecat băutura cu plânsul,
10 Din pricina mâniei și mâniei tale, căci m-ai înălțat și m-ai doborât.
11 Zilele mele sunt ca o umbră care se prăbușește; iar eu sunt ofilit ca iarba.
12 Dar Tu, Doamne, vei răbda în veac; și pomenirea Ta în toate neamurile.
13 Te vei ridica și vei avea milă de Sion;
14 Căci slujitorii Tăi se bucură de pietrele ei și le plac praful.
15 Astfel neamurile se vor teme de Numele Domnului și toți împărații pământului se vor teme de slava Ta.
16 Când Domnul va zidi Sionul, el se va arăta în slava Sa.
17 El va privi rugăciunea celor săraci și nu va disprețui rugăciunea lor.
18 Acesta va fi scris pentru neamul viitor; și poporul care va fi creat va lăuda pe Domnul.
19 Căci a privit în jos de la înălțimea sanctuarului Său; Domnul a privit din cer pământul;
20 Să audă gemetele prizonierului; să-i dezlege pe cei puși la moarte;
21 Să vestească Numele Domnului în Sion și lauda Lui în Ierusalim;
22 Când se vor aduna poporul și împărățiile, ca să slujească Domnului.
23 El mi-a slăbit puterea pe drum; mi-a scurtat zilele.
24 Am zis: „Dumnezeul meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele; anii tăi sunt în toate neamurile.
25 Din vechime ai pus temelia pământului, și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.
26 Ei vor pieri, dar tu vei răbda; da, toți vor îmbătrâni ca o haină; ca pe o haină le vei schimba și se vor schimba;
27 Dar tu ești același și anii tăi nu vor avea sfârșit.
28 Copiii slujitorilor tăi vor rămâne, și sămânța lor va fi întărită înaintea ta.

CAPITOLUL 103

1 (Un psalm al lui David.) Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul, și tot ce este în mine, binecuvântează numele Lui cel sfânt.
2 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul, și nu uita toate binefacerile Lui;
3 Care îți iartă toate nelegiuirile tale; care vindecă toate bolile tale;
4 Care îți mântuiește viața de la nimicire; care te încununează cu bunătate și milă;
5 Care îți satură gura cu lucruri bune; încât tinerețea ta să fie reînnoită ca a vulturului.
6 Domnul face dreptate și judecată pentru toți cei asupriți.
7 El a făcut cunoscut lui Moise căile Lui, faptele Lui copiilor lui Israel.
8 Domnul este milostiv și milostiv, lent la mânie și plin de milă.
9 Nu se va certa mereu, nici nu-și va păstra mânia pentru totdeauna.
10 El nu s-a purtat cu noi după păcatele noastre; nici ne-a răsplătit după fărădelegile noastre.
11 Căci precum cerul este sus deasupra pământului, atât de mare este mila Lui față de cei ce se tem de El.
12 Cât de departe este răsăritul de apus, atât de departe ne-a îndepărtat fărădelegile noastre de la noi.
13 Așa cum un tată se milă de copiii săi, așa se milă de Domnul pe cei ce se tem de El.
14 Căci El ne cunoaşte forma; își aminteşte că suntem praf.
15 Cât despre om, zilele lui sunt ca iarba: ca floarea câmpului, așa înflorește.
16 Căci vântul trece peste ea și s-a dus; și locul lui nu-l va mai cunoaște.
17 Dar mila Domnului este din veșnicie în veșnicie asupra celor ce se tem de El, și dreptatea Lui pentru copiii copiilor;
18 Celor ce păzesc legământul Lui și celor care își aduc aminte de poruncile Lui să le împlinească.
19 Domnul și-a pregătit tronul în ceruri; și împărăția lui stăpânește peste toate.
20 Binecuvântați pe Domnul, voi îngerii Săi, care sunteți în putere, care împliniți poruncile Lui, ascultând glasul cuvântului Său.
21 Binecuvântaţi pe Domnul, toate oştirile Lui; voi, slujitori ai Lui, care faceți plăcerea Lui.
22 Binecuvântează pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui; binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

CAPITOLUL 104

1 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, ești foarte mare; ești îmbrăcat cu cinste și măreție.
2 Care te acoperi cu lumină ca cu o haină, care întinzi cerurile ca o perdea;
3 Care pune grinzile camerelor sale în ape, care face din norii carul său, care merge pe aripile vântului;
4 Care face pe îngerii Săi duhuri; slujitorii lui un foc în flăcări:
5 Care a pus temeliile pământului, ca să nu fie înlăturat pentru totdeauna.

6 Tu l-ai acoperit cu adâncul ca pe o haină: apele stăteau deasupra munților.
7 La mustrarea Ta au fugit; la glasul tunetului tău s-au grăbit.
8 Se urcă pe munți; se coboară pe văi până la locul pe care le-ai întemeiat Tu.
9 Tu ai pus o limită, ca să nu treacă; ca să nu se întoarcă să acopere pământul.
10 El trimite izvoarele în văi, care curg printre dealuri.
11 Ei dau de băut tuturor fiarelor câmpului; măgarii sălbatici își potolesc setea.
12 Prin ele își vor avea locuința păsările cerului, care cântă printre ramuri.
13 El udă dealurile din odăile lui, pământul este săturat de rodul lucrărilor tale.
14 El face să crească iarba pentru vite și iarba pentru slujba omului, ca să scoată hrană din pământ;
15 Și vin care înveselește inima omului și untdelemn pentru a-i face fața să strălucească și pâine care întărește inima omului.
16 Pomii Domnului sunt plini de seva; cedrii Libanului, pe care i-a sădit;
17 Acolo unde păsările își fac cuiburile: în ceea ce privește barza, brazii sunt casa ei.
18 Dealurile înalte sunt un refugiu pentru caprele sălbatice; iar pietrele pentru coni.
19 El a rânduit luna pentru anotimpuri; soarele știe apusul lui.
20 Tu faci întuneric și este noapte, în care se târăsc toate fiarele pădurii.
21 Puieții de lei răcnesc după prada lor și își caută mâncarea de la Dumnezeu.
22 Răsărit soarele, se adună și-i culcă în vizuințele lor.
23 Omul iese la lucrarea lui și la munca lui până seara.
24 Doamne, cât de multe sunt faptele Tale! cu înțelepciune le-ai făcut pe toate: pământul este plin de bogățiile tale.
25 Așa este și marea aceasta mare și largă, în care se târăsc nenumărate fiare, deopotrivă mici și mari.
26 Acolo merg corăbiile: acolo este acel leviatan, pe care l-ai făcut să joace în el.
27 Aceștia așteaptă toți în Tine; ca să le dai mâncarea la timpul potrivit.
28 Că le dai, ei adună; Tu deschizi mâna Ta, ei sunt plini de bine.
29 Tu îți ascunzi fața, ei sunt tulburați; le iei suflarea, ei mor și se întorc în țărâna lor.
30 Tu trimiți duhul Tău, ei sunt creați și tu înnoiești fața pământului.
31 Slava Domnului va dăinui în veac: Domnul se va bucura de faptele Lui.
32 El se uită la pământ, și acesta se cutremură; El atinge dealurile și ei fumează.
33 Voi cânta DOMNULUI cât voi trăi; Voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi.
34 Cugetarea mea asupra lui va fi dulce: mă voi bucura în Domnul.
35 Păcătoșii să fie nimiciți de pe pământ și cei răi să nu mai fie. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 105

1 Lăudați Domnului! chemați-i numele: faceți cunoscute în popor faptele Lui.
2 Cântați-i, cântați-i psalmi; vorbiți despre toate minunile Lui.
3 Măriți-vă în Numele Său cel sfânt; să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!
4 Căutați pe Domnul și puterea Lui; căutați-i în veci Fața.
5 Adu-ți aminte de minunile Lui pe care le-a făcut; minunile lui și judecățile gurii lui;
6 Sămânța lui Avraam, slujitorul său, fiii lui Iacov, alesul Său!
7 El este Domnul Dumnezeul nostru; judecățile Lui sunt pe tot pământul.
8 Și-a adus aminte pentru totdeauna de legământul Său, de cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de neamuri.
9 Pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul lui Isaac;
10 Și l-a întărit lui Iacov ca lege și lui Israel ca legământ veșnic.
11 Spunând: Îți voi da țara Canaanului, lotul moștenirii tale;
12 Când erau doar câțiva oameni la număr; da, foarte puțini și străini în ea.
13 Când au trecut de la o națiune la alta, de la o împărăție la alta popor;
14 El nu a permis nimănui să le facă rău: da, i-a mustrat pe regi din pricina lor;
15 Spunând: „Nu vă atingeți de unsul Meu și nu faceți rău proorocilor Mei.
16 Mai mult, a chemat să fie foamete în țară; a rupt tot toiagul pâinii.
17 El a trimis înaintea lor un om, chiar Iosif, care a fost vândut ca slujitor:
18 Căruia i-au rănit picioarele cu lanțuri: a fost pus în fier;
19 Până când a venit cuvântul Lui: Cuvântul Domnului l-a încercat.
20 Împăratul a trimis și l-a dezlegat; chiar și conducătorul poporului și să-l lase liber.
21 L-a pus stăpân al casei lui și stăpân pe toată averea lui;
22 Să-și lege prinții după plăcerea lui; și învață-i pe senatorii săi înțelepciunea.
23 Și Israel a venit în Egipt; și Iacov a locuit în țara lui Ham.
24 Și el și-a sporit foarte mult poporul; și i-a făcut mai puternici decât dușmanii lor.
25 El le-a întors inima să urască poporul Său, să se descurce cu slujitorii Săi.
26 El a trimis pe Moise robul său; și Aaron pe care-l alesese.
27 Și-au arătat semnele Lui printre ei și minuni în țara lui Ham.
28 El a trimis întuneric și l-a întunecat; și nu s-au răzvrătit împotriva cuvântului Lui.
29 El le-a prefăcut apele în sânge și le-a omorât peștii.
30 Țara lor a adus broaște din belșug, în odăile împăraților lor.
31 El a vorbit și au venit diverse feluri de muște și păduchi în toate ținuturile lor.
32 El le-a dat grindină pentru ploaie și foc în flăcări în țara lor.
33 El le-a bătut viile și smochinii; și frângă copacii coastelor lor.

34 El a vorbit și au venit lăcustele și lăcustele, și cele fără număr,
35 Și au mâncat toate ierburile din țara lor și au mâncat rodul pământului lor.
36 El a bătut și pe toți întâii născuți din țara lor, pe căpetenia tuturor puterilor lor.
37 El i-a scos și cu argint și aur; și nu era niciun om slab printre triburile lor.
38 Egiptul s-a bucurat când au plecat, căci frica de ei a căzut peste ei.
39 A întins un nor ca acoperire; și foc să lumineze noaptea.
40 Poporul a cerut, iar el a adus prepelițe și le-a săturat cu pâinea cerului.
41 El a deschis stânca și apele au țâșnit; alergau în locurile uscate ca un râu.
42 Căci și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă și de robul Său Avraam.
43 Și el și-a scos poporul cu bucurie și pe aleșii Săi cu bucurie.
44 Și le-a dat pământurile neamurilor și au moștenit munca poporului;
45 Ca să păzească legile Lui și să păzească legile Lui. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 106

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați Domnului; căci el este bun, căci în veac este îndurarea lui.
2 Cine poate rosti faptele puternice ale Domnului? cine poate să-și arate toată lauda?
3 Fericiți cei ce păzesc judecata și cei ce fac dreptate în orice vreme.
4 Adu-ți aminte de mine, Doamne, cu harul pe care îl aduci poporului Tău: vizitează-mă cu mântuirea Ta;
5 Ca să văd binele aleșilor tăi, ca să mă bucur de bucuria neamului tău, ca să mă laud cu moștenirea ta.
6 Am păcătuit cu părinţii noştri, am săvârşit nelegiuire, am făcut rău.
7 Părinții noștri n-au înțeles minunile tale în Egipt; nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor tale; dar l-a provocat la mare, chiar și la Marea Roșie.
8 Cu toate acestea, i-a mântuit din pricina Numelui Său, ca să-și facă cunoscută puterea mare.
9 El a certat și Marea Roșie, și s-a secat;
10 Și i-a scăpat din mâna celui ce-i ura și i-a răscumpărat din mâna vrăjmașului.
11 Și apele și-au acoperit vrăjmașii; nu a mai rămas niciunul dintre ei.
12 Atunci au crezut cuvintele lui; i-au cântat lauda.
13 Curând au uitat faptele Lui; nu au așteptat sfatul lui:
14 Dar a poftit foarte mult în pustie și L-a ispitit pe Dumnezeu în pustie.
15 Și le-a dat cererea lor; dar le-a trimis slăbiciune în suflet.
16 L-au invidiat și pe Moise în tabără și pe Aaron, sfântul Domnului.
17 Pământul s-a deschis și l-a înghițit pe Datan și a acoperit ceata lui Abiram.
18 Și un foc s-a aprins în ceata lor; flacăra i-a ars pe cei răi.
19 Au făcut un vițel în Horeb și s-au închinat icoanei turnate.
20 Astfel și-au schimbat slava în chipul unui bou care mănâncă iarbă.
21 Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt;
22 Lucrări minunate în țara lui Ham și lucruri groaznice lângă Marea Roșie.
23 De aceea, el a spus că îi va nimici, dacă Moise, alesul său, nu ar fi stat înaintea lui în breșă, ca să-și întoarcă mânia, ca să nu-i nimicească.
24 Da, au disprețuit țara plăcută, nu au crezut cuvântul Lui:
25 Dar au cârtit în corturile lor și n-au ascultat de glasul Domnului.
26 De aceea și-a ridicat mâna împotriva lor, ca să-i doboare în pustie:
27 Să-și răstoarne sămânța printre neamuri și să-i împrăștie în țări.
28 Ei s-au unit și cu Baal-Peor și au mâncat jertfele morților.
29 Astfel l-au provocat la mânie prin invențiile lor, și ciuma a izbucnit asupra lor.
30 Atunci Fineas s-a ridicat și a făcut judecată; și astfel ciuma a fost oprită.
31 Și aceasta i-a fost socotită drept dreptate pentru toate generațiile în veci.
32 L-au mâniat și pe el din cauza apelor de ceartă, încât i s-a îmbolnăvit lui Moise din pricina lor.
33 Pentru că ei i-au provocat duhul, încât el a vorbit fără sfat cu buzele lui.
34 Ei nu au nimicit națiunile despre care DOMNUL le-a poruncit:
35 Dar s-au amestecat printre păgâni și au învățat lucrările lor.
36 Și au slujit idolilor lor, care au fost o cursă pentru ei.
37 Da, și-au sacrificat fiii și fiicele lor diavolilor,
38 Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor și fiicelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost spurcată de sânge.
39 Astfel, s-au pângărit cu propriile lor fapte și s-au curvit cu propriile lor invenții.
40 De aceea s-a aprins mânia DOMNULUI împotriva poporului Său, în așa fel încât el și-a urât propria moștenire.
41 Și i-a dat în mâna neamurilor; și cei ce îi urau stăpâneau peste ei.
42 Vrăjmașii lor i-au asuprit și ei și au fost supuși sub mâna lor.
43 De multe ori i-a izbăvit; dar ei l-au supărat cu sfatul lor și au fost abătuți pentru nelegiuirea lor.
44 Cu toate acestea, a privit necazul lor, când a auzit strigătul lor:
45 Și și-a adus aminte pentru ei de legământul Său și s-a pocăit după mulțimea îndurărilor Lui.
46 El i-a făcut să fie milostivi de toți cei care i-au purtat robi.
47 Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și adună-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numelui Tău cel sfânt și să biruim în lauda Ta.
48 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veșnicie în veșnicie, și să zică tot poporul: Amin! Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 107

1 Lăudați Domnului, căci El este bun, căci îndurarea Lui este în veac.

2 Așa să spună cei răscumpărați de Domnul, pe care l-a răscumpărat din mâna vrăjmașului;
3 Și i-a adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de la nord și de la miazăzi.
4 Ei rătăceau în pustie într-un drum singuratic; nu au găsit nicio cetate în care să locuiască.
5 Flămânzi și însetați, sufletul lor a leșinat în ei.
6 Atunci ei au strigat către DOMNUL în necazul lor și El i-a izbăvit din necazurile lor.
7 Și i-a scos pe calea cea dreaptă, ca să meargă într-o cetate de locuit.
8 O, dacă oamenii ar lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui pentru copiii oamenilor!
9 Căci el sătura sufletul dor și umple sufletul flămând cu bunătate.
10 Cei ce stau în întuneric și în umbra morții, fiind legați în suferință și fier;
11 Pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul Celui Prea Înalt:
12 De aceea le-a doborât inima cu osteneală; au căzut și nu a fost nimeni care să le ajute.
13 Atunci ei au strigat către DOMNUL în necazul lor și El i-a scăpat din necazurile lor.
14 El i-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt legăturile.
15 O, dacă oamenii ar lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru faptele Lui minunate pentru copiii oamenilor!
16 Căci a spart porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier.
17 Nebunii din pricina nelegiuirii lor și din pricina fărădelegilor lor sunt chinuiți.
18 Sufletul lor detestă orice fel de mâncare; şi se apropie de porţile morţii.
19 Atunci ei au strigat către DOMNUL în necazul lor, și El i-a izbăvit din necazurile lor.
20 El a trimis cuvântul Său și i-a vindecat și i-a izbăvit de distrugerea lor.
21 O, dacă oamenii ar lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de copiii oamenilor!
22 Să jertfească jertfe de mulțumire și să vestească lucrările Lui cu bucurie.
23 Cei ce se coboară la mare cu corăbii, care fac afaceri în ape mari;
24 Aceștia văd lucrările Domnului și minunile Lui în adânc.
25 Căci El poruncește și ridică vântul furtunos, care ridică valurile lui.
26 S-au urcat la cer, s-au coborât iarăși în adâncuri; sufletul lor este topit din cauza necazului.
27 Ei se clatina încoace și încolo, și se clătinesc ca un om beat și sunt la capătul minții.
28 Atunci ei au strigat către DOMNUL în necazul lor și El i-a scos din necazurile lor.
29 El face ca furtuna să fie liniştită, încât valurile ei sunt liniştite.
30 Atunci se bucură pentru că sunt liniștiți; așa că îi aduce la portul lor dorit.
31 O, dacă oamenii ar lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru faptele Lui minunate pentru copiii oamenilor!
32 Să-l înalțe și pe el în adunarea poporului și să-l laude în adunarea bătrânilor.
33 El preface râurile într-un pustiu și izvoarele în pământ uscat;
34 O țară roditoare în steril, pentru răutatea celor ce locuiesc în ea.
35 El preface pustia într-o apă stătătoare și pământul uscat în izvoare.
36 Și acolo îi face pe cei flămânzi să locuiască, ca să pregătească o cetate pentru locuință;
37 Să semănați câmpuri și să sădiți vii, care să dea roade sporite.
38 El îi binecuvântează și pe ei, încât se înmulțesc foarte mult; și nu îngăduie ca vitele lor să scadă.
39 Din nou, ei sunt slăbiți și smeriți prin asuprire, suferință și întristare.
40 El revarsă dispreț peste prinți și îi face să rătăcească în pustie, unde nu există cale.
41 Totuși, el pune pe sărac la înălțime din necazuri și îi face familii ca turma.
42 Cel neprihănit o va vedea și se va bucura și toată nelegiuirea îi va opri gura.
43 Cine este înțelept și va păzi aceste lucruri, chiar și ei vor înțelege bunătatea Domnului.

CAPITOLUL 108

1 (Un cântec sau un psalm al lui David.) Doamne, inima mea este strânsă; Voi cânta și voi lauda, chiar și cu slava mea.
2 Trezește-te, psalteriu și harpă: Eu însumi mă voi trezi devreme.
3 Te voi lăuda, Doamne, printre popor și Ți voi cânta laude printre neamuri.
4 Căci îndurarea Ta este mare deasupra cerurilor, și adevărul Tău ajunge până la nori.
5 Înalță-te, Dumnezeule, mai presus de ceruri, și slava Ta peste tot pământul;
6 Pentru ca iubitul tău să fie izbăvit; mântuiește cu dreapta Ta și răspunde-mi.
7 Dumnezeu a vorbit în sfințenia Sa; Mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi întinde valea Sucot.
8 Galaad este al meu; Manase este al meu; De asemenea, Efraim este puterea capului meu; Iuda este legiuitorul meu;
9 Moab este oala mea de spălat; peste Edom îmi voi arunca pantofii; asupra Filistiei voi triumfa.
10 Cine mă va aduce în cetatea tare? cine mă va duce în Edom?
11 Nu vrei tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat? şi nu vei ieşi Tu, Dumnezeule, cu oştile noastre?
12 Dă-ne ajutor de necaz, căci zadarnic este ajutorul omului.
13 Prin Dumnezeu vom face viteji, căci El este Cel care ne va călca în picioare pe vrăjmașii noștri.

CAPITOLUL 109

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Nu tace, Dumnezeule laudei mele;
2 Căci gura celui rău și gura celui înșelător s-au deschis împotriva mea; au vorbit împotriva mea cu o limbă mincinoasă.
3 M-au înconjurat și cu cuvinte de ură; și a luptat împotriva mea fără motiv.
4 Pentru dragostea mea, ei sunt potrivnicii mei, dar eu mă dau rugăciunii.

5 Și mi-au răsplătit rău pentru bine și ura pentru dragostea mea.
6 Pune un om rău peste el și lasă Satana să stea la dreapta lui.
7 Când va fi judecat, să fie osândit și rugăciunea lui să devină păcat.
8 Să-i fie zilele puține; și lasă altul să-și ia biroul.
9 Fiii lui să fie orfani, iar nevasta lui să fie văduvă.
10 Fiii lui să fie tot timpul rătăcitori și să cerșească; să-și caute pâinea și din locurile lor pustii.
11 Spărgărul să prindă tot ce are; şi străinii să-i strice munca.
12 Să nu fie cineva care să-l îndură și să nu fie cineva care să fie în favoarea orfanților săi.
13 Să fie nimiciți urmașii lui; și în generația care urmează să le fie șters numele.
14 Să se pomenească de nelegiuirea părinţilor săi înaintea Domnului; și să nu fie șters păcatul mamei sale.
15 Să se afle înaintea DOMNULUI în permanență, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.
16 Pentru că și-a adus aminte să nu facă milă, ci a prigonit pe sărac și sărac, ca să omoare chiar pe cei cu inima zdrobită.
17 După cum iubea blestemul, așa să vină la el; precum nu i-a plăcut binecuvântarea, așa să fie departe de el.
18 Așa cum s-a îmbrăcat cu blestem, ca și cu haina lui, tot așa să intre în măruntaiele lui ca apa și ca untdelemnul în oase.
19 Să fie pentru el ca haina care-l acoperă și ca un brâu cu care se încinge mereu.
20 Aceasta să fie răsplata vrăjmașilor mei de la Domnul și a celor care vorbesc de rău împotriva sufletului meu.
21 Dar Tu fă pentru mine, Doamne, Doamne, pentru numele Tău;
22 Căci sunt sărac și nevoiaș și inima mea este rănită în mine.
23 Am plecat ca umbra când se cade, sunt zvârlit în sus și în jos ca lăcusta.
24 Genunchii mei slăbesc din cauza postului; iar carnea mea slăbește de grăsime.
25 Am devenit și o ocară pentru ei; când s-au uitat la Mine, au clătinat din cap.
26 Ajută-mă, Doamne, Dumnezeul meu; mântuiește-mă după îndurarea Ta!
27 Ca să știe că aceasta este mâna Ta; că tu, DOAMNE, ai făcut-o.
28 Să blesteme, dar tu să binecuvânteze; dar să se bucure robul tău.
29 Vrăjmașii mei să fie îmbrăcați cu rușine și să se acopere cu propria lor necaz, ca cu o haină.
30 Voi lăuda pe Domnul cu gura mea; da, îl voi lăuda în mijlocul mulţimii.
31 Căci el va sta de-a dreapta săracului, ca să-l scape de cei ce-i osândesc sufletul.

CAPITOLUL 110

1 (Un psalm al lui David.) Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmaşii tăi aşternutul picioarelor tale.
2 Domnul va trimite toiagul puterii tale din Sion; stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi.
3 Poporul tău va fi binevoitor în ziua puterii Tale, în frumusețile sfințeniei din pântecele dimineții; tu ai roua tinereții tale.
4 Domnul a jurat și nu se va pocăi: „Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melhisedec.
5 Domnul, la dreapta ta, va lovi pe regi în ziua mâniei Lui.
6 El va judeca printre neamuri, va umple locurile cu cadavrele moarte; el va răni capetele peste multe ţări.
7 El va bea din pârâu pe drum, de aceea va ridica capul.

CAPITOLUL 111

1 Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, în adunarea celor drepți și în adunare.
2 Lucrările Domnului sunt mari, căutate de la toți cei care le plac.
3 Lucrarea Lui este cinstită și glorioasă, și dreptatea Lui este în veac.
4 El a făcut ca faptele Sale minunate să fie amintite: Domnul este milostiv și plin de milă.
5 El a dat hrană celor ce se tem de El; el își va aminti mereu de legământul Său.
6 El a arătat poporului Său puterea faptelor Lui, ca să le dea moștenirea neamurilor.
7 Lucrările mâinilor Lui sunt adevăr și judecată; toate poruncile lui sunt sigure.
8 Ei stau tari în vecii vecilor și se fac în adevăr și dreptate.
9 El a trimis răscumpărarea poporului Său; El a poruncit legământul Său pentru totdeauna; sfânt și evlavios este Numele Lui.
10 Frica de DOMNUL este începutul înțelepciunii; o bună înțelegere au toți cei ce împlinesc poruncile Lui; lauda Lui este în veac.

CAPITOLUL 112

1 Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de DOMNUL, care se bucură mult de poruncile lui.
2 Sămânța lui va fi puternică pe pământ; neamul celor drepți va fi binecuvântat.
3 Bogăția și bogăția vor fi în casa lui, și dreptatea Lui este în veac.
4 Pentru cei drepți se ridică lumină în întuneric: el este milostiv, plin de milă și drept.
5 Omul bun face bunăvoință și împrumută; își va conduce treburile cu pricepere.
6 Cu siguranță nu se va clătina pentru totdeauna; cei drepți vor fi în veșnic amintire.
7 Nu se va teme de vești rele: inima lui este strânsă, se încrede în DOMNUL.
8 Inima lui este întărită, nu se va teme, până când își va vedea dorința asupra dușmanilor săi.
9 El a împrăștiat, a dat săracilor; neprihănirea Lui este în veac; cornul lui va fi înălțat cu cinste.
10 Cei răi o vor vedea și se vor întrista; va scrâșni din dinți și se va topi; dorința celor răi va pieri.

CAPITOLUL 113

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați, robii Domnului, lăudați numele Domnului.

2 Binecuvântat să fie Numele Domnului de acum înainte și în vecii vecilor.
3 De la răsăritul soarelui până la apusul acestuia, Numele Domnului este de lăudat.
4 Domnul este înalt peste toate neamurile și slava Lui mai presus de ceruri.
5 Care este ca Domnul Dumnezeul nostru, care locuiește în înălțime,
6 Care se smerește să privească lucrurile care sunt în cer și pe pământ!
7 El ridică pe săraci din ţărână, şi pe săraci îl ridică din bălegar;
8 Ca să-l aşeze cu căpeteniile, chiar cu căpeteniile poporului său.
9 El o face pe femeia sterilă să păzească casa și să fie o mamă veselă a copiilor. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 114

1 Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacov dintr-un popor de limbă străină;
2 Iuda era sanctuarul său, iar Israel stăpânirea lui.
3 Marea a văzut-o și a fugit; Iordanul a fost alungat înapoi.
4 Munții au sărit ca berbecii și dealurile ca mieii.
5 Ce ți-a fost, mare, că ai fugit? tu Iordan, că ai fost alungat înapoi?
6 Munţilor, că aţi sărit ca berbecii; şi voi dealuri, ca mieii?
7 Tremură, pământule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov;
8 Care a prefăcut stânca într-o apă stătătoare, cremenul într-un izvor de ape.

CAPITOLUL 115

1 Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta și pentru adevărul Tău.
2 De ce ar trebui să zică neamurile: Unde este acum Dumnezeul lor?
3 Dar Dumnezeul nostru este în ceruri; El a făcut tot ce voiește.
4 Idolii lor sunt argint și aur, lucrare a mâinilor oamenilor.
5 Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;
6 Au urechi, dar nu aud; au nas, dar nu miros;
7 Au mâini, dar nu mânuiesc; au picioare, dar nu umblă, nici nu vorbesc prin gât.
8 Cei care le fac sunt ca ei; la fel este oricine se încrede în ei.
9 Israele, încrede-te în Domnul: El este ajutorul și scutul lor.
10 O casă a lui Aaron, încrede-te în Domnul: El este ajutorul și scutul lor.
11 Voi care vă temeți de Domnul, încredeți-vă în Domnul: El este ajutorul și scutul lor.
12 Domnul S-a adus aminte de noi; ne va binecuvânta; va binecuvânta casa lui Israel; va binecuvânta casa lui Aaron.
13 El îi va binecuvânta pe cei ce se tem de DOMNUL, mici și mari.
14 Domnul te va înmulți din ce în ce mai mult, tu și copiii tăi.
15 Voi sunteți binecuvântați de Domnul, care a făcut cerul și pământul.
16 Cerurile, chiar cerurile, sunt ale Domnului, dar El a dat pământul fiilor oamenilor.
17 Morții nu-L laudă pe Domnul, nici cei ce coboară în tăcere.
18 Dar noi vom binecuvânta pe Domnul de acum înainte și în vecii vecilor. Slavă Domnului.

CAPITOLUL 116

1 Iubesc pe Domnul, pentru că mi-a auzit glasul și cererile mele.
2 Pentru că El și-a înclinat urechea spre Mine, de aceea îl voi chema cât voi trăi.
3 M-au înconjurat durerile morții, și durerile iadului m-au cuprins: am găsit necaz și întristare.
4 Atunci am chemat numele Domnului; Doamne, te rog, izbăvește-mi sufletul.
5 Milostiv este Domnul și drept; da, Dumnezeul nostru este milostiv.
6 Domnul păzește pe cei simpli: am fost coborât și El m-a ajutat.
7 Întoarce-te la odihna ta, suflete! căci DOMNUL ţi-a făcut bine.
8 Căci tu mi-ai izbăvit sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de la cădere.
9 Voi umbla înaintea Domnului în țara celor vii.
10 Am crezut, de aceea am vorbit: am fost foarte chinuit;
11 Am spus în graba mea: Toți oamenii sunt mincinoși.
12 Ce să dau DOMNULUI pentru toate binefacerile Lui pentru mine?
13 Voi lua paharul mântuirii și voi chema Numele Domnului.
14 Îmi voi împlini acum jurămintele făcute DOMNULUI în prezența întregului popor al Său.
15 Prețioasă este înaintea Domnului moartea sfinților Săi.
16 Doamne, cu adevărat eu sunt robul Tău; Eu sunt slujitorul tău și fiul roabei tale; tu mi-ai dezlegat legăturile.
17 Îți voi aduce jertfa de mulțumire și voi chema Numele Domnului.
18 Îmi voi împlini acum jurămintele făcute DOMNULUI în prezența întregului popor al Său,
19 În curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 117

1 Lăudați pe Domnul, toate neamurile; lăudați-L, toate popoarele!
2 Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și adevărul Domnului rămâne în veac. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 118

1 Lăudați Domnului! pentru că el este bun, pentru că în veac este îndurarea Lui.
2 Israel să spună acum că îndurarea lui este în veac.
3 Casa lui Aaron să spună acum că îndurarea lui este în veac.
4 Să spună acum cei ce se tem de Domnul că îndurarea Lui este în veac.
5 Am chemat pe Domnul în necaz; Domnul mi-a răspuns și m-a așezat într-un loc larg.

6 Domnul este de partea mea; Nu mă voi teme: ce poate să-mi facă omul?
7 Domnul îmi ia partea cu cei ce mă ajută; de aceea îmi voi vedea dorința asupra celor ce Mă urăsc.
8 Este mai bine să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om.
9 Este mai bine să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în prinți.
10 Toate neamurile m-au înconjurat, dar în numele Domnului le voi nimici.
11 M-au înconjurat; da, m-au înconjurat, dar în numele Domnului îi voi nimici.
12 M-au înconjurat ca albinele; s-au stins ca focul spinilor, căci în numele Domnului îi voi nimici.
13 Tu m-ai lovit, ca să cad, dar Domnul m-a ajutat.
14 Domnul este puterea și cântarea mea și a devenit mântuirea mea.
15 Glasul bucuriei și al mântuirii este în corturile drepților; dreapta Domnului face vitejie.
16 Mâna dreaptă a DOMNULUI este înălțată, dreapta DOMNULUI face vitejie.
17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti faptele Domnului.
18 Domnul m-a pedepsit cu durere, dar nu m-a dat la moarte.
19 Deschide-mi porțile dreptății: voi intra în ele și voi lăuda pe Domnul;
20 Această poartă a DOMNULUI, în care vor intra cei drepți.
21 Te voi lăuda, căci M-ai ascultat și ai devenit mântuirea mea.
22 Piatra pe care au refuzat-o ziditorii a devenit piatra de cap a colțului.
23 Aceasta este fapta Domnului; este minunat în ochii noștri.
24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; ne vom bucura și ne vom veseli în ea.
25 Mântuiește acum, te implor, Doamne: Doamne, te rog, trimite acum prosperitate.
26 Binecuvântat să fie Cel ce vine în Numele Domnului: noi v-am binecuvântat din casa DOMNULUI.
27 Dumnezeu este Domnul, care ne-a arătat lumina: legați jertfa cu funii până la coarnele altarului.
28 Tu ești Dumnezeul meu și te voi lăuda; tu ești Dumnezeul meu, te voi înălța.
29 Lăudați Domnului! căci el este bun, căci în veac este îndurarea lui.

CAPITOLUL 119

1 ALEPH. Fericiți cei neîntinați pe cale, care umblă în Legea Domnului.
2 Fericiți cei ce păzesc mărturiile Lui și care Îl caută din toată inima.
3 Nici ei nu fac nelegiuire: ei umblă pe căile Lui.
4 Tu ne-ai poruncit să păzim poruncile Tale cu sârguință.
5 O, dacă căile mele ar fi îndreptate spre a păzi legile Tale!
6 Atunci nu mă voi rușina, când voi respecta toate poruncile Tale.
7 Te voi lăuda cu inima dreaptă, când voi învăța judecățile tale drepte.
8 Voi păzi poruncile Tale; nu mă părăsi cu totul!
9 BETH. Cu ce își va curăța un tânăr calea? luând seama de ele după cuvântul tău.
10 Te-am căutat din toată inima mea; nu mă lăsa să mă rătăcesc de la poruncile Tale.
11 Cuvântul Tău am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.
12 Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă poruncile Tale.
13 Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.
14 M-am bucurat de calea mărturiilor Tale, ca și de toate bogățiile.
15 Voi medita la poruncile Tale și voi avea respect la căile Tale.
16 Mă voi desfăta în poruncile Tale, nu voi uita cuvântul Tău.
17 GIMEL. Poartă-te bine cu robul Tău, ca să trăiesc și să păzesc cuvântul Tău.
18 Deschide-mi ochii, ca să văd lucruri minunate din Legea Ta.
19 Sunt străin pe pământ; nu ascunde de mine poruncile Tale.
20 Sufletul meu se zdrobește de dorul pe care îl are de judecățile tale în orice vreme.
21 Tu i-ai mustrat pe cei mândri, blestemati, care se rătăcesc de la poruncile Tale.
22 Îndepărtează de la mine ocara și disprețul; căci am păzit mărturiile Tale.
23 Și prinții au șezut și au vorbit împotriva mea, dar robul tău a cugetat la legile tale.
24 Mărturiile Tale sunt de asemenea desfătarea mea și sfetnicii mei.
25 DALETH. Sufletul meu s-a lipit de ţărână: dă-mă vie după cuvântul Tău.
26 Mi-am vestit căile, și tu m-ai ascultat; învață-mă poruncile Tale.
27 Fă-mă să înțeleg calea poruncilor Tale; așa voi vorbi despre minunile Tale.
28 Sufletul meu se topește din cauza greutății; întărește-mă, după cuvântul Tău.
29 Îndepărtează de la mine calea minciunii și dă-mi legea Ta cu milă.
30 Eu am ales calea adevărului, mi-am pus judecățile Tale.
31 M-am ținut de mărturiile Tale: Doamne, nu mă face de rușine!
32 Voi alerga pe calea poruncilor Tale, când îmi vei lărgi inima.
33 EL. Învață-mă, Doamne, calea poruncilor Tale; și o voi păstra până la sfârșit.
34 Dă-mi pricepere, și voi păzi legea Ta; da, o voi observa din toată inima.
35 Fă-mă să merg pe calea poruncilor Tale; căci în aceasta mă bucur.
36 Înclină-mi inima către mărturiile Tale și nu spre lăcomie.
37 Îndepărtează-mi ochii de la a vedea deșertăciunea; şi dă-mă vie în calea Ta.
38 Întărește-ți cuvântul către slujitorul tău, care este devotat fricii tale.
39 Întoarce ocara mea de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.
40 Iată, am tânjit după poruncile Tale; înviează-mă în dreptatea Ta.
41 VAU. Îndurările Tale să vină și asupra mea, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

42 Așa voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărește, căci mă încred în cuvântul Tău.
43 Și nu scoate cu totul din gura mea cuvântul adevărului; căci am nădăjduit în judecățile Tale.
44 Așa voi păzi legea Ta neîncetat, în vecii vecilor.
45 Și voi umbla în libertate, pentru că caut poruncile Tale.
46 Voi vorbi despre mărturiile tale și înaintea împăraților și nu mă voi rușina.
47 Și mă voi desfăta în poruncile Tale, pe care le-am iubit.
48 Îmi voi ridica și mâinile către poruncile Tale, pe care le-am iubit; și voi cugeta la legile tale.
49 ZAIN. Adu-ți aminte de cuvântul către slujitorul tău, în care m-ai făcut să sper.
50 Aceasta este mângâierea mea în necazul meu, căci cuvântul Tău m-a însuflețit.
51 Cei mândri mă batjocoresc mult, dar nu m-am abătut de la legea Ta.
52 Mi-am adus aminte de judecățile Tale din vechime, Doamne; și m-am mângâiat.
53 Groaza m-a cuprins din pricina celor răi care părăsesc legea Ta.
54 Legile Tale au fost cântările mele în casa pelerinajului meu.
55 Mi-am adus aminte de numele Tău, Doamne, noaptea și am păzit legea Ta.
56 Aceasta am avut, pentru că am păzit poruncile Tale.
57 CHETH. Tu ești partea mea, DOAMNE: am spus că voi păzi cuvintele Tale.
58 Ți-am cerut favoarea din toată inima mea; fii milostiv cu mine, după cuvântul Tău.
59 M-am gândit la căile mele și mi-am întors picioarele către mărturiile Tale.
60 M-am grăbit și nu am întârziat să păzesc poruncile Tale.
61 Legăturile celor răi m-au jefuit, dar nu am uitat legea Ta.
62 La miezul nopții mă voi scula să-ți mulțumesc pentru judecățile tale drepte.
63 Eu sunt tovarășul tuturor celor ce se tem de Tine și al celor ce păzesc poruncile Tale.
64 Pământul, Doamne, este plin de îndurarea Ta; învață-mă poruncile Tale.
65 TETH. Bine ai purtat robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.
66 Învață-mă bună judecată și cunoaștere, căci am crezut în poruncile Tale.
67 Înainte să fiu necăjit, am rătăcit, dar acum am păzit cuvântul Tău.
68 Tu ești bun și faci bine; învață-mă legile Tale.
69 Cei mândri au falsificat o minciună împotriva mea, dar eu voi păzi poruncile Tale din toată inima mea.
70 Inima lor este grasă ca grăsimea; dar eu mă bucur de legea Ta.
71 Este bine pentru mine că am fost năpăstuit; ca să învăț legile Tale.
72 Legea gurii tale este mai bună pentru mine decât mii de aur și argint.
73 JOD. Mâinile Tale m-au făcut și m-au modelat; dă-mi înțelegere, ca să învăț poruncile Tale.
74 Cei ce se tem de Tine se vor bucura când Mă vor vedea; pentru că am nădăjduit în cuvântul Tău.
75 Știu, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte și că Tu m-ai chinuit cu credincioșie.
76 Te rog, bunătatea ta milostivă să fie pentru mângâierea mea, după cuvântul tău către slujitorul tău.
77 Să vină asupra mea îndurările Tale, ca să trăiesc, căci legea Ta este plăcerea mea.
78 Să fie de rușine cei mândri; căci ei s-au purtat rău cu mine fără vreun motiv, dar voi medita la poruncile Tale.
79 Să se întoarcă la Mine cei ce se tem de Tine și cei care au cunoscut mărturiile Tale.
80 Să-mi fie inima sănătoasă în poruncile Tale; ca sa nu-mi fie rusine.
81 CAPH. Sufletul meu slăbește pentru mântuirea ta, dar eu nădăjduiesc în cuvântul Tău.
82 Ochii mei slăbesc după cuvântul tău, spunând: Când mă vei mângâia?
83 Căci am ajuns ca o sticla în fum; dar nu uit legile Tale.
84 Câte sunt zilele robului Tău? când vei judeca pe cei ce mă persecută?
85 Cei mândri mi-au săpat gropi, care nu sunt după legea Ta.
86 Toate poruncile Tale sunt credincioase: mă prigonesc pe nedrept; ajuta-ma.
87 Aproape că mă mistuiseră pe pământ; dar nu am părăsit poruncile Tale.
88 Înviorează-mă după bunătatea Ta; așa voi păzi mărturia gurii tale.
89 ȘCHIOAT. Pentru totdeauna, DOAMNE, cuvântul Tău este aşezat în ceruri.
90 Credincioșia Ta este pentru toate neamurile; Tu ai întărit pământul și el rămâne.
91 Ei continuă astăzi după rânduielile tale, căci toți sunt slujitorii tăi.
92 Dacă legea ta nu ar fi fost plăcerile mele, atunci aș fi pierit în necazul meu.
93 Nu voi uita niciodată poruncile Tale, căci cu ele m-ai însuflețit.
94 Eu sunt al tău, mântuiește-mă; căci am căutat poruncile Tale.
95 Cei răi au așteptat ca să mă nimicească, dar eu voi lua în considerare mărturiile Tale.
96 Am văzut sfârşitul oricărei desăvârşiri, dar porunca Ta este foarte largă.
97 MEM. O, cât de mult iubesc legea Ta! este meditația mea toată ziua.
98 Tu, prin poruncile Tale, m-ai făcut mai înțelept decât vrăjmașii mei, căci ei sunt mereu cu mine.
99 Am mai multă pricepere decât toți învățătorii mei, căci mărturiile Tale sunt meditația mea.
100 Înțeleg mai mult decât cei din vechime, pentru că păzesc poruncile Tale.
101 Mi-am ferit picioarele de orice cale rea, ca să păzesc cuvântul Tău.
102 Nu m-am abătut de la judecățile Tale, căci Tu m-ai învățat.
103 Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gustul meu! da, mai dulce decât mierea pentru gura mea!
104 Prin poruncile Tale am pricepere, de aceea urăsc orice cale mincinoasă.
105 NUN. Cuvântul Tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.
106 Am jurat, și voi împlini, că voi păzi judecățile Tale drepte.

107 Sunt foarte chinuit: înviează-mă, Doamne, după cuvântul Tău.
108 Primește, te rog, darurile de bună voie ale gurii mele, Doamne, și învață-mă judecățile Tale.
109 Sufletul meu este mereu în mâna mea, dar nu uit legea Ta.
110 Cei răi mi-au întins o cursă, dar nu am greșit de la poruncile Tale.
111 Mărturiile Tale am luat ca moștenire pentru totdeauna, căci ele sunt bucuria inimii mele.
112 Mi-am înclinat inima să împlinesc legile Tale mereu, până la sfârșit.
113 SAMECH. Urăsc gândurile deșarte, dar eu iubesc legea Ta.
114 Tu ești ascunzișul meu și scutul meu: sper în cuvântul Tău.
115 Depărtaţi-vă de la mine, voi, răufăcătorilor, căci voi păzi poruncile Dumnezeului meu.
116 Susține-mă după cuvântul Tău, ca să trăiesc și să nu mă rușin de nădejdea mea.
117 Ține-mă și voi fi în siguranță, și voi avea grijă de legile Tale mereu.
118 Tu i-ai călcat în picioare pe toți cei ce se abate de la legile Tale, căci înșelăciunea lor este minciună.
119 Tu alungi pe toți cei răi de pe pământ ca pe zgură; de aceea iubesc mărturiile Tale.
120 Trupul meu tremură de frica ta; şi mi-e frică de judecăţile tale.
121 AIN. Am făcut dreptate și dreptate: nu mă lăsa în seama asupritorilor mei.
122 Fii sigur pentru robul Tău pentru bine; cei mândri să nu mă asuprească.
123 Ochii mei pierd pentru mântuirea ta și pentru cuvântul dreptății tale.
124 Poartă cu robul Tău după îndurarea Ta și învaţă-mă poruncile Tale.
125 Eu sunt robul Tău; dă-mi pricepere, ca să cunosc mărturiile Tale.
126 Este vremea să lucrezi, Doamne, căci ei au încălcat legea Ta.
127 De aceea iubesc poruncile Tale mai presus de aur; da, deasupra aurului fin.
128 De aceea, socotesc dreptate toate poruncile tale cu privire la toate; și urăsc orice mod fals.
129 PE. Mărturiile Tale sunt minunate; de aceea sufletul meu le păzește.
130 Intrarea cuvintelor tale luminează; dă înțelegere celor simpli.
131 Mi-am deschis gura și am gâfâit, căci tânjeam după poruncile Tale.
132 Privește la mine și ai milă cu mine, așa cum obișnuiești să faci cu cei care iubesc numele Tău.
133 Pune-mi pașii în cuvântul Tău, și nicio nelegiuire să nu mă stăpânească.
134 Izbăveşte-mă de asuprirea omului, şi voi păzi poruncile Tale.
135 Fă-ți fața să strălucească peste robul Tău; şi învaţă-mă legile Tale.
136 Râuri de ape curg pe ochii mei, pentru că nu păzesc legea Ta.
137 TZADDI. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.
138 Mărturiile tale pe care le-ai poruncit sunt drepte și foarte credincioase.
139 Ravna mea m-a mistuit, pentru că vrăjmașii mei au uitat cuvintele tale.
140 Cuvântul Tău este foarte curat; de aceea slujitorul Tău îl iubește.
141 Sunt mic și disprețuit, dar nu uit poruncile Tale.
142 Neprihănirea Ta este o neprihănire veșnică și legea Ta este adevărul.
143 Necazul și necazul m-au cuprins, dar poruncile Tale sunt plăcerile mele.
144 Dreptatea mărturiilor Tale este veșnică: dă-mi pricepere și voi trăi.
145 KOPH. am plâns din toată inima; ascultă-mă, DOAMNE: voi păzi legile Tale.
146 Am strigat către tine; mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale.
147 Am împiedicat răsăritul dimineții și am strigat: Am nădăjduit în cuvântul Tău.
148 Ochii mei împiedică strajele de noapte, ca să pot medita la cuvântul Tău.
149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta: Doamne, dă-mă vie după judecata Ta.
150 Se apropie cei ce urmează nenorocirea: sunt departe de legea Ta.
151 Tu ești aproape, Doamne; și toate poruncile Tale sunt adevăr.
152 Cu privire la mărturiile Tale, am știut din vechime că le-ai întemeiat pentru totdeauna.
153 RESH. Privește necazul meu și izbăvește-mă, căci nu uit legea Ta.
154 Protejează-mi cauza și izbăvește-mă; dă-mă viață după cuvântul Tău.
155 Mântuirea este departe de cei răi, căci ei nu caută poruncile Tale.
156 Mari sunt îndurările Tale, Doamne, dă-mă vie după judecăţile Tale.
157 Mulţi sunt prigonitorii mei şi duşmanii mei; totuşi nu mă declin de la mărturiile tale.
158 Am văzut pe cei fărădelege și m-am întristat; pentru că nu s-au ținut de cuvântul Tău.
159 Privește cât de mult iubesc poruncile Tale: dă-mă viață, Doamne, după bunătatea Ta.
160 Cuvântul Tău este adevărat de la început, și fiecare din judecățile tale drepte este în veac.
161 SCHIN. Prinții m-au persecutat fără motiv, dar inima mea stă în frică de cuvântul Tău.
162 Mă bucur de cuvântul Tău, ca unul care găsește prada mare.
163 Urăsc și urăsc minciuna, dar eu iubesc legea Ta.
164 De șapte ori pe zi Te laud pentru judecățile Tale drepte.
165 Pace mare au cei ce iubesc legea Ta și nimic nu-i va păcăni.
166 Doamne, am nădăjduit în mântuirea Ta și am împlinit poruncile Tale.
167 Sufletul meu a păzit mărturiile Tale; si ii iubesc enorm.
168 Am păzit poruncile și mărturiile tale, căci toate căile mele sunt înaintea ta.
169 TAU. Să se apropie strigătul meu înaintea Ta, Doamne; dă-mi pricepere după cuvântul Tău.
170 Să vină rugăciunea mea înaintea ta: izbăveşte-mă după cuvântul Tău.

171 Buzele mele vor rosti lauda, când m-ai învățat poruncile Tale.
172 Limba mea va vorbi despre cuvântul Tău, căci toate poruncile Tale sunt dreptate.
173 Să mă ajute mâna Ta; căci am ales poruncile Tale.
174 Am tânjit după mântuirea Ta, Doamne; iar legea Ta este desfătarea mea.
175 Să trăiască sufletul meu și te va lăuda; și judecăţile Tale să mă ajute.
176 Am rătăcit ca o oaie pierdută; caută pe robul tău; căci nu uit poruncile Tale.

CAPITOLUL 120

1 (Un cântec al gradelor.) În necazul meu, am strigat către DOMNUL și El m-a ascultat.
2 Izbăvește-mi, Doamne, sufletul meu de buzele mincinoase și de limba înșelătoare.
3 Ce ți se va da? sau ce ți se va face, limbă falsă?
4 Săgeți ascuțite ale celor puternici, cu cărbuni de ienupăr.
5 Vai de mine, că locuiesc străin în Mesec, că locuiesc în corturile lui Chedar!
6 Sufletul meu a locuit de mult cu cel ce urăște pacea.
7 Eu sunt pentru pace, dar când vorbesc, ei sunt pentru război.

CAPITOLUL 121

1 (Un cântec al gradelor.) Îmi voi ridica ochii spre dealuri, de unde vine ajutorul meu.
2 Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.
3 El nu va lăsa piciorul tău să se miște; cel ce te păzește nu va adormi.
4 Iată, cel ce păzește pe Israel nu va adormi și nici nu va dormi.
5 Domnul este păzitorul tău; Domnul este umbra ta la dreapta ta.
6 Soarele nu te va lovi ziua, nici luna noaptea.
7 Domnul te va păzi de orice rău, El îți va păzi sufletul.
8 Domnul vă va păzi ieșirea și intrarea de acum înainte și pentru totdeauna.

CAPITOLUL 122

1 (Cântarea gradelor lui David.) M-am bucurat când mi-au zis: Să intrăm în Casa Domnului.
2 Picioarele noastre vor sta în porțile tale, Ierusalime!
3 Ierusalimul este zidit ca o cetate care este unită:
4 Unde se urcă triburile, triburile DOMNULUI, la mărturia lui Israel, ca să mulțumească Numelui DOMNULUI.
5 Căci acolo sunt tronuri de judecată așezate, tronuri ale casei lui David.
6 Roagă-te pentru pacea Ierusalimului: vor prospera cei ce te iubesc.
7 Pace să fie între zidurile tale și prosperitate în palatele tale.
8 De dragul fraților și tovarășilor mei, acum voi spune: „Pacea să fie înlăuntrul tău”.
9 Din cauza Casei Domnului Dumnezeului nostru, voi căuta binele tău.

CAPITOLUL 123

1 (Un cântec al gradelor.) Spre Tine îmi ridic ochii, o, care locuiești în ceruri.
2 Iată, precum ochii slujitorilor se uită la mâna stăpânilor lor și ca ochii unei fete la mâna stăpânei ei; așa că ochii noștri se așteaptă în Domnul Dumnezeul nostru, până când El va avea milă de noi.
3 Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne pe noi, căci suntem foarte plini de dispreț.
4 Sufletul nostru este plin de disprețul celor mândri și de disprețul celor mândri.

CAPITOLUL 124

1 (Cântarea gradelor lui David.) Dacă Domnul nu ar fi fost de partea noastră, acum să spună Israel:
2 Dacă nu ar fi fost Domnul de partea noastră, când oamenii s-au ridicat împotriva noastră:
3 Atunci ne-au înghițit repede, când mânia lor s-a aprins împotriva noastră:
4 Atunci apele ne copleșiseră, pârâul ne trecuse peste suflet;
5 Atunci apele mândre au trecut peste sufletul nostru.
6 Binecuvântat să fie Domnul, care nu ne-a dat ca pradă dinților lor.
7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din capcana păsărilor; cursul este rupt și noi am scăpat.
8 Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

CAPITOLUL 125

1 (Cântarea gradelor.) Cei care se încred în DOMNUL vor fi ca muntele Sionului, care nu poate fi îndepărtat, ci rămâne pentru totdeauna.
2 Precum munții sunt în jurul Ierusalimului, așa este Domnul în jurul poporului Său de acum înainte și pentru totdeauna.
3 Căci nuiaua celor răi nu se va lăsa pe soarta celor drepți; ca nu cumva cei neprihăniți să-și întindă mâinile spre nelegiuire.
4 Fă bine, Doamne, celor ce sunt buni și celor ce sunt drepți în inima lor.
5 Pe cei ce se întorc la căile lor strâmbe, Domnul îi va scoate afară împreună cu cei care fac fărădelege, dar pacea va fi peste Israel.

CAPITOLUL 126

1 (Un cântec al gradelor.) Când Domnul a întors din nou robii Sionului, noi am fost ca cei care visează.
2 Atunci gura noastră s-a umplut de râs și limba noastră de cântări; atunci ei au zis printre neamuri: „Domnul a făcut lucruri mari pentru ei”.
3 Domnul a făcut lucruri mari pentru noi; de care ne bucurăm.
4 Întoarce robia noastră, Doamne, ca râurile din miazăzi.
5 Cei care seamănă cu lacrimi vor culege cu bucurie.
6 Cel ce iese și plânge, purtând sămânță prețioasă, va veni fără îndoială din nou cu bucurie, aducând snopii cu el.

CAPITOLUL 127

1 (Cântare a gradelor pentru Solomon.) Dacă Domnul nu zidește casa, în zadar lucrează cei ce o zidesc; dacă Domnul nu păzește cetatea, străjerul se trezește în zadar.
2 Degeaba vă treziți devreme, să vă treziți târziu, să mâncați pâinea durerilor, căci așa dă somnul iubitului său.
3 Iată, copiii sunt o moștenire a Domnului și rodul pântecelui este răsplata lui.
4 Ca săgețile în mâna unui puternic; la fel sunt copiii tinerilor.
5 Fericit este omul care are tolba plină de ele: nu se vor rușina, ci vor vorbi vrăjmașilor la poartă.

CAPITOLUL 128

1 (Cântarea gradelor.) Ferice de oricine se teme de Domnul; care umblă pe căile Lui.
2 Căci vei mânca din truda mâinilor tale; fericit vei fi și-ți va fi bine.
3 Nevasta ta va fi ca o viță roditoare lângă casele tale; copiii tăi ca plantele de măslin în jurul mesei tale.
4 Iată că astfel va fi binecuvântat omul care se teme de DOMNUL.
5 Domnul te va binecuvânta din Sion și vei vedea binele Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
6 Da, vei vedea copiii copiilor tăi și pace peste Israel.

CAPITOLUL 129

1 (Cântarea gradelor.) De multe ori m-au chinuit din tinerețea mea, să spună acum Israel:
2 De multe ori m-au chinuit din tinerețea mea, dar nu m-au biruit.
3 Plugatorii au arat pe spatele meu, și-au făcut brazde lungi.
4 Domnul este neprihănit: a tăiat funiile celor răi.
5 Toți cei ce urăsc Sionul să fie rușinați și să se întoarcă înapoi.
6 Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a crește;
7 Cu care cositorul nu-și umple mâna; nici cel ce-și leagă snopi sânul.
8 Nici cei ce trec pe acolo nu spun: Binecuvântarea Domnului să fie asupra ta; noi te binecuvântăm în Numele Domnului.

CAPITOLUL 130

1 (Un cântec al gradelor.) Din adâncuri am strigat către Tine, Doamne.
2 Doamne, ascultă glasul meu: urechile Tale să fie atente la glasul cererilor mele.
3 Dacă Tu, Doamne, ai să treci la nelegiuire, Doamne, cine va sta în picioare?
4 Dar este iertare la tine, ca să fii de temut.
5 Eu nădăjduiesc pe Domnul, sufletul meu nădăjduiește și în cuvântul Lui nădăjduiesc.
6 Sufletul meu așteaptă pe Domnul mai mult decât cei ce veghează dimineața;
7 Israel să nădăjduiască în Domnul, căci la DOMNUL este îndurare și la El este răscumpărarea din belșug.
8 Și va răscumpăra pe Israel din toate fărădelegile lui.

CAPITOLUL 131

1 (Cântarea gradelor lui David.) Doamne, inima mea nu este trufașă, nici ochii mei nu sunt înălțați;
2 M-am purtat și m-am liniștit, ca un copil înțărcat de mama lui; sufletul meu este ca un copil înțărcat.
3 Israel să nădăjduiască în Domnul de acum înainte și pentru totdeauna.

CAPITOLUL 132

1 Un cântec de grade. Doamne, adu-ți aminte de David și de toate necazurile lui:
2 Cum a jurat Domnului și a jurat puternicului Dumnezeu al lui Iacov;
3 Nu voi intra în cortul casei mele, nici nu mă voi sui în patul meu;
4 Nu voi da ochilor mei somn, nici pleoapelor mele adormire,
5 Până când voi afla un loc pentru Domnul, o locuință pentru Dumnezeul puternic al lui Iacov.
6 Iată, am auzit despre ea la Efrata; am găsit-o în câmpiile din pădure.
7 Vom intra în corturile Lui, ne vom închina la așternutul picioarelor Lui.
8 Ridică-te, Doamne, în odihna Ta; tu și chivotul puterii tale.
9 Preoții tăi să fie îmbrăcați cu dreptate; și sfinții tăi să strige de bucurie.
10 Pentru slujitorul tău David, nu întoarce fața unsului tău.
11 Domnul a jurat lui David în adevăr; nu se va întoarce de la ea; Din rodul trupului tău voi pune pe tronul tău.
12 Dacă copiii tăi vor păzi legământul Meu și mărturia mea pe care le voi învăța, și copiii lor vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna.
13 Căci Domnul a ales Sionul; a dorit-o ca locuință.
14 Aceasta este odihna mea pentru totdeauna: aici voi locui; căci l-am dorit.
15 Îi voi binecuvânta din belșug hrana, îi voi sătura cu pâine pe săracii ei.
16 Îi voi îmbrăca și pe preoții ei cu mântuire, și sfinții ei vor striga de bucurie.
17 Acolo voi face să înmugurească cornul lui David; am rânduit o lampă pentru unsul meu.
18 Îi voi îmbrăca cu rușine pe vrăjmașii lui, dar coroana Lui va înflori asupra lui.

CAPITOLUL 133

1 (Cântarea gradelor lui David.) Iată, cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună în unitate!
2 Este asemenea mirului scump de pe cap, care curge pe barbă, chiar barba lui Aaron; care cobora până la marginile hainelor lui;
3 Ca roua Hermonului și ca roua care cobora pe munții Sionului, căci acolo Domnul a poruncit binecuvântarea, viața în veci.

CAPITOLUL 134

1 (Un cântec al gradelor.) Iată, binecuvântați pe Domnul, toți slujitorii Domnului, care stați noaptea în Casa Domnului.
2 Ridicați-vă mâinile în sanctuar și binecuvântați pe Domnul.
3 Domnul, care a făcut cerul și pământul, să te binecuvânteze din Sion.

CAPITOLUL 135

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați numele Domnului; lăudați-l, robii Domnului!
2 Voi care stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru,
3 Lăudați pe Domnul; Căci Domnul este bun; cântați laude Numelui Lui; căci este plăcut.
4 Căci Domnul l-a ales pe Iacov pentru Sine și pe Israel pentru comoara lui.
5 Căci știu că Domnul este mare și că Domnul nostru este mai presus de toți dumnezeii.
6 Orice a voit DOMNUL, a făcut în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
7 El face să se ridice vaporii de la marginile pământului; el face fulgere pentru ploaie; scoate vântul din vistieriile lui.
8 Care a bătut pe întâiul născut al Egiptului, atât din om, cât și din fiare.
9 Care a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, asupra Faraonului și asupra tuturor slujitorilor săi.
10 Care au bătut neamuri mari și au ucis regi puternici;
11 Sihon, regele Amoriților, și Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului;
12 Și au dat țara lor ca moștenire, o moștenire poporului său Israel.
13 Numele Tău, Doamne, este în veac; și pomenirea Ta, Doamne, în toate neamurile.
14 Căci Domnul va judeca poporul Său și se va pocăi de slujitorii Săi.
15 Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucrare a mâinilor oamenilor.
16 Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;
17 Au urechi, dar nu aud; nici suflare nu este în gură.
18 Cei ce le fac sunt asemănători cu ei; tot așa este oricine se încrede în ei.
19 Binecuvântați pe Domnul, casa lui Israel; binecuvântați pe Domnul, casa lui Aaron!
20 Binecuvântați pe Domnul, casă a lui Levi; cei ce vă temeți de DOMNUL, binecuvântați pe Domnul.
21 Binecuvântat să fie Domnul din Sion, care locuiește la Ierusalim! Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 136

1 Lăudați Domnului! căci el este bun, căci în veac este îndurarea lui.
2 Mulțumiți Dumnezeului zeilor, căci îndurarea Lui este în veac.
3 Mulțumiți Domnului domnilor, căci îndurarea Lui este în veac.
4 Cel ce singur face minuni mari, căci în veac este îndurarea lui.
5 Celui care a făcut cerurile prin înțelepciune, căci îndurarea Lui este în veac.
6 Celui ce a întins pământul deasupra apelor, căci îndurarea Lui este în veac.
7 Celui ce a făcut lumini mari, căci în veac este îndurarea lui;
8 Soarele să stăpânească ziua, căci în veac este îndurarea lui;
9 Luna și stelele să stăpânească noaptea, căci îndurarea Lui este în veac.
10 Celui care a lovit Egiptul în întâiul lor născut, căci îndurarea Lui este în veac;
11 Și a scos pe Israel din mijlocul lor, căci îndurarea Lui este în veac.
12 Cu mâna tare și cu brațul întins, căci îndurarea Lui este în veac.
13 Celui care a împărțit Marea Roșie în părți, căci îndurarea Lui este în veac;
14 Și a făcut pe Israel să treacă prin mijlocul lui, căci îndurarea Lui este în veac.
15 Dar a răsturnat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, căci îndurarea lui este în veac.
16 Acela care a călăuzit poporul său prin pustie, căci îndurarea Lui este în veac.
17 Acela care a lovit pe regi mari, căci îndurarea Lui este în veac;
18 Și a ucis regi celebri, căci îndurarea Lui este în veac;
19 Sihon, împăratul Amoriților, căci îndurarea lui este în veac;
20 Și Og, împăratul Basanului, căci îndurarea lui este în veac;
21 Și au dat țara lor ca moștenire, căci îndurarea Lui este în veac.
22 O moștenire pentru slujitorul său Israel, căci îndurarea Lui este în veac.
23 Care și-a adus aminte de noi în starea noastră smerită, căci îndurarea Lui este în veac;
24 Și ne-a izbăvit de vrăjmașii noștri, căci îndurarea Lui este în veac.
25 Care dă hrană oricărei făpturi, căci îndurarea Lui este în veac.
26 Mulțumiți Dumnezeului cerurilor, căci îndurarea Lui este în veac.

CAPITOLUL 137

1 Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am așezat, da, am plâns, când ne-am amintit de Sion.
2 Ne-am atârnat harpele de sălcii din mijlocul lor.
3 Căci acolo cei care ne-au dus robi ne-au cerut un cântec; şi cei ce ne-au risipit ne-au cerut veselie, zicând: Cântaţi-ne una din cântările Sionului.
4 Cum vom cânta cântarea Domnului într-o țară străină?
5 Dacă te voi uita, Ierusalime, mâna mea dreaptă să uite viclenia ei!
6 Dacă nu-mi aduc aminte de tine, să se lipească limba mea de cerul gurii; dacă nu prefer Ierusalimul mai presus de bucuria mea principală.
7 Adu-ți aminte, Doamne, de copiii lui Edom în ziua Ierusalimului; care a spus: Ridică-l, nimiceşte-l până la temelia lui.

8 O, fiică a Babilonului, care vei fi nimicită; Fericit va fi cel care îți va răsplăti așa cum ne-ai slujit.
9 Fericit va fi cel care ia și izbi pe micuții tăi de pietre.

CAPITOLUL 138

1 (Un psalm al lui David.) Te voi lăuda din toată inima mea, înaintea zeilor Îți voi cânta lauda.
2 Mă voi închina înaintea Templului Tău sfânt și mă voi lăuda Numele Tău pentru bunătatea Ta și pentru adevărul Tău, căci ai mărit cuvântul Tău mai presus de tot Numele Tău.
3 În ziua când am strigat, tu mi-ai răspuns și m-ai întărit cu putere în sufletul meu.
4 Toți împărații pământului Te vor lăuda, Doamne, când vor auzi cuvintele gurii Tale.
5 Da, vor cânta pe căile Domnului, căci mare este slava DOMNULUI.
6 Deși DOMNUL este înalt, totuși are respect pentru cei smeriți, dar pe cei mândri îi cunoaște de departe.
7 Deși aș umbla în mijlocul necazului, tu mă vei învia; îți vei întinde mâna împotriva mâniei vrăjmașilor mei și mâna ta dreaptă mă va mântui.
8 Domnul va desăvârși ceea ce mă privește; îndurarea Ta, DOAMNE, dăinuie în veac; nu părăsi faptele propriilor tale mâini.

CAPITOLUL 139

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Doamne, Tu m-ai cercetat și m-ai cunoscut.
2 Tu știi cum stau jos și răscoala mea, îmi înțelegi gândul de departe.
3 Îmi înconjoară cărarea și culcarea mea și știi toate căile mele.
4 Căci nu este un cuvânt în limba mea, dar, iată, Doamne, Tu îl știi pe deplin.
5 M-ai ascuns în spate și înainte și ai pus mâna peste mine.
6 O asemenea cunoaștere este prea minunată pentru mine; este înalt, nu pot ajunge la el.
7 Unde mă voi duce din duhul tău? sau unde să fug de prezența ta?
8 Dacă mă voi sui la cer, acolo ești; dacă îmi fac patul în iad, iată, tu ești acolo.
9 Dacă voi lua aripile dimineții și voi locui în marginile mării;
10 Chiar acolo mă va conduce mâna Ta și mâna Ta dreaptă mă va ține.
11 Dacă spun: „Întuneric mă va acoperi; chiar și noaptea va fi lumină în jurul meu.
12 Da, întunericul nu se ascunde de tine; dar noaptea strălucește ca ziua; întunericul și lumina sunt amândouă asemănătoare cu tine.
13 Căci Tu ai stăpânit hătățile mele, M-ai acoperit în pântecele mamei mele.
14 Te voi lăuda; căci sunt înfricoșător și minunat făcut: minunate sunt lucrările tale; și că sufletul meu știe bine.
15 Buna mea nu ți-a fost ascunsă, când am fost făcut în ascuns și lucrat curios în cele mai de jos ale pământului.
16 Ochii tăi mi-au văzut substanța, totuși nedesăvârșiți; și în cartea ta au fost scrise toate mădularele mele, care au fost modelate în continuare, când încă nu era niciunul dintre ei.
17 Cât de prețioase sunt și gândurile Tale pentru mine, Dumnezeule! cât de mare este suma lor!
18 Dacă le-aș număra, ei sunt mai mulți decât nisipul; când mă trezesc, sunt încă cu tine.
19 Cu siguranță vei ucide pe cei răi, Dumnezeule; depărtați-vă de la mine, sângeroase!
20 Căci ei vorbesc împotriva ta cu răutate, și vrăjmașii tăi îți iau numele în zadar.
21 Nu îi urăsc, Doamne, pe cei ce Te urăsc pe Tine? și nu sunt eu mâhnit cu cei ce se ridică împotriva ta?
22 Îi urăsc cu o ură desăvârșită, îi socotesc dușmanii mei.
23 Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile;
24 Și vezi dacă este vreo cale rea în mine și conduce-mă pe calea veșnică.

CAPITOLUL 140

1 (Către muzicianul principal, un psalm al lui David.) Izbăvește-mă, Doamne, de omul rău, ferește-mă de omul violent;
2 Care își imaginează nenorociri în inima lor; sunt mereu adunați pentru război.
3 Și-au ascuțit limba ca șarpele; otrava de viperă este sub buzele lor. Selah.
4 Păzește-mă, Doamne, de mâinile celor răi; ferește-mă de omul violent; care și-au propus să-mi răstoarne gândurile.
5 Mândrii mi-au ascuns o cursă și frânghii; au întins o plasă pe marginea drumului; au pus ginuri pentru mine. Selah.
6 I-am spus Domnului: Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul cererilor mele!
7 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, Tu mi-ai acoperit capul în ziua luptei.
8 Nu acordă, Doamne, dorințele celui rău; nu mai departe planul lui rău; ca nu cumva să se înalțe pe ei înșiși. Selah.
9 Cât despre capul celor ce mă înconjoară, să-i acopere răutatea buzelor lor.
10 Să cadă peste ei cărbuni aprinși; să fie aruncați în foc; în gropi adânci, ca să nu se ridice din nou.
11 Să nu se întărească pe pământ un vorbitor rău; răul va urmări pe omul violent, ca să-l doboare.
12 Știu că Domnul va păzi cauza celor necăjiți și dreptul săracului.
13 Cei neprihăniți vor mulțumi numele Tău, cei drepți vor locui în fața Ta.

CAPITOLUL 141

1 (Un psalm al lui David.) Doamne, strig către Tine; grăbește-te spre mine; ascultă glasul meu, când strig către tine.
2 Rugăciunea mea să fie îndreptată înaintea ta ca tămâie; și ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seară.
3 Pune o strajă, Doamne, înaintea gurii mele; ține ușa buzelor mele.
4 Nu-mi apleca inima la nimic rău, ca să fac fapte rele cu oamenii care fac fărădelege și să nu mănânc din bunătățile lor.

5 Să mă lovească cei neprihăniți; va fi o bunătate și el să mă mustre; va fi un ulei excelent, care nu-mi va sparge capul;
6 Când judecătorii lor vor fi dărâmați în locuri pietroase, ei vor auzi cuvintele Mele; căci sunt dulci.
7 Oasele noastre sunt împrăștiate la gura mormântului, ca atunci când cineva taie și despica lemn pe pământ.
8 Dar ochii mei sunt către Tine, Doamne, Doamne; în Tine este încrederea mea; nu-mi lăsa sufletul sărac.
9 Păzește-mă de capcanele pe care mi le-au întins și de capcanele lucrătorilor fărădelegii.
10 Să cadă cei răi în mrejele lor, cât și eu scap.

CAPITOLUL 142

1 (Maschil lui David; O rugăciune când era în peșteră.) Am strigat către DOMNUL cu glasul meu; cu glasul meu către DOMNUL mi-am rugat.
2 Mi-am vărsat plângerea înaintea lui; I-am arătat necazul meu.
3 Când duhul meu a fost copleșit în mine, atunci mi-ai cunoscut calea. Pe calea pe care am mers, ei mi-au întins în ascuns o cursă.
4 M-am uitat la dreapta mea și m-am uitat, dar nu era om care să mă cunoască; niciun om nu i-a pasat de sufletul meu.
5 Am strigat către Tine, Doamne, am zis: Tu ești adăpostul meu și partea mea în țara celor vii.
6 Fii atent la strigătul meu; căci sunt foarte jos; izbăvește-mă de prigonitorii mei; căci ei sunt mai puternici decât mine.
7 Scoate-mi sufletul din închisoare, ca să laud Numele Tău; căci mă vei face cu bunătate.

CAPITOLUL 143

1 (Un psalm al lui David.) Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, ascultă rugăciunile mele; răspunde-mi în credincioșia Ta și în dreptatea Ta.
2 Și nu intra la judecată cu robul Tău, căci nimeni viu nu va fi îndreptățit înaintea Ta.
3 Căci vrăjmașul mi-a prigonit sufletul; el mi-a doborât viața la pământ; El m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe cei care au murit de mult.
4 De aceea duhul meu este copleșit în mine; inima mea în mine este pustiită.
5 Îmi aduc aminte de zilele de odinioară; Meditez la toate lucrările tale; Mă gândesc la lucrarea mâinilor tale.
6 Îmi întind mâinile spre tine; sufletul meu însetează după tine, ca un pământ însetat. Selah.
7 Ascultă-mă repede, Doamne! Duhul meu slăbește; nu-ți ascunde fața de mine, ca nu cumva să fiu ca cei ce se coboară în groapă.
8 Fă-mă să aud dimineața bunătatea Ta; căci în tine mă încred: fă-mă să cunosc calea pe care trebuie să merg; căci îmi ridic sufletul la tine.
9 Izbăvește-mă, Doamne, de vrăjmașii mei; fug la Tine ca să mă ascund.
10 Învață-mă să fac voia Ta; căci tu ești Dumnezeul meu; duhul tău este bun; conduce-mă în țara dreptății.
11 Înviorează-mă, Doamne, pentru numele Tău; pentru dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz.
12 Și, din îndurarea Ta, nimicește pe vrăjmașii mei și nimicește pe toți cei ce îmi frământă sufletul, căci eu sunt robul tău.

CAPITOLUL 144

1 (Un psalm al lui David.) Binecuvântat să fie Domnul puterea mea, care îmi învață mâinile la război și degetele mele să lupte!
2 Bunătatea mea și cetatea mea; turnul meu înalt și izbăvitorul meu; scutul meu și cel în care mă încred; care supune poporul meu sub mine.
3 Doamne, ce este omul, ca să-l cunoști! sau fiul omului, ca să-i dai socoteală!
4 Omul este ca deșertăciunea: zilele lui sunt ca o umbră care trece.
5 Închină-ți cerurile, Doamne, și coboară; atingeți munții și vor fuma.
6 Aruncă fulgere și împrăștie-le; aruncă săgețile tale și nimicește-le.
7 Trimite-ți mâna de sus; scăpați-mă și izbăvește-mă din ape mari, din mâna copiilor străini;
8 A căror gură vorbește deșertăciune și mâna lor dreaptă este o dreaptă a minciunii.
9 Îți voi cânta o cântare nouă, Dumnezeule; pe un psalteriu și pe un instrument de zece coarde Îți voi cânta laude.
10 El este cel care dă mântuire regilor, care eliberează pe David, robul său, de sabia vătămătoare.
11 Eliberează-mă și izbăvește-mă din mâna copiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă a minciunii.
12 Pentru ca fiii noștri să fie ca niște plante crescute în tinerețe; ca fiicele noastre să fie ca niște pietre unghiulare, lustruite după asemănarea unui palat:
13 Pentru ca grânzile noastre să fie pline și să ofere tot felul de rezerve, pentru ca oile noastre să nască mii și zece mii pe străzile noastre;
14 Pentru ca boii noștri să fie tari la muncă; să nu fie pătrundere, nici ieșire; că nu se plânge pe străzile noastre.
15 Fericit este poporul acela, care este într-un asemenea caz; da, fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

CAPITOLUL 145

1 (Psalmul de laudă al lui David.) Te voi lăuda, Dumnezeul meu, rege; și voi binecuvânta numele Tău în vecii vecilor.
2 În fiecare zi te voi binecuvânta; și voi lăuda numele Tău în vecii vecilor.
3 Mare este DOMNUL și mult de lăudat; iar măreția lui este de nepătruns.
4 O generație va lăuda faptele tale altuia și va vesti faptele tale mărețe.
5 Voi vorbi despre cinstea glorioasă a măreției Tale și despre minunile Tale.
6 Și oamenii vor vorbi despre puterea faptelor tale înfricoșătoare și voi vesti măreția Ta.
7 Ei vor rosti din belșug amintirea marii Tale bunătăți și vor cânta dreptatea Ta.
8 Domnul este milostiv și plin de milă; lent la mânie și de mare milă.

9 Domnul este bun cu toți și îndurările Lui sunt îndurătoare peste toate faptele Lui.
10 Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne; și sfinții tăi te vor binecuvânta.
11 Ei vor vorbi despre slava împărăției Tale și vor vorbi despre puterea Ta;
12 Să le facă cunoscute fiilor oamenilor faptele sale mărețe și măreția slăvită a împărăției Lui.
13 Împărăția ta este o împărăție veșnică și stăpânirea ta dăinuie în toate neamurile.
14 Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îi ridică pe toți cei aplecați.
15 Ochii tuturor așteaptă la Tine; și le dai mâncarea lor la vremea potrivită.
16 Îți deschizi mâna și satisfaci dorința oricărei viețuitoare.
17 Domnul este drept în toate căile Lui și sfânt în toate lucrările Lui.
18 Domnul este aproape de toți cei ce-L cheamă, de toți cei ce-L cheamă în adevăr.
19 El va împlini dorința celor ce se tem de El, le va auzi și strigătul și îi va mântui.
20 Domnul îi păzește pe toți cei ce-L iubesc, dar pe toți cei răi îi va nimici.
21 Gura mea va rosti lauda Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în vecii vecilor.

CAPITOLUL 146

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, suflete al meu.
2 Cât voi trăi, voi lăuda pe Domnul; Voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi.
3 Nu vă puneți încrederea în căpetenii, nici în fiul omului, în care nu este ajutor.
4 Suflarea Lui iese, se întoarce pe pământul său; chiar în ziua aceea gândurile îi pierd.
5 Ferice de cel ce are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, a cărui nădejde este în Domnul, Dumnezeul său!
6 Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea; care păstrează adevărul în veci;
7 Care face judecată celui asuprit, care dă hrană celui flămând. Domnul eliberează prizonierii:
8 Domnul deschide ochii orbilor, Domnul îi învie pe cei aplecați; Domnul iubește pe cei drepți;
9 Domnul păzește pe străini; El mângâie pe orfan și pe văduvă, dar calea celor răi o întoarce cu susul în jos.
10 Domnul va împărăți în veac, Dumnezeul tău, Sionul, în toate neamurile. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 147

1 Lăudați pe Domnul, căci bine este să cântați laude Dumnezeului nostru; pentru că este plăcut; iar lauda este frumoasă.
2 Domnul zidește Ierusalimul, el adună pe cei răvășiți ai lui Israel.
3 El vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile.
4 El spune numărul stelelor; le cheamă pe toți pe numele lor.
5 Mare este Domnul nostru și mare putere: priceperea Lui este infinită.
6 Domnul înalță pe cei blânzi, pe cei răi îi aruncă la pământ.
7 Cântați Domnului cu mulțumire; Cântați laude pe harpă Dumnezeului nostru:
8 Care acoperă cerul cu nori, care pregătește ploaia pentru pământ, care face să crească iarba pe munți.
9 El dă fiarei hrana lui și tinerilor corbi care strigă.
10 Nu-i place puterea calului, nu-i place picioarele omului.
11 DOMNUL găsește plăcere în cei ce se tem de El, în cei care nădăjduiesc în mila Lui.
12 Lăudați pe Domnul, Ierusalime! lauda pe Dumnezeul tau, Sion.
13 Căci El a întărit zăvoarele porților tale; El a binecuvântat copiii tăi în tine.
14 El face pace în hotarele tale și te umple cu cel mai bun grâu.
15 El își trimite porunca pe pământ; cuvântul Lui curge foarte repede.
16 El dă zăpada ca lâna, împrăștie bruma ca cenușa.
17 El își aruncă gheața ca niște bucăți: cine poate rezista în fața frigului lui?
18 El trimite cuvântul Său și îi topește; El își face să sufle vântul și apele curg.
19 El și-a arătat cuvântul lui Iacov, legile și judecățile lui lui Israel.
20 El nu a procedat așa cu niciun neam și, în ce privește judecățile Lui, ei nu le-au cunoscut. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 148

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L în înălțimi.
2 Lăudați-L, toți îngerii Lui, lăudați-L, toate oștirile Lui.
3 Lăudați-L, soare și lună; lăudați-L, voi toți stele de lumină.
4 Lăudați-L, ceruri ale cerurilor și ape care sunteți deasupra cerurilor.
5 Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit și au fost creați.
6 El i-a întărit în vecii vecilor, a dat o hotărâre care nu va trece.
7 Lăudați pe Domnul de pe pământ, balauri și toți adâncurile!
8 Foc și grindină; zăpadă și vapori; vânt furtunos împlinindu-și cuvântul:
9 Munții și toate dealurile; pomi roditori și toți cedrii:
10 Fiarele și toate vitele; lucruri târâtoare și păsări zburătoare:
11 Împărații pământului și toți oamenii; prinții și toți judecătorii pământului:
12 Și tineri, și fecioare; bătrâni și copii:
13 Să laude Numele Domnului, căci numai numele Lui este minunat; slava lui este deasupra pământului și a cerului.
14 El înalță de asemenea cornul poporului Său, lauda tuturor sfinților Săi; chiar din copiii lui Israel, un popor apropiat lui. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 149

1 Lăudați pe Domnul! Cântați Domnului o cântare nouă și lauda Lui în adunarea sfinților.
2 Să se bucure Israel de Cel ce l-a făcut, să se bucure copiii Sionului de Împăratul lor.

3 Să-I laude Numele în dansul, să-I cânte cu tamburin și harpă.
4 Căci DOMNUL găsește plăcere în poporul Său; El îi va înfrumusețea pe cei blânzi cu mântuire.
5 Sfinții să se bucure de slavă, să cânte cu glas tare pe paturile lor.
6 Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor;
7 Să facă răzbunare asupra neamurilor și pedepse asupra poporului;
8 Să-și lege pe regii lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu lanțuri de fier;
9 Să execute asupra lor judecata scrisă: această cinste au toți sfinții lui. Lăudați pe Domnul.

CAPITOLUL 150

1 Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în sanctuarul Său, lăudați-l în întinderea puterii Lui.
2 Lăudați-l pentru faptele lui mărețe, lăudați-l după măreția lui mare.
3 Lăudați-l cu sunetul trâmbiței, lăudați-l cu psaltirea și harpa.
4 Lăudați-l cu tamburin și dans, lăudați-l cu instrumente cu coarde și cu organe.
5 Lăudați-l pe chimvalele zgomotoase, lăudați-l pe chimvalele puternice.
6 Tot ce are suflare să laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul.